

சோ.சந்திரசேகரன்

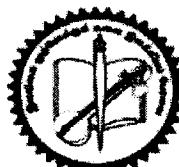
இலங்கையில் உயர்கல்வி:
பல்கலைக்கழகக் கல்வியின்
வளர்ச்சியும் பிரச்சினைகளும்

இலங்கை முற்போக்குக் கலை இலக்கியப் பேரவை

இலங்கையில் உயர்கல்வி:
பல்கலைக்கழகக் கல்வியின்
வளர்ச்சியும் பிரச்சினைகளும்

சோ.சந்திரசேகரம்
பேராசீரியர், கல்வீப்பீடும்
கொழும்புப் பல்கலைக்கழகம்

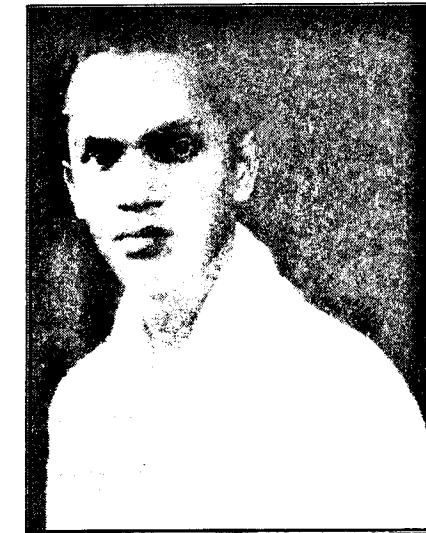

இலங்கை முற்போக்குக் கலை இலக்கியப் பேரவை

நால் : இலங்கையில் உயர்கல்வி: பல்கலைக்கழகச்
 கல்வியின் வளர்ச்சியும் பிரச்சினைகளும்
 ஆசிரியர் : பிரா.சிளா.ஸந்திரசேகரன் ©
 வெளியீடு : இலங்கை முற்பொக்கு கலை இலக்கியப் பேரவை
 வெளியீட்டுத்திடி : 27.09.2009
 பக்கங்கள் : 112
 அச்சப்பகுப்பு : சேமமடு பதியகம்
 ய.ஜி. 50. பீப்ளஸ் பார்க். கொழும்பு - 11.
 தொ.பி: 0777 345 666
 விலை : 250/-
ISBN 978-955-1810-08-5

விற்பனையும் விநியோகமும் :

பூர்வாங்கம் புத்தகசாலை
 202. செட்டியார் தெரு, கொழும்பு 11
 தொ.பி: 011-2422321 / தொந்.011-2337313

Title : High Education in Sri Lanka:
 Development and Problems of
 University Education
 Author : Pro. S. Santhirasekaran ©
 Publication : Ceylon Progressive Art and Literary
 Council
 Date of Publication : 27.09.2009
 Pages : 112
 Printers : Chemamadu Pathippakam
 U.G. 50, People's Park, Colombo - 11
 T.P : 0777 345 666
 Price : 250/-
 ISBN : 978-955-1810-08-5

பேராசான்
கம்யூனிஸ்ட் கார்த்திகேசன்

பொருளடக்கம்

முன்னுரை	07
பதிப்புரை	10
1. இலங்கையின் பல்கலைக்கழக கல்வியின் வளர்ச்சியும் பிரச்சினைகளும்	06
2. பல்கலைக்கழக வளர்ச்சியின் சில பிற அம்சங்கள்	21
3. மாகாண ரத்தியாகப் பல்கலைக்கழகங்கள்	24
4. பட்ட மேற்படிப்பு	25
5. விசேட துறைகளுக்கான பல்கலைக்கழகங்கள்	28
6. பாவினமும் பல்கலைக்கழகக் கல்வியும்	29
7. கற்கை நெறிகள்	31
8. பல்கலைக்கழக வகைப்படி மாணவர் தொகை	34
9. வெளிவாரிப் பட்டங்கள்	36
10. பல்கலைக்கழகங்களுக்கான அரசாங்கச் செலவு	39
11. பல்கலைக்கழக அனுமதிக் கொள்கை	42
12. உயர்கல்வியின் பொருளாதாரப் பயன்	49
13. பல்கலைக்கழக ஆசிரியர்கள்	51
14. வன்செயலும் விரயமும்	52
15. பல்கலைக்கழகக் கல்வியின் தராதரமும் பொருத்தப்பாடும்	54

16.	தரமேம்பாட்டுக்கான அண்மைக்காலச்சீர்திருத்தங்கள்	60
17.	பல்கலைக்கழகக் கல்வியின் தர உறுதிப்பாட்டுக்கான நடவடிக்கைகள்	63
18.	பல்கலைக்கழகங்களின் ஆராய்ச்சிப் பணிகள்	65
19.	பல்கலைக்கழக - வெளிஶலகத் தொடர்புகள்	70
20.	பல்கலைக்கழகக் கல்வி வாய்ப்புகள் தொடர்பான பிரச்சினைகள்	76
21.	திறந்த பல்கலைக்கழகம்	86
22.	பட்டதாரிகளின் வேலைவாய்ப்புப் பிரச்சினைகள்	88
23.	சிறுபான்மையினரின் உயர்கல்வி வாய்ப்புகள்	98
24.	முடிவுரை	109

முன் னுரை

இன்று வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளில் மட்டுமன்றி வளர்ச்சியடைந்துவரும் நாடுகளிலும் உயர்கலவிக்குப் பெரும் முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டு வருகின்றது. பிரதானமாக, இன்று இவ்விரு வகைப் பட்ட நாடுகளின் பொருளாதார வளர்ச்சி வீதம், மொத்த தேசிய உற்பத்தி (GNP), தனிநபர் வருமானம், வாழ்க்கைத் தராதரம், மக்களின் கல்விநிலை என்பவற்றில் பல ஏற்றாழ்வுகள் காணப்பட்ட போதிலும், சகல நாடுகளும் தமது பொருளாதார முறைகளை “அறிவுப் பொருளாதாரமாக” (Knowledge Economy) மாற்றுவதில் முனைப்புடன் செயற்பட்டு வருகின்றன. அறிவுப் பொருளாதாரத்தில், பிரதான உற்பத்திக்காரணி அறிவு; எனவே அறிவுப் பொருளாதாரங்கள் உலக ளாவிய அறிவை உள்வாங்குதல், நாட்டின் பொருளுற்பத்திக்கேற்ற அறிவை உருவாக்குதல், அறிவை முழுச் சமூகம் மத்தியில் பரப்புதல், அறிவைப் பொருளுற்பத்திக்குப் பயண்படுத்துதல் என்னும் பணிகளில் ஈடுபடல் வேண்டும்.

இவ்வாறான பணிகளில் ஈடுபட வெறும் எழுத்தறிவும் இடைநிலைக் கல்வித்தகுதிகளும் போதாது. உயர்தரமான, வலுவான ஒரு உயர்கல்வி ஏற்பாடுகள் இன்றி, மேற்கண்ட பணிகளில் ஈடுபட முடியாது. இதன் காரணமாக உயர்கல்வியின் விரிவிலும் தராதரத்திலும் மிகுந்த அக்கறை செலுத்தப்படுகின்றது.

உயர்கல்வியை வழங்குவதிலும் ஆராய்ச்சிப் பணியிலும் தீவிரமாக ஈடுபட்டுவரும் பிரதான உயர்கல்வி நிலையங்கள் பல்கலைக்கழகங்களாகும். இவை நீண்டகாலமாக உயர்கல்வித் துறையில் ஏக போக உரிமை செலுத்தி வந்தவை. இன்று உயர்கல்வியை வழங்கும் பல்கலைக்கழகமல்லாத உயர்கல்வி நிலையங்கள், கல்லூரிகள், உயர்தொழில் (Professional) கல்லூரிகள், தொழில்நுட்பக் கல்லூரிகள் என்பன

ஏராளமாக உருவாகி உள்ளன. ஆயினும் பல்கலைக்கழகங்களின் முக்கியத்துவம் இன்னும் குறைந்துவிடவில்லை.

இன்று உலகளாவிய பல நிறுவனங்கள் (பல்கலைக்கழகங்கள், உலகப் புகழ்பெற்ற சஞ்சிகை நிறுவனங்கள்) உலகில் சிறந்த பல்கலைக்கழகங்களைத் தெரிவு செய்வதில் அக்கறையுடன் செயற்பட்டுத் தெரிவுகளைச் செய்து அவற்றை வரிசைப்படுத்தியுள்ளன (Ranking). ஏனைய உயர்கல்வி நிலையங்கள் இவ்வாறான மதிப்பீட்டுக்கு உள்ளாகவில்லை. இன்று சீன அரசு உலகிற் சிறந்த பல்கலைக்கழகங்களை ஏற்படுத்த முயன்று வருகின்றது; இந்தியப் பிரதமர் 30 உலகிற் சிறந்த பல்கலைக்கழகங்களை அமைப்பதாகக் கொள்கைப் பிரகடனம் செய்துள்ளார். இவ்வாறான தரமான பல்கலைக்கழகங்களின்றி இந்தியாவும் சீனாவும் மேல்நாடுகள் போன்று சிறந்த அறிவுப் பொருளாதாரங்களாக மாற்றம்பெற முடியாது.

இலங்கையின் உயர்கல்வி முறைமையில் பல்வகை உயர்கல்வி நிலையங்களை இனக்காண முடியுமாயினும், அம்முறைமையில் பல்கலைக்கழகங்கள் ஒரு பிரதான இடத்தைப் பெற்றுள்ளன. ஏறத்தாழ 2000 கோடி ரூபாயை ஆண்டுதோறும் அரசாங்கம் பல்கலைக்கழகக் கல்விக்கு ஒதுக்குகின்றது. சமூகத்திலும் பல்கலைக்கழகக் கல்விக் கான சமூக அந்தஸ்து அதிகம். பல்கலைக்கழகங்கள் வாய்ப்புகளைப் பெற மாணவர் மத்தியில் போட்டியும் அதிகம் உயர்கல்வி என்பது பல்கலைக்கழகக் கல்வியையே கருதும் என்ற சமூக சிந்தனையும் வலுப்பெற்றுள்ளது. இன்று இலங்கையில் சிறந்து விளங்கும் அறிஞர்கள், உயர் அரசாங்க நிர்வாக அதிகாரிகள், மருத்துவர்கள், பொறியியலாளர்கள் அனைவரும் பல்கலைக்கழகப் பட்டதாரிகளே! தென்னாசிய, தென்கிழக்காசியப் பிராந்தியத்தில் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத் துக்கு ஒரு காலத்தில் சிறந்த மதிப்பும் இருந்தது.

இன்று அறிவுப் பொருளாதாரம் பற்றிய சிந்தனை வலுக்குவரும் நிலையில் பல்கலைக்கழகங்கள் வழங்கும் உயர்கல்வியின் தராதரங்களையும் பொருத்தப்பாட்டையும் (Quality and Relevance) மேம்படுத்த ஒரு புதிய செயற்திட்டம் (IRQUE) நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. உயர்கல்வி பற்றிய உலக வங்கியின் ஆய்வொன்றும் தேசிய கல்வி ஆணைக்குமுள்ள அறிக்கையொன்றும் அன்மையில் வெளிவந்துள்ளன. பல்கலைத் தராதரங்களை உறுதிப்படுத்தும் முயற்சிகளின் விளைவாக அதற்கென ஒரு பேரவை (Council) அமைக்கப்பட்டுள்ளது. பல்கலைக்கழகங்கள் “நிறுவனங்கள்” என்ற முறையிலும் பாடத் துறைகள் கற்கைநெறிகள் என்ற வகையிலும் வெளிநிலைப்

பரிசீலனைக்குள்ளாகி வருகின்றன. (*Subject and Institutional Review*). பல்கலைக்கழகங்களின் எதிர்கால விரிவு, அமைப்பு (Size and Structure), நிர்வாக முறைமை (Governance), தராதர உறுதிப்பாடு, எதிர்கால செலவுகள் முதலிய விடயங்கள் பற்றிய நிபுணர் குழுவின் ஆய்வறிக்கையொன்றும் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது.

இப்பின்புலத்தில், உயர்கல்வித் துறையில் ஆர்வமுள்ள ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள், பொதுவாசகர்கள் ஆகியோரின் நன்மை கருதி பல்கலைக்கழகம் பற்றிய இந்நாலை எழுதியுள்ளோம். இதனை எழுதுமாறு தொடர்ச்சியாக ஊக்குவித்த திருநீர்வை பொன்னையன் அவர்களுக்கு எமது நன்றிகள். அவருடைய அழைப்பின் பேரில் “இலங்கையில் உயர்கல்வி: பல்கலைக்கழகக் கல்வியின் வளர்ச்சியும் பிரச்சினைகளும்” என்ற தலைப்பில் யான் ஆற்றிய கம்யூனிஸ்ட் கார்த்திகேசன் ஞாபகார்த்த உரையின் விரிவாக்கமே இந்நாலாகும்.

கல்விப் பீடம்

கொழும்புப் பல்கலைக்கழகம்

27-08-2009

பேரா. சௌ.சந்திரசேரகன்

பதிப்புரை

தோழர் மு.கார்த்திகேசன் ஒரு மார்க்ஸிசவாதி. இலங்கையில் வடபுலத்தில் மார்க்ஸிச இயக்கத்தின் முன்னோடித் தலைவர்களில் முதன்மையான தலைவன் கார்த்திகேசன்.

சிறந்த கல்விச் சிந்தனையாளன். அற்புதமான ஆசிரியன். ஆயிரக்கணக்கான மாணவர்களின் உள்ளம் கலந்த பேராசான். சமூக உணர்வுகள் என்னற்ற மனித நேயர்களை உருவாக்கியவன். மனித நேயம்மிக்க மகத்தான் தலைவன். இதனால்தான் அவன் கம்யூனிஸ்ட் கார்த்திகேசன். கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் உறுதிமிக்க ஊழியனாய் உழூத்தான்.

இலங்கை கம்யூனிஸ்ட் இயக்கத்தை கட்டி வளர்த்த மகத்தான் தலைவனவன். முற்போக்கு இலக்கியத்தின் முனைப்பான வழிகாட்டி. அதனால்தான் இலங்கை முற்போக்கு கலை இலக்கியப் பேரவை ஆண்டுதோறும் கார்த்திகேசன் நினைவுப் பேருரையை நடத்தி வருகின்றது. இலங்கை முற்போக்கு கலை இலக்கியப் பேரவை நான்கு ஆண்டுகளில் பதினெந்து காத்திரமான கலை இலக்கிய நூல்களையும் பேராசிரியர் சபா.ஜெயராசாவின் தாய்மொழிக் கல்வியும் கற்பித்தலும் கோளமயமாக்கலும் இலங்கையின் கல்வியும் நூலையும், முதுநிலை விரிவுரையாளர் தைத்தனராஜாவின் ஒடுக்கப்பட்டோரின் கல்வி மலையகக் கல்வி பற்றிய ஆய்வு ஆகிய மூன்று நூல்களையும் இ.மு.க.இ.பேரவை வெளியிட்டுள்ளது.

சென்ற ஆண்டின் (2008) கார்த்திகேசன் நினைவுப் பேருரை பேராசிரியர் சோ.சந்திரசேகரனால் ஆற்றப்பட்டது.

அப்பேருரையின் மகுடம் “இலங்கையில் உயர்கல்வி பல்கலைக்கழக வளர்ச்சியும் பிரச்சினைகளும்” இப்பேருரையை பேராசிரியர் அவர்களே விரிவாக்கம் செய்து தந்துள்ளார்.

பேராசிரியர் சந்திரசேகரன் பேர் பெற்ற கல்வியியலாளன். அவர் மாணவ சமூகத்தையும் மானுடத்தையும் நேசிப்பவர். இருபத்தைந்து நூல்களுக்கு மேல் எழுதியுள்ளார். அவரது எழுத்துக்களும் செயற் பாடுகளும் இதனை உறுதி செய்கின்றது. பேராசிரியர் சந்திரசேகர னால் ஆற்றப்பட்ட கார்த்திகேசன் நினைவுப் பேருரையை இலங்கை முற்போக்கு கலை இலக்கியப் பேரவை நூல் வடிவில் வெளியிடுவதில் பெருமை கொள்கின்றது.

இலங்கை முற்போக்கு கலை இலக்கியப் பேரவை

இலங்கையில் பல்கலைக்கழகக் கல்வியின் வளர்ச்சியும் பிரச்சினைகளும்

நவீன கால உயர்கல்வி முறையையின் ஒரு பிரதான அம்சம் பல்கலைக்கழகங்கள் மட்டுமன்றி பல்கலைக்கழக அந்தஸ்தற்ற கல்வி நிலையங்களும் உயர்கல்வியை வழங்கி வருவதாகும். பல்கலைக் கழகங்கள் மட்டும் உயர்கல்வியை வழங்கி வந்த ஏகபோக உரிமை இன்று அவற்றிடம் இல்லை என்னாம். இதனால் இன்று “பல்கலைக் கழகமல்லாத உயர்கல்வி நிறுவனங்கள்” என்ற ஒரு வகையான உயர் கல்வியும் பிரதானமாகக் கருத்திற் கொள்ளப்படுகின்றது. இலங்கையில் இன்று 15 பல்கலைக்கழகங்களோடு சட்டக்கல்லூரி, தொழில் நுட்பக் கல்லூரிகள், கல்வியியல் கல்லூரிகள் போன்ற அரசாங்கக் கல்வி நிறுவனங்களும் ஏராளமான பல்வகைப்பட்ட தனியார் கல்வி நிறுவனங்களும் உயர்கல்வியை வழங்கி வருகின்றன. இந்தியாவில் 350க்கும் மேற்பட்ட பல்கலைக்கழகங்கள்; இருந்தபோதிலும் 17000 க்கும் மேற்பட்ட கல்லூரிகளே பிரதானமாக உயர்கல்வியை வழங்குகின்றன.

எவ்வாறாயினும் பல்கலைக்கழகங்கள் உயர்கல்வி அமைப்பினால் சில தனித்துவமான பண்புகளைக் கொண்டு விளங்குகின்றன. பல்கலைக்கழகங்களுக்கு நீண்டகால வரலாறும் தனித்துவமான சமூக அந்தஸ்தும் உண்டு. பல்கலைக்கழகங்கள் அனைத்துமே பட்டங்களை வழங்கும் கல்வி நிறுவனங்களாக விளங்குகின்றன. இளநிலைப் பட்டங்களையும் முதுநிலைப் பட்டங்களையும் கலாநிதிப் பட்டங்களையும் பல்கலைக்கழகங்களே வழங்க முடியும். இலங்கையில் இயங்கும் சட்டக்கல்லூரியும் கல்வியியல் கல்லூரிகளும் தொழில்நுட்பக் கல்லூரிகளும் பட்டங்களை வழங்குவதில்லை. இந்தியாவில் உள்ள கல்லூரி மாணவர்கள், அக்கல்லூரிகள் எப் பல்கலைக்கழகங்களுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளனவோ அப்பல்கலைக்கழகங்களிலிருந்தே பட்டங்களைப் பெற முடியும்.

பிரதானமாக, பல்கலைக்கழகங்கள் பட்டக்கற்றை நெறிகளை வழங்குவதோடு ஆராய்ச்சிப் பணியையும் மேற்கொள்ளுகின்றன. இளநிலை அல்லது முறைப்பட்ட நிலையில் மாணவர்களுக்கு ஆராய்ச்சித் திறன்கள் கற்பிக்கப்படுகின்றன. பட்டப்பின் படிப்புக் (முதுகலைமாணி -MA- கலாந்தி-Ph.d) கற்றை நெறிகளின் ஒரு பிரதான அம்சம் அம்மாணவர்கள் எழுதிச் சமர்ப்பிக்க வேண்டிய நீண்ட ஆய்வேடுகளாகும் (Thesis). அத்துடன், பல்கலைக்கழக ஆசிரியர்கள் தமது ஆய்வுப் பட்டங்களின் (Research Degree) அடிப்படையிலேயே பதவி உயர்வு களைப் பெறமுடியும். பேராசிரியர் பதவியைப் பெறக் குறிப்பிட்ட அளவு ஆய்வுகளை அவர்கள் பிரசரித்திருக்க வேண்டும். அவை பல்கலைக்கழகங்களை மதிப்பீடு செய்து வரிசைப்படுத்துவதற்கான ஒரு பிரதான தகுதிவிதி (Criterion). பல உலக நாடுகளில் ஆராய்ச்சி யில் மட்டுமே ஈடுபடும் “ஆராய்ச்சிப் பல்கலைக்கழகங்கள்” உண்டு. ஏனைய உயர்கல்வி நிலையங்கள் கற்பித்தல் பணியை மட்டுமே செய்வன. அவை ஆராய்ச்சிகளில் ஈடுபட வேண்டும் என்ற நிபந்தனை எதுவுமில்லை.

இப்பின்புலத்தில், உயர்கல்வி அமைப்பில் செல்வாக்கும் சமூக அந்தஸ்தும் நிறைந்ததாகப் பல்கலைக்கழகங்கள் விளங்குவதில் எதுவித ஜைமஸில்லை. எவ்வாறாயினும் 1800 ஆம் ஆண்டுவரை ஐரோப்பியப் பல்கலைக்கழகங்கள் கற்பித்தல் பணியை மட்டுமே மேற்கொண்டு வந்தன. பல்கலைக்கழக ஆசிரியர்களின் அந்தஸ்து பாடசாலை அதிபர்களின் அந்தஸ்துக்கு சமமானதாகவே இருந்தது. 1800களில் ஜெர்மனிய Hombolt பல்கலைக்கழகமே ஆராய்ச்சியை ஒரு பிரதான பணியாக அறிமுகம் செய்தது. அப்பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர்களே தாம் செய்த ஆராய்ச்சிகளின் அடிப்படையில் திரட்டிய அறிவைப் பயன்படுத்திப் பாடங்களை நடாத்தினர். இது “கற்பித்தல் ஆராய்ச்சி” என்பவற்றின் ஒருங்கிணைப்பு என்ற ஒரு புதிய பல்கலைக்கழகத் தத்துவம் தோன்றக் காரணமாக இருந்தது. இதன் பின்னரே பல்கலைக்கழக ஆசிரியர்களின் சமூக அந்தஸ்து அதிகரிக்க ஆரம்பித்தது.

ஜெர்மனியப் பேராசிரியர்களும் பல்கலைக்கழகங்களும் ஆராய்ச்சிப் பணியைப் புதிதாக மேற்கொள்ளத் தொடங்கிய பின்னர், ஜெர்மனியப் பல்கலைக்கழகங்கள் ஐரோப்பிய அமெரிக்க அறிஞர்களைப் பெரிதும் கவரத் தொடங்கின. அக்காலத்தின் உலகளாவிய பல்கலைக்கழகத் சீர்திருத்தங்கள், ஆராய்ச்சிப் பணியை அறிமுகம் செய்வதையும் உள்ளடக்கின. பிரதானமாக பிரித்தானிய, பிரஞ்சுப் பல்கலைக்கழகங்கள் ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட ஜெர்மனியப் பல்கலைக்கழகங்கள்

முன்மாதிரியாக அமைந்தன. அவர்கள் ஜெர்மன் பல்கலைக்கழகங்களுக்குச் சென்று ஆய்வு நெறிமுறைகளில் பயிற்சி பெறத் தொடங்கினர். 1942இல் இலங்கையில் அமைக்கப்பட்ட முதலாவது பல்கலைக்கழகம் இத்தத்துவங்களை உள்ளடக்கி அமைந்தது.

அத்துடன், நாட்டிலிருந்த பல்கலைக்கழகக் கல்வியை மேற்பார்வை செய்து ஒன்றினைக்கும் பணியைச் செய்வதற்காக ஒரு பல்கலைக்கழக மாணியங்கள் ஆணைக்குமுவும் (1978) அமைக்கப் பட்டது. பல்கலைக்கழகங்கள் தவிர்ந்த ஏனைய உயர்கல்வி நிலையங்கள் ஏனைய அமைச்சக்களின் (கல்வி அமைச்ச, தொழில்சார் கல்வி அமைச்சு) கீழ் வந்தன. ப.மா ஆணைக்குமுவின் கீழ் இயங்கிய பல்கலைக்கழகங்களுக்கு ஒரு தனியான அந்தஸ்தும் கிடைத்தது. பொதுக்கல்வி முறைக்கு அப்பால் பல்கலைக்கழகங்களுக்குப் பொறுப்பாக தனியான உயர்கல்வி அமைச்சம் இன்று இயங்கி வருகின்றது. அத்துடன், பல்கலைக்கழகக் கல்விக்கென ஒரு தனியான சட்டமும் இருந்து வருகின்றது. (1978 ஆம் ஆண்டுப் பல்கலைக்கழகக் கல்விச் சட்டம்). இச்சட்டமானது பல்கலைக்கழகக் கல்வி அமைப்பு பற்றிய விரிவான சட்டவிதிகளைக் கொண்டுள்ளது. பல்கலைக்கழக மாணியங்கள் ஆணைக்கும், பல்கலைக்கழகப் பேரவை (Council), சென்றமன்றம், பாடத்துறைகள் என்பவற்றின் அமைப்பு, அதிகாரங்கள் பற்றியும் துணைவேந்தர், பீடத்தலைவர், துறைத் தலைவர் போன்றோர் தெரிவு செய்யப்பட வேண்டிய முறை, அவர்களுக்குரிய அதிகாரங்கள் இச்சட்டத்தில் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளன.

எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, சர்வதேசப் பல்கலைக்கழக முறை மையைப் பின்பற்றி இலங்கைப் பல்கலைக்கழகங்கள் பெருமளவுக்கு சுயாதீன் அமைப்புகளாக (Autonomous) விளங்குகின்றன. பல்கலைக்கழக ஆசிரியர்கள் கல்வி சுதந்திரம் உடையவர்களாகவும் காணப்படுகின்றனர். இவர்களுடைய சம்பளங்கள் ஏனைய ஆசிய நாடுகளின் பல்கலைக்கழகங்களுடன் ஒப்பிடக்கூடியவை அல்ல; ஆயினும், உள்நாட்டின் ஏனைய அரசாங்கத்துறை ஊழியர்களின் சம்பள அமைப்புகளுடன் ஒப்பிடும்போது இலங்கைப் பல்கலைக்கழக ஆசிரியர் சம்பளங்கள் உயர்ந்தவையாகும்.

மேற்கூறப்பட்ட அம்சங்கள், பல்கலைக்கழகக் கல்வியை ஏனைய உயர்கல்வி நிலையங்களிலிருந்து வேறுபடுத்துவதுடன் ஒரு தனிச்சிறப்பான அந்தஸ்தையும் வழங்குகின்றன. மிகப் பிரதானமாக ஏனைய அரசாங்க உயர்கல்வி நிலையங்கள் எல்லாமே பட்டம் வழங்கும் அதிகாரத்தையோ அல்லது சுயாதீனமாக இயங்கும் உரிமையையோ கொண்டவையல்ல.

இலங்கையின் பல்கலைக்கழகக்கல்வியின் வளர்ச்சி

1942ஆம் ஆண்டில் முதலாவது இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம் நிறுவப்பட முன்னர் ஒரு பல்கலைக்கழகக் கல்லூரியும் ஒரு மருத்து வகுக்கல்லூரியும் உயர்கல்வி நிறுவனங்களாக விளங்கி வந்தன. இவை அனைத்தும் இணைக்கப்பட்ட நிலையிலேயே முதலாவது பல்கலைக்கழகம் தொடங்கப்பட்டது.

ஆங்கிலேயர் ஆட்சியின் கீழிருந்த இந்தியாவில் 19ஆம் நூற்றாண்டிலேயே மூன்று பல்கலைக்கழகங்கள் (பம்பாய், கல்கத்தா, சென்னை) தோற்றுவிக்கப்பட்டன. ஆனால், இலங்கையில் மிகத் தாமதமாகவே (1942இல்) முதலாவது பல்கலைக்கழகம் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. 20ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலேயே இலங்கை சற்று விரிவான இடைநிலைக்கல்வி முறையை ஏற்படுத்தியிருந்த போதிலும் பல்கலைக்கழகத்துக்கான இலங்கையர்களின் கோரிக்கையை குடியேற்ற அரசு ஏற்றுக்கொள்வதில் தாமதம் ஏற்பட்டது.

இலங்கையில் முழுமையான ஒரு பல்கலைக்கழகத்தைக் கோரிய பல்கலைக்கழக இயக்கம் 20ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. குடியேற்ற ஆட்சியாளர்கள் தமது தாய்நாட்டின் நலன்களுக்கு முன்னுரிமை வழங்கிக் கல்விக்கொள்கைகளை வகுத்தமையால், அவர்கள் இலங்கையர்களின் உயர்கல்வியில் அக்கறைக்கொள்ள வேண்டிய அவசியமிருக்கவில்லை. அவ்வாட்சியாளர்களின் தேவைகளுக்கு அவர்கள் ஏற்படுத்தியிருந்த ஆங்கிலப் பாடசாலைகளே போதுமானதாக இருந்தது. அரசாங்க அலுவலகங்களில் பணியாற்ற தேவையான ஆங்கில அறிவுடையவர்களை அப்பாடசாலைகள் வழங்கின. அத்துடன் முதலாம் உலகப்போர் நடைபெற்ற காலத்தில், பல்கலைக்கழகத்தை அமைக்கும் சிந்தனையில் சட்டுமுன்றும் நிலையில் ஆங்கில ஆட்சியாளர்கள் இருக்கவில்லை.

தமிழர் பங்களிப்பு

மிகப் பிரதானமாக, இலங்கைக்கு முழுமையான அம்சங்களைக் கொண்ட பல்கலைக்கழகமொன்றின் தேவை பற்றிக் குடியேற்ற அரசுக்கு எடுத்துரைத்த, இலங்கைப் பல்கலைக்கழக இயக்கத்தில் இலங்கைத் தமிழ் அறிஞர்கள் பிரதான ஒரு பங்கு வகித்தனர் என் பதைக் குறிப்பிட வேண்டும். சுருங்கக்கூறின், சேர்.பொன்னம்பலம் இராமநாதன், சேர்.பொன்னம்பலம் அருணாசலம், கலாயோகி. ஆனந்தகுமாரசாமி ஆகியோர் இலங்கையின் கலாசார மறுமலர்ச் சிக்கு ஒரு பல்கலைக்கழக அமைப்பொன்று தேவை என அக்கால

ஆங்கில அரசுடன் வாதிட்டனர். இலங்கைப் பல்கலைக்கழகக் கல்வியின் தோற்றுத்துக்காகப் பாடுபட்ட இத்தமிழ்ப் பெருந்தகைகள் பற்றி இந்நினைவுப் பேருரையில் நினைவுகூருவது பொருத்தமுடைய தாகும்.

1942இல் அமைக்கப்பட்ட இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம் இன்று 15 பல்கலைக்கழகங்களாக வளர்ச்சி பெற்றுள்ளது. 66 ஆண்டுகாலப் பகுதியில் ஏற்பட்ட இலங்கைர்ச்சி நிச்சயமாகப் போதுமானதன்று. 1942 முதல் அரசாங்கம் தொடர்ச்சியாகப் பல்கலைக்கழகக் கல்வியில் தனது ஏகபோக உரிமையை விட்டுக்கொடுக்க விரும்பவில்லை. இந்தியா, மலேசியா, தாய்லாந்து, சிங்கப்பூர் முதலிய நாடுகள், மற்றும் உலக ளாவிய போக்குஞாட்டு இணைந்து செல்லாது, பல்கலைக்கழகக் கல்வியில் தனது ஏகபோக உரிமையை இலங்கை அரசு பேணி வந்துள்ளது. 1901இல் பொ.அருணாசலம் தமது குடிசன மதிப்பிட்டு அறிக்கையில் (Census Report) இலங்கையில் உயர்கல்விக்கான சுதா கள் இல்லாமை குறித்துக் கவலை தெரிவித்தார். அதனை ஒரு “பாரதூரமான தேவை” என அவர் குறிப்பிட்டார். ஆரம்பத்தில் அவர் பிரித்தானியப் பல்கலைக்கழகமொன்றில் பட்டம் பெறுவதற்கு மாண வர்கள் ஆயத்தப்படுத்தப்படல் வேண்டும் என்று விரும்பினார். ஆயினும் விரைவில் அவர் இலங்கையில் ஒரு பல்கலைக்கழகம் நிறுவப்படல் வேண்டும் என்று கூறித் தனது முன்னைய கருத்தினை மாற்றிக் கொண்டார். அவருடைய தலைமையின் கீழ் 1906ஆம் ஆண்டு இலங்கைப் பல்கலைக்கழகச் சங்கம் நிறுவப்பட்டது.

இச்சங்கம் ஆரம்பித்த சஞ்சிகையொன்றில் இலங்கையில் பல்கலைக்கழகம் ஒன்றிற்கான தேவைப் பற்றி அருணாசலம் பலவாதங்களை முன்வைத்தார். “ஆரம்பக் கல்வியானது தேசிய முன்னேற்றத் தில் ஒரு இன்றியமையாத காரணி; அதன் உண்மையான பயனை அடைய உயர்தாமான இடைநிலைக் கல்வியும் உயர்கல்வியும் அமைதல் வேண்டும்” என்ற கருத்தை அவர் முன்வைத்தார். கேம் பிரிட்ஜ் சிரேஷ்ட் பர்ட்சைக்கப்பால் இடைநிலைக் கல்வி நாட்டில் விரிவடைந்து செல்லவில்லை. அதற்கு அப்பால் பயிலும் வாய்ப்புகள் அப்போது வெளிநாடுகளிலேயே கிட்டின. பல்கலைக்கழக இயக்கத் தின் நோக்கம், பிரித்தானிய அரசாங்கத்தைப் பல்கலைக்கழக அமைப்பொன்றை ஏற்படுத்த ஒத்துக்கொள்ளச் செய்வதாகும் என்று அருணாசலம் தெரிவித்தார்.

இந்தியாவில் 1857ஆம் ஆண்டில் கல்கத்தாப் பல்கலைக்கழகம் நிறுவப்பட்டது. “இது அரசாங்கம் இயல்பாக வழங்கிய சன்மானமல்ல.

பல்கலைக்கழகம் தேவை என்ற முறையில் கிளர்ச்சி செய்த இந்திய நாட்டுப் பற்றாளர்களின் கோரிக்கை காரணமாகவே கல்கத்தாப் பல்கலைக்கழகம் அமைக்கப்படலாயிற்று” என அருணாசலம் வாதிட்டார். அக்காலத்தில் கேம்பிரிட்ஜ், வண்டன், சென்னைப் பல்கலைக்கழகங்களுடன் இணைந்த முறையில் இலங்கையில் உயர்கல்வி ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டாலும் “அவை இடைக்கால ஏற்பாடுகளாகவே அமைதல் வேண்டும்; இறுதியாக இலங்கைப் பல்கலைக்கழக மொன்று அமைக்கப்படல் வேண்டும்” என்பது அவருடைய வாதமாக இருந்தது.

அக்காலத்தில் இலங்கைக்கான பல்கலைக்கழகமொன்றில் தேசிய மொழிகள் ஆற்றக்கூடிய பங்கு பற்றியும் அருணாசலம் அவர்கள் சிந்தித்தார். மேலைநாட்டுப் பாட ஏற்பாட்டைக் கற்றவர்கள் தாம்மொழி அறிவின்றி வளர்ந்தவர்கள்... மேலைநாட்டுக் கல்வியைப் பயிலும் அதேவேளையில் எமது இளைஞர்கள் தமதுமொழி, வரலாறு, மரபுகள் என்பவற்றுக்கு அந்தியமானவர்களாக வளர்க்கப்பாது. இது இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தின் ஒரு பிரதான நோக்கமாக வேண்டும். இங்கு அவர்கள் தமது தாம்மொழியைச் சிறப்புறவும் இலகுவாகவும் பயன்படுத்தப் பயில வேண்டும். தாம் ஒரு சிறந்த பாரம்பரியத்தைக் கொண்டவர்கள் என்பதையும் தமது மொழிகளினதும் இலக்கியங்களினதும் பெருமைகளையும் உனர வேண்டும் என்ற முறையில் அருணாசலம் தமது அரிய கருத்துக்களை வெளியிட்டார்.

உள்ளுர் பல்கலைக்கழகமொன்றில் விஞ்ஞானக்கல்வியின் பங்குபற்றியும் அருணாசலம் கருத்து வெளியிட்டார்: “விஞ்ஞானமானது நவீன வாழ்க்கை முறையில் செல்வாகுசுச் செலுத்தும் ஒரு பிரதான காரணி. முறையான விஞ்ஞானக் கல்வி எவ்வாறு வாழ்க்கையைப் புரட்சிகரமாக மாற்றும் என்பதற்கு ஐப்பானிய மறுமலர்ச்சி ஒரு முக்கிய உதாரணம். எமது கல்வி அதிகாரிகள் (பிரதானியர்) விஞ்ஞானம் பற்றி அறியாதவர்கள். ஓரளவு இலத்தீன், கிரேக்க மொழிகளை எமது இளைஞர்கள் கற்றால் போதும் என நினைப்பவர்கள்” என்று அவர் கூறினார். இலங்கைக்குப் பல்கலைக்கழகம் ஒன்றினை, வழங்கச் சரியான கால நேரம் இன்னும் வரவில்லை; ஒரு சில மாணவர்களே அனுமதி பெற முடியும் என்ற ஆங்கில ஆட்சியாளரின் கருத்துக்களையும் அவர் சாடினார்; கேம்பிரிட்ஜ், இலண்டன், ஒக்ஸ் போர்ட் பல்கலைக்கழகங்கள் வழங்கும் பட்டங்களோடு ஒப்பிடும் போது இலங்கைப் பட்டங்களுக்கு உரிய மதிப்பு இருக்கமாட்டாது என்ற ஆட்சியாளர் கருத்தையும் அவர் மறுத்து வாதிட்டார்.

அக்காலத்தில் இலங்கையின் உயர்கல்வி வண்டன் பல்கலைக்கழகத்துடன் தொடர்புபடுத்தப்பட்டிருந்தது. இவ்வாறான தொடர்பு “கீழைநாட்டு நாகரிகச் சார்பற்றதாய், பிரதானமாக மொழி விடயத் தில் (சிங்களம், தமிழ்) இருத்தலால், உள்ளுர் தேவைகளைப் பூர்த்தி யாக்கவெல்ல ஒரு பல்கலைக்கழகம் வேண்டுமென அருணாசலமும் அவருடைய சகபாடிகளும் கேட்டனர். இத்தேசியவாதிகள் இலங்கைக்கான புதிய பல்கலைக்கழகமானது தேசிய மறுமலர்ச்சியின் ஒரு பிரதான அங்கமாகுமென வாதிட்டனர்.

இவ்விடத்து இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தின் தோற்றுத்துக்கு அனந்தகுமாரசாமி அவர்களின் பங்களிப்புப் பற்றிக் கூறவேண்டும். 1900மாம் ஆண்டுகளில் பல்கலைக்கழக இயக்கம் வெளியிட்ட இலங்கைத் தேசிய சஞ்சிகையில் கீழைநாட்டு மொழிப் புலமையாளரும் கலாசார மறுமலர்ச்சிவாதியுமான ஆனந்தகுமாரசாமி இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம் பற்றி வெளியிட்ட கருத்துக்களை இவ்விடத்து எடுத்துரைப்பது பொருத்தமானது. அதன்படி இப்பல்கலைக்கழகம் மக்களை ஆங்கில மயமாக்கும் நிறுவனமாக அமைதல்கூடாது. மாராக, கலாசாரத்தையும் சிந்தனைத் திறனையும் வளர்க்கும் நிறுவனமாக அமைதல் வேண்டும். இப்பல்கலைக்கழகம் கீழைத்தேச மொழி களின் விருத்திக்காகத் தன்னை அர்ப்பணித்தல் வேண்டும் என்றும் அன்னார் வற்புறுத்தினார். இலங்கையில் பல்கலைக்கழகக் கல்வியின் பிரச்சினைகள் பற்றிய இவ்வரையில், முதலாவது இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தின் தோற்றுத்துக்குப் பெரும் பங்களிப்புச் செய்த தமிழ்ப் பெரியார்களின் கருத்துக்களைச் சற்று விரிவாக எடுத்துரைப்பது முக்கியமானது எனக் கருதுகின்றேன். இப்பெரியார்கள் அக்கால கட்டத்தில் பரந்த மனப்பாங்குடன் செயற்பட்டு, நாட்டுமக்கள் அனைவரும் பயனடையும் வகையில் இலங்கைக்கான பல்கலைக்கழகம் ஒன்றுக்கான போராட்டத்தில் தலைமை தாங்கி உழைத்தனர்; ஒரு மாபெரும் தேசிய பணியை ஆற்றினர் என்பதை இவ்விடத்து வலியுறுத்த விரும்புகின்றோம்.

உலகளாவிய ரதியில், அரசாங்கங்கள் சுயமாகப் பல்கலைக்கழகக் கல்வியை விரிவுசெய்யும் அளவுக்குப் போதிய நிதி வசதிகளைக் கொண்டிருக்கவில்லை. இது செல்வந்த நாடுகளுக்கும் பொருந்தும். இதனால் தனியார் துறைப் பல்கலைக்கழகங்களுக்கு இடமளிக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. அரசாங்கப் பல்கலைக்கழகங்களை மட்டுமே கொண்டிருந்த இந்தியா அண்மைக் காலங்களில் தனியார் பல்கலைக்கழகங்களுக்கும் வெளிநாட்டுப் பல்கலைக்கழகங்களின்

வளாகங்களுக்கும் இடமளித்தது. மலேசியாவில் அவுஸ்திரேலிய, இங்கிலாந்துப் பல்கலைக்கழகங்கள் தமது வளாகங்களை அமைத்துள்ளன. சிங்கப்பூரும் தாய்லாந்தும் கூட இவ்வாறான வழிமுறைகளைக் கையாளுகின்றன. ஆனால், இலங்கையில் இவ்வாறான ஏற்பாடுகளுக்கு இடமில்லை.

தாய்மொழிக்கல்வி

இலங்கையின் பல்கலைக்கழக வளர்ச்சியில் மற்றொரு பிரதான அம்சம், கலைத்துறை, சமூக அறிவியல் துறை, கல்வியியல், வணிக வியல், முகாமைத்துவம் என்பன தாய்மொழியில் கற்பிக்கப்பட்டு வருவதாகும். பாடசாலைகளில் சகல நிலைகளிலும் தாய்மொழிக் கல்வி அறிமுகப்படுத்தப்பட்டதைத் தொடர்ந்து, பல்கலைக்கழகங்களும் இத்துறைகளில் தாய்மொழிக் கல்விக்கு இடமளித்தன. கலைத் துறைப் பாடநெறிகளில் (உதாரணமாக: பொருளியல், புவியியல்) உயர்பட்டப்படிப்புகளைக் கூட தாய்மொழியில் பயில் அனுமதி கிடைத்தது. தாய்மொழியில் முதுகலைமாணி மற்றும் கலாநிதிப் பட்ட ஆய்வேடுகள் சமர்ப்பிக்கப்பட்டன. இன்று இவ்வாறான உயர் பட்டங்களைப் பெற்ற பலர் தமது தாய்மொழியிலேயே ஆய்வேடு களை எழுதினர். கல்வியியல் துறையில் சமர்ப்பிக்கப்படும் பெரும் பாலான ஆய்வேடுகள் தாய்மொழியில் எழுதப்பட்டவை.

எவ்வாறாயினும் அண்மைக் காலங்களில் கோளமயமாக்கம், அதன் காரணமாக ஆங்கிலமொழி பெற்றுவரும் உலகளாவிய முக்கியத்துவம் காரணமாக, இலங்கைப் பல்கலைக்கழகங்களில் இதுவரை தாய்மொழிக் கல்வியை வழங்கிய பலதுறைகள், தற்போது ஆங்கிலவழி கல்வியை அறிமுகம் செய்து வருகின்றன. உலகளாவிய ரீதியில் நெதர்லாந்து, ஐப்பான், சீனா, தாய்லாந்து, மலேசியா முதலிய ஆங்கிலம் பேசாத நாடுகளின் பல்கலைக்கழகங்கள் ஆங்கிலமொழி பெற்று வரும் முக்கியத்துவம் கருதி பல துறைகளில் ஆங்கிலவழி கல்வியை நாடும் வெளிநாட்டு மாணவர்களைக் கவரும் நோக்குடன் இவ்வாறான மாற்றம் ஏற்பட்டு வருகின்றது. உதாரணமாக, ஆங்கிலமொழிப் பாரம்பரியமற்ற சீனா மருத்துவக் கல்வியை ஆங்கிலமொழியில் வழங்கி வருவதும் இந்திய மாணவர்கள் அங்கு அனுமதி பெறுவதும் இன்றைய ஒரு பிரதான செல்நெறியாகும்.

இலங்கைப் பல்கலைக்கழகங்களில் உள்ள சமூக அறிவியல், கலை, கல்வியியல் துறைகளில் 1960களில் அகற்றப்பட்ட ஆங்கிலவழி கல்வி தற்போது மீண்டும் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு வருவது ஒரு பிரதான மாற்றம்.

பல்கலைக்கழக வளர்ச்சியின் சில அம்சங்கள்

1921ஆம் ஆண்டில் நிறுவப்பட்ட இலங்கைப் பல்கலைக்கழகக் கல்லூரியும் அதனைத் தொடர்ந்து 1942இல் நிறுவப்பட்ட இலங்கைப் பல்கலைக்கழகமும் ஆரம்பத்தில் மேன்மக்களுக்கான (Elite) உயர் கல்வி நிறுவனங்களாக அமைந்தன. உயர்தரமான நகர்ப்புற ஆங்கிலப் பாடசாலைகளில் கல்வி பயின்றவர்களே அங்கு அனுமதி பெற்றனர். மேலவாட்டுப் பாணியில் அந்திறுவனங்கள் ஆங்கில மொழிவழி யில் சமூகத்தின் மேன்மக்களுக்கான உயர்கல்வி நிறுவனங்களாக அவை விளங்கின.

1942ஆம் ஆண்டில் 904 மாணவர்களுடனும் 55 ஆசிரியர்களுடனும் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம் தொடங்கப்பட்டது. அப்போது கலை, விஞ்ஞானம், மருத்துவம் முதலிய துறைகளை இருந்தன (கலைத்துறை மாணவர் 43%, விஞ்ஞான மாணவர் 18%, மருத்துவ மாணவர் 38%). பிற்காலத்தில், 2000மாம் ஆண்டின் பின்னர் ஏற்பட்ட பல்கலைக்கழக வளர்ச்சியை விளங்கிக்கொள்ள, 1965ஆம் ஆண்டுக்குரிய புள்ளி விபரங்களை நோக்குவோம்; அப்போது மாணவர் தொகை 10,423 ஆசிரியர் தொகை 318. 1958இல் வித்தியோதய வித்தி யாலங்காரப் பல்கலைக்கழகங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டமையால் இத்தொகை அதிகரிப்பு - 24 ஆண்டுகாலப் பகுதியில் 10 மடங்கு அதிகரிப்பு உள்வாங்கப்பட்டது. அத்துடன் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம் கொழும்பு, பேராதனை என இரு பல்கலைக்கழகங்களாகப்பட்டது.

இப்பின்புலத்தில், 2006ஆம் ஆண்டளவில் இலங்கையின் பல்கலைக்கழகக் கல்வியில் ஏற்பட்ட வளர்ச்சி அடுத்துவரும் அட்டவணையில் விரிவாகத் தரப்பட்டுள்ளது.

அட்டவணை - I இலங்கையில் பல்கலைக்கழகக் கல்வி (2006)	
(1) பல்கலைக்கழகங்களின் தொகை	15
(2) போதனா பீடங்களின் தொகை	78
(3) துறைகளின் தொகை	425
(4) ஆசிரியர்கள் தொகை	3818
(5) ஊழியர்கள் தொகை	13859
(6) பட்டம் பெற்றவர்கள் தொகை	
அ. முதல்பட்டம்	12067
ஆ. பட்ட மேற்படிப்பு	3401
(7) அனுமதி பெற்றோர் தொகை (2009 இல் 20000 வரை)	16598
(8) ஆசிரியர் - மாணவர் விகிதம்	15.2
(9) க.பொ.த உ/நி பரிட்சைக்கு அமர்வோரில் பல்கலைக்கழக அனுமதிக்குத் தகுதி பெறுவோர்	58.21%
அவர்களில் அனுமதி பெறுவோர்	13.9%
(10) உயர்கல்வி வயதெல்லையில் (20-24 வயது) உள்ளேர்வாரில் பல்கலைக்கழகக் கல்வி பயிலுவோர் சதவீதம் (2006)	3.4%
1980இல் இச்சதவீதம்	1.2%
(11) I. 15 பல்கலைக்கழகங்களாலும் (திறந்த பல்கலைக்கழகம் உட்பட) பயிலும் மொத்த மாணவர் தொகை	
அ. பட்டதாரி மாணவர்	96000

ஆ. அவர்களில் திறந்த பல்கலைக்கழக மாணவர்	24000
II. பட்ட மேற்படிப்பு நிறுவகங்களில் பயிலும் மாணவர் தொகை (மருத்துவம், விவசாயம், பாளி, பெளத்தம், தொல்பொருளியல், முகாமைத்துவம், விஞ்ஞானம் தொடர்பான நிறுவகங்கள்)	2492
III. பிற நிறுவகங்களில் பயிலும் மாணவர் தொகை (மனித வளமேம்பாடு, சுதேச மருத்துவம், கணினிப் பள்ளி, கம்பஹா ஆயுள்வேத நிறுவகம், நூலக, தகவல் நிறுவகம், மொற்றட்டுவ தகவல் தொழில்நுட்ப நிறுவகம், சுவாமி விபுலானந்தர் அழகியற் கல்வி நிறுவகம்)	9300
(12) பல்கலைக்கழகக் கல்விக்கான மொத்த செலவு	1000கோடி
இதில் மூலதனச் செலவு	300கோடி
நடைமுறைச் செலவு	700கோடி

தொகை ரீதியாகப் பல்கலைக்கழகங்கள் தற்போது 15 ஆக அதிகரித்துள்ளன. மாணவர் தொகை 1942 உடன் ஒப்பிடும்போது 60 மடங்காக உயர்ந்துள்ளது. போதனா பீடங்கள், பாடத்துறைகள், ஆசிரியர்தொகை என்பனவும் அதிகரித்துள்ளன (பார்க்க அட்டவணை I)

மாகாண ரீதியாகப் பல்கலைக்கழகங்கள்

பல்கலைக்கழக வளர்ச்சியின் மற்றொரு பிரதான அம்சம் மேல் மாகாணத்தையும் மத்திய மாகாணத்தையும் மையமாகக் கொண்டிருந்த பல்கலைக்கழகக் கல்வி மாகாணங்கள் தோறும் விரிவிபடுத்தப் பட்டமையாகும். இறுதியாக, கல்வியில் பின்தங்கியிருந்த ஊவா மாகாணத்திலும் ஒரு பல்கலைக்கழகம் தொடங்கப்பட்டது. தற்போது மேல்மாகாணத்தில் 5 பல்கலைக்கழகங்கள்; கிழக்கில் 2 பல்கலைக்கழகங்கள்; வட மாகாணம், தென்மாகாணம், சப்பிரகமுவா மாகாணம், வடமேல் மாகாணம், வடமத்திய மாகாணம், மத்திய மாகாணம் என்பவற்றில் தன்னாட்சித் தன்மை வாய்ந்த ஒவ்வொரு பல்கலைக்கழகங்கள் இயங்கி வருகின்றன. மாகாண ரீதியான இப்பல்கலைக்கழகங்கள் தொடங்கப்பட்ட, ஆண்டு, அங்கு பயிலும் மாணவர் தொகை, அங்கு இயங்கும் போதனா பீடங்கள் பற்றிய விபரங்கள் மற்றொரு அட்டவணை || இல் தரப்பட்டுள்ளன.

மாகாண ரீதியான பல்கலைக்கழகங்கள், தாம் அமைந்துள்ள மாகாண சமூகத்தின் உயர் கல்வித் தேவைகளையும் அவ்வப்பகுதி களின் உயர்மட்ட மனித வலுத்தேவைகளையும் கருத்திற் கொண்டு இயங்க வேண்டிய அவசியம் உண்டு. இச்சகல பல்கலைக்கழகங்களும் “தேசிய பல்கலைக்கழகங்கள்” என்ற முறையில் அதிகார பூர்வ மாக சகல இன மாணவர்களுக்கும் இடமளிப்பவை. தேசிய அம்சத் துடனும் குறிக்கோளுடனும் இயங்கும் அதேவேளையில் தமது பிராந்தியத்திற்குரிய அடையாளங்களை மேம்படுத்தும் நோக்குடனும் செயற்படுபவை.

இதற்கு ஒரு முக்கிய உதாரணத்தைக் கூறலாம் கிழக்கிழங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் விடுலாந்தர் அழகியற் கற்கை நிறுவகம், யாழ். பல்கலைக்கழகத்தில் இராமநாதன் நுண்களை அக்கடமி, தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தில் இஸ்லாமியக் கற்கை, அரடுமொழிப் போதனா பீடம் என்பன முறையே தமிழர், முஸ்லீம்கள் ஆகியோருக்கான பணபாட்டுக் கல்விக்கான நிறுவனங்களாக வளர்ச்சி பெற்றுள்ளமை ஒரு குறிப்பிடத்தக்க விடயமாகும்.

சுருங்கக்கூறின், இவ்வாறு மாகாண ரீதியாக அமைக்கப்பட்ட பல்கலைக்கழகங்கள், மேலதிகமாக உயர்கல்வி வாய்ப்புகளை தேசிய ரீதியாக விரிவு செய்துள்ள அதேவேளையில், தாம் அமைந்துள்ள பிராந்தியங்களின் சமூக, கலாசார அபிவிருத்தியைக் கருத்திற் கொண்ட முறையிலும் இயங்கி வருகின்றன.

போதனா பீடங்கள், துறைகள் என்பன 1942இன் பின் அதிகரித்து தற்போது முழுப் பல்கலைக்கழக அமைப்பிலும் தற்போது (2007) 78 போதனா பீடங்களும் 449 துறைகளும் காணப்படுகின்றன. (1942இல் கலை, கீழைத்தேய மொழிகள், விஞ்ஞானம், மருத்துவம் ஆகிய நான்கு போதனா பீடங்களும் 17 துறைகளும் இருந்தன).

மாணவர் தொகை 1942இல் 1000மாக இருந்து, 2007இல் 65000மாக அதிகரித்தது, அத்துடன் மேலதிகமாக அமைக்கப்பட்ட திறந்த பல்கலைக்கழகத்தில் 25000 மாணவர்கள் உள்வாங்கப்பட்டனர்.

பட்ட மேற்படிப்பு

பல்கலைக்கழக வளர்ச்சியின் மற்றொரு முக்கிய அம்சம் பட்ட மேற்படிப்பு (Postgraduate) நிறுவகங்களாகும். பல்கலைக்கழங்கள் அடிப்படையில் முதற்பட்டக் கற்கை நெறிகளையே வழங்கி வந்தன. 1974 தொடக்கம் மருத்துவம், விவசாயம், பாளி, பெளத்தம், தொல் பொருளியல், முகாமைத்துவம், விஞ்ஞானம், ஆங்கிலம் போன்ற துறைகளில் பட்ட மேற்படிப்பு நிறுவகங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. 1964 மாணவர்கள் பயிலும் இந்திறுவகங்களுக்கு 17 கோடி ரூபா ஒதுக்கப்படுகின்றது. பிரதானமாக மருத்துவத் துறையில் 934 மாணவர்களும் பயிலுகின்றனர். முகாமைத்துவ நிறுவகமானது சுயநிதியில் இயங்கி வருவது குறிப்பிடத்தக்கது, இவற்றைவிட, 1975இன் பின்னர் மனிதவள மேம்பாடு, சுதேச மருத்துவம், கணினிக்கல்வி, நூலகத்தகவல் துறை விஞ்ஞானம், உயிர்சாயனம், உயிர்தொழில்நுட்ப வியல், மனிதப்பண்பியல், சமூக அறிவியல், அழகியல் கல்வி ஆகிய துறைகளுக்கான நிறுவகங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. 7051 மாணவர் பயிலும் இந்திறுவகங்களுக்கு 75கோடி ரூபாய் உதவுதொகை வழங்கப்படுகின்றது. மனிதவள மேம்பாட்டு நிறுவகத்தில் 3705 மாணவர்களும் கணினிப் பள்ளியில் 983 மாணவர்களும் கல்வி பயிலுகின்றனர். இவை இரண்டும் கொழும்புப்பல்கலைக்கழகத்தில் இயங்குகின்றன.

ஆண்டுதோறும் பட்டம் பெற்று வெளிவரும் பட்டதாரிகளின் தொகையிலும் அதிகரிப்பைக் காணமுடியும். 1942-1965 காலப்பகுதி யில் 23 ஆண்டு காலப்பகுதியில் வெளியேறிய பட்டதாரிகளின் தொகை 10,858; இதில் 54% கலைத்துறைப் பட்டதாரிகள்; 20% மருத்துவப் பட்டதாரிகள். தற்போது ஒரு ஆண்டுக்கு 16,812 பட்டதாரிகளும் 3071 பட்ட மேற்படிப்புப் பட்டதாரிகளும் வெளியேறும் நிலை காணப்படுகின்றது (2006)

அட்டவணை II இலங்கைப் பல்கலைக்கழகங்கள் தொடங்கப்பட்ட ஆண்டும் மொத்த மாணவர் தொகையும் (2006)		
பல்கலைக்கழகங்கள்	தொடங்கப் பட ஆண்டு	மொத்த மாணவர் தொகை
கொழும்புப் பல்கலைக்கழகம்	1942	10870
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்	1942	11445
ஸ்ரீ ஜயவர்த்தனபுரப் பல்கலைக்கழகம்	1959	8959
களனிப் பல்கலைக்கழகம்	1959	9469
மொறுட்டுவைப் பல்கலைக்கழகம்	1972	4003
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்	1974	5981
ருகுனு பல்கலைக்கழகம்	1978	7221
திறந்த பல்கலைக்கழகம்	1981	23992
கிழக்கிழங்கைப் பல்கலைக்கழகம்	1981	2122
தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்	1995	1096
ரஜரட்டைப் பல்கலைக்கழகம்	1995	2598
சப்பிரகமுவ பல்கலைக்கழகம்	1995	2553
அரங்கியல் கலைப் பல்கலைக்கழகம்	2005	2864
ஊவா வெல்லச பல்கலைக்கழகம்	2008	161

ஆதாரம் : ப.மா.ஆணைக்குழு ஆவணங்கள்

அட்டவணை III இலங்கைப் பல்கலைக்கழகங்களில் பட்டம் பெற்றோர் கற்கைநெறி வகைப்படி (2005-2007)			
கற்கை நெறிகள்	பட்டம் பெற்றோர் தொகை (2005)	பட்டம் பெற்றோர் தொகை (2006)	பட்டம் பெற்றோர் தொகை (2007)
கலைத்துறைப் பட்டங்கள்	2410	4405	4350
முகாமைத்துவம்/வர்த்தக வியல் பட்டங்கள்	2357	2198	2020
சட்டவியல் பட்டம்	345	327	300
விஞ்ஞானம் பட்டம்	1402	2348	2460
பொறியியல் பட்டம்	755	809	810
மருத்துவப் பட்டம்	593	896	900
பல்மருத்துவப் பட்டம்	74	123	75
விவசாயப்பட்டம்	554	430	435
விலங்கு மருத்துவப் பட்டம்	74	64	60
கட்டடக்கலை/ தொகை அளவிட்டுத் துறைப்பட்டம்	95	13	70
கணினி விஞ்ஞானப்பட்டம்	-	100	200

அட்டவணை IV உயர்கல்வித்துறைச் செலவு	
ஆண்டு	தொகை (ரூபா) மில்லியன்களில்
2005	8,178 (6,045)
2006	12,607 (9,791)
2007	12,281 (9,302)

* அடைப்புக்குறிக்குள் நடைமுறைச் செலவு

விசேட துறைகளுக்கான பல்கலைக்கழகங்கள்

இலங்கையில் பல்கலைக்கழக வளர்ச்சியின் மற்றொரு பிரதான அம்சம், சில விசேட துறைகளுக்கான பல்கலைக்கழகங்கள் நிறுவப் பட்டதையாகும். மரபுவழிப் பல்கலைக்கழகங்கள் யாவும் கலை, மனிதப் பண்பியல், விஞ்ஞானம், மருத்துவம் போன்ற போதனா பீடங்களைக் கொண்டிருந்துவிடத்து, 1972இல் நிறுவப்பட்ட பல்கலைக்கழகம் மொத்துவிட ஒரு தொழில்நுட்பப் பல்கலைக் கழகமாக நிறுவப்பட்டது. கட்டடக்கலை, பொறியியல், தகவல் தொழில்நுட்பத்துறை சார்ந்த போதனா பீடங்கள் மட்டுமே அங்கு அமைக்கப்பட்டன. அத்துடன், 2005ஆம் ஆண்டில் அமைக்கப்பட்ட பல்கலைக்கழகம் அரங்கக் கலைப் பல்லாடக்கலை, கலைகளின் கொள்கை, வரலாறு, கண்டிய நடனம், இந்திய, ஆசிய நடனம், சப்ரகமுவ நடனம், வட இந்திய இசை, பிரயோக இசை, கர்நாடக இசை, மேவநாட்டு இசை, ஒப்பியல் இசை போன்ற அழகியல் துறைகளைக் கொண்ட விசேட பல்கலைக்கழகமாக ஏற்படுத்தப்பட்டது. வெளி நாடுகளில் கல்வியியல் பல்கலைக்கழகங்கள், கல்வித்திட்டமிடல், பல்கலைக்கழகம், விளையாட்டுத்துறைப் பல்கலைக்கழகம் என “மரபை மீறிய” விசேட பல்கலைக்கழகங்கள் இயங்கி வருவதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

மேலும் வயம்பப் பல்கலைக்கழகம், ஊவா வெல்லச பல்கலைக்கழகம் என்பன கலை, சமூக அறிவியல் போன்ற “கட்டாய மரபுவழி” போதனா பீடங்களை ஏற்படுத்தி இயங்கி வருவது குறிப்பிடத்தக்கது.

வயம்பப் பல்கலைக்கழகம் போதனா பீடங்கள்	ஊவா வெல்லச பல்கலைக்கழகம் போதனா பீடங்கள்
(1) விவசாயம், பெருந்தோட்ட முகாமைத்துவம்	(1) விஞ்ஞானம், தொழில்நுட்பவியல்
(2) பிரயோக விஞ்ஞானம்	(2) முகாமைத்துவம்
(3) வியாபார, நிதிக்கற்கைநெறி	(3) விலங்கு விஞ்ஞானம், ஏற்றுமதி விவசாயம்
(4) கால்நடை, போஷாக்கு, கடற் றொழில்	

பாலினமும் பல்கலைக்கழகக் கல்வியும்

மாணவர் சேர்க்கை என்னும் விடயத்தைப் பொறுத்தவரையில் பல்கலைக்கழகங்கள் மட்டுமன்றி பாடசாலை முறைமையிலும் மற்றொரு சிறப்பம்சம் உண்டு. 2004-2006 வரையான புள்ளிவிபரங்களின்படி பல்கலைக்கழக அனுமதிக்குத் தகுதிபெறும் மாணவர் தொகையில் ஆண்களைவிடப் பெண்களின் தொகை அதிகம்; அவ்வாறே அனுமதி பெறும் மாணவர்களில் பெண்களின் தொகை ஆண்களைவிட அதிகம்; அதனால் இலங்கையின் பல்கலைக்கழகக் கல்வியில் பாலின சமத்துவம் சிறப்பாகப் பேணப்படுவதோடு, பெண்கள் அனுமதியில் எதுவித பாகுபாடும் இல்லை என்பது ஒரு முக்கிய மான சாதனை (பார்க்க அட்டவணை IV). 2006ஆம் ஆண்டில் பல்கலைக்கழக மாணவரில் 57% மாணவர்கள் பெண்களாவர்.

கலை, மனிதப் பண்பியல் துறைகளில்தான் பெண்கள் தொகை அதிகம் எனக் காலங்காலமாக நம்பப்பட்டது. ஆனால் இலங்கையில் நிலைமை சற்று வேறுபட்டது. பொறியியல் மற்றும் இத்துறை தொடர்பான கணிதம், பெளத்தீகம் துறை தவிர்ந்த ஏனைய துறைகளில் பெண்கள் கணிசமான அளவு பங்குகொள்வது குறிப்பிடத் தக்கது. (விவசாயத்துறையில் 53%, மருத்துவத்துறையில் 53%, பொறியியல் துறையில் 22%, மனிதப் பண்பியல் துறையில் 60% பெண்களாவர்).

உயர்கல்வி, இடைநிலைக்கல்வி என்பவற்றைப் பொறுத்தவரையில், பெண்கள்வியில் இலங்கையின் சாதனை, இலங்கையோடு ஒத்த பொருளாதார வளர்ச்சி கொண்ட நாடுகளுடனும் வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளுடனும் ஒப்பிடும்போது சிறப்பாக உள்ளதாக உலக வங்கியின் ஆய்வுகள் தெரிவிக்கின்றன (அவ்வாறான நாடுகள் - பொருளாதார ரிதியாக ஒப்பிடக்கூடிய நாடுகள் - இந்தோனேசியா, பிலிப்பைன்ஸ், மலேசியா, ஆர்மீனியா). உயர்கல்வித் துறையில் பாலின சமத்துவத்தை நிறுவுவதில் இலங்கை நாடு வியட்னாம், இந்தியா, பாகிஸ்தான், இந்தோனேசியா, ஈரான் ஆகிய நாடுகளை விட முன்னிற்கின்றது. அத்துடன் பாடசாலை நிலையில் தரம் 9 தொடக்கம் பல்கலைக்கழகக் கல்விவரை பெண்களின் சதவீதம் அதிகரித்துக் காணப்படுவதாகக் கல்வி அமைச்சினதும் பல்கலைக்கழக ஆணைக்குமுனினதும் தரவுகள் தெரிவிக்கின்றன. (தரம் 9-11 வரை பெண்கள் சேர்க்கை சதவீதம் 51, தரம் 12-13 வரை 57%, பல்கலைக்கழகக் கல்வி நிலையில் 57%).

அட்டவணை -V பல்கலைக்கழகக் கல்விக்குத் தகுதி பெறுவோரும் அனுமதி பெறுவோரும்			
ஆண்டு	தகுதி பெற்றோர்	அனுமதி பெற்றோர்	சதவீதம்
2004	111725	14520	13.0%
2005	118770	16598	13.9%
2006	119955	17196	14.3%
	தகுதி பெற்றோரில் ஆண்கள்	அனுமதி பெற்றோரில் ஆண்கள்	
2004	43740	6851	
	பெண்கள்	பெண்கள்	
	67985	7669	
2005	ஆண்கள்	ஆண்கள்	
	45505	7843	
	பெண்கள்	பெண்கள்	
	73268	9337	
2006	ஆண்கள்	ஆண்கள்	
	45310	7471	
	பெண்கள்	பெண்கள்	
	74645	9725	

கற்கை நெறிகள்

இலங்கையின் பல்கலைக்கழகக் கல்வியின் மற்றொரு அம்சம், வேலைவாய்ப்புக் குறைந்த கலை/சமூக அறிவுத் துறையில் பயிலு வோரின் சதவீதம் படிப்படியாக வீழ்ச்சியடைந்தமையாகும். 1968இல் கலைத்துறை மாணவரின் சதவீதம் 73% (3650 மாணவர்), மருத்து வத்துறை மாணவர் சதவீதம் 20% (926 மாணவர்), விஞ்ஞானத்துறை மாணவர் 08% (384 மாணவர்). இவ்வாறான நிலை 1968 தொடக்கம் நீடித்துக் காணப்பட்டது. ஆனால், அண்மைக்காலங்களில் விஞ்ஞா னம் சார்ந்த கற்கை நெறிகளில் மாணவர் சதவீதம் அதிகரித்தமை ஒரு குறிப்பிடத்தக்க மாற்றமாகும். எவ்வாறாயினும் பிற்காலத்தில் தொடங்கப்பட்ட வர்த்தகவியல், முகாமைத்துவம் போன்ற சார்பள வில் இலகுவான (Soft) கற்கை நெறிகளிலும் மாணவர் தொகை அதிகரித்துள்ளது. மொத்தத்தில் கலை, முகாமைத்துவம், சட்டம், முகாமைத்துவம் போன்ற துறைகளில் 57 சதவீதமானவர்கள் பயிலு வது குறிப்பிடத்தக்கது. (பார்க் அட்டவணை-VI) கலை, மனிதப் பண்பியல் போன்ற துறைகளின் அவசியம் பற்றிய உலக வங்கியின் கருத்து பின்வருமாறு அமைகின்றது:

“கலை பாடங்களும் மனிதப் பண்பியல் கற்கை நெறி களும் (மொழிகள், சமய நாகரிகங்கள்) ஒரு நாட்டின் கலாசாரத்தைப் பேணுவதிலும் வளர்ப்பதிலும் (புதிய தலைமுறையினருக்கு) வழங்குவதிலும் பிரதான பங்கை வகிக்கின்றன. அரசாங்க பல்கலைக்கழகங்களுக்கு இக்கற்கை நெறிகளுக்கு உரிய இடம் வழங்கப்படல் வேண்டும்”

எவ்வாறாயினும், வரிப்பணத்தைக் கொண்டியங்கும் அரசாங்கப் பல்கலைக்கழகங்களில் 60% மாணவர்கள் கலைப்பாங்கான துறைகளிலும் 40% மாணவர்கள் விஞ்ஞான, தொழில்பாங்கான - நாட்டின் பொருளாதாரத் தேவைகளுடன் தொடர்புடைய துறை களில் பயிலுவது ஒரு பிரச்சினையாகவே உள்ளது. இப்பொரு ஸாதார தேவைகள், நாட்டின் மனிதவைத் தேவைகள் என்பவற்று டன் தொடர்பற்ற கலைத்துறைகளில் அதிக மாணவர் பயிலுவது பெரிதும் விமரிசிக்கப்படும் அம்சமாகும்.

ஏற்கனவே கூறியதுபோல, விஞ்ஞானம், பொறியியல், மருத்து வம் போன்ற துறைகளில் மாணவர் சேர்வு அதிகரித்து வருவது ஒரு

அட்டவணை VI

கற்கைநெறி வகைப்படி அரசாங்கப் பல்கலைக்கழக மாணவர், 2006

கற்கைநெறி	மாணவர் தொகை	சதவீதம்
கலை	21,786	34%
முகாமைத்துவம்		
வர்த்தகம், சட்டம்	14,802	23%
விஞ்ஞானம், பொறியியல்		
கட்டடக் கலை,		
கணினி விஞ்ஞானம்	17,253	27%
மருத்துவம், பல் மருத்துவம்		
விவங்கு மருத்துவம்	6,398	10%
விவசாயம்	3,736	06%
மொத்தம்	63,975	100%

நல்ல அறிகுறியாகும். பல்கலைக்கழகக் கல்வி கூடிய அளவுக்கு உள்ளூர் மற்றும் சர்வதேச தொழிற்சந்தைகளின் மனித வலுத் தேவைகளை நோக்கி இணங்கிச் செல்வதை இது குறிக்கின்றது. அனுமதிபெறும் மாணவர்களில் 38 சதவீதமானவர்கள் இத்தகைய கற்கை நெறிகளை நாடுகின்றனர். மாணவர் சேர்வில் ஒரு திருப்பு முனை ஏற்பட்டிருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. (பார்க்க அட்டவணை VII)

உலகப் பொருளாதாரத்தில் சிறப்பாகச் செயலாற்றி வரும் பல நாடுகளின் புள்ளி விபரங்களின்படி, அந்நாடுகளின் உயர்கல்வி முறைமையில் விஞ்ஞான, தொழில் நுட்பக்கற்கை நெறிகளில் மாணவர் சேர்வு அதிகரித்து வருகின்றது. இலங்கையும் தற்போது இந்நாடுகளைப் பின்பற்றி, விஞ்ஞானக் கற்கை நெறிகளில் மாணவர் அனுமதி அதிகரித்து வருகின்றது.

அட்டவணை VII

கற்கைநெறி வகைப்படி அரசாங்கப் பல்கலைக்கழகங்களில் மாணவர் அனுமதி (2005/2006)

கற்கைநெறி	மாணவர் தொகை	சதவீதம்
கலை	5,100	33.3%
முகாமைத்துவம்		
வர்த்தகவியல், சட்டம்	3,550	22.9%
விஞ்ஞானம், பொறியியல்		
கட்டடக் கலை,		
கணினி விஞ்ஞானம்	4,050	26.5%
மருத்துவம், பல் மருத்துவம்		
விவங்கு மருத்துவம்	1,750	11.4%
விவசாயம், உணவு விஞ்ஞானம்	900	5.9%
மொத்தம்	15,300	100%

இலங்கைப் புள்ளிவிபரங்களின்படி 2001-2006 காலப்பகுதியில் கலைத்துறை மாணவர் தொகை 27% த்தால் அதிகரித்தவிடத்து விஞ்ஞானம், பொறியியல் துறை மாணவர் தொகை 50% த்தாலும் மருத்துவத்துறை மாணவர் தொகை 28% த்தால் அதிகரித்தது; முகாமைத்துவ மாணவர் தொகை 16% த்தாலும் விவசாயத்துறை மாணவர் தொகை 26% த்தாலும் அதிகரித்தது. மொத்தத்தில் இக்காலப் பகுதியில் பொருளாதாரத்திற்குப் பயனுள்ள, வேலைவாய்ப்பில் சாதகமான நிலைமைகளைக் கொண்ட கற்கை நெறிகளைப் பயில்வதற்கான வாய்ப்புகள் அதிகரிக்கப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். கலைத்துறையில் ஏற்பட்டுள்ள 26% அதிகரிப்பு அத்துறையில் கற்பதற்கு மாணவர்களிடமிருந்து எழுந்த சலுக கேள்வியின் (Demand) விளைவாகும்.

பல்கலைக்கழக வகைப்படி மாணவர் தொகை

இலங்கையில் உள்ள 15 பல்கலைக்கழகங்களில் மாணவர்கள் சமமற்ற முறையில் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளனர் (பார்க்க அட்டவணை) இவற்றில் ஐந்து பெரிய பல்கலைக்கழகங்களில் முழுநேர மாணவர்களில் 50% க்கு அதிகமானோர் பயிலுகின்றனர். இவ்வொவ்வொரு பல்கலைக்கழகங்களில் 7000க்கும் அதிகமான மாணவர்கள் பயிலுகின்றனர். மொத்த மாணவர்களில் (73,491 - 2007) 33% மாணவர்கள் கொழும்பு மற்றும் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகங்களில் உள்ளனர். ஏனைய பல்கலைக்கழகங்களில் 1000-5000 மாணவர்கள் வரை பயிலுகின்றனர். ஐந்து பெரிய பல்கலைக்கழகங்கள் பல தசாப்தங்களாக இயங்கி வருபவை. கொழும்புப் பல்கலைக்கழகக் கல்லூரியிடன் இணைத்துப் பார்க்கப்பட வேண்டும்; பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம் 1952இல் நிறுவப்பட்டது. களனி, ஜயவர்த்தனபுர பல்கலைக்கழகங்கள் 1950களின் இறுதிப்பகுதியில் தொடங்கப்பட்டன. ஏனைய சிறிய, புதிய பல்கலைக்கழகங்கள் 1990களிலும் புதிய நூற்றாண்டின் முதலாம் தசாப்தத்திலும் நிறுவப்பட்டன. ஒவ்வொரு மாகாணத்திலும் ஒரு பல்கலைக்கழகம் என்ற முறையில், நாட்டளாவிய ரீதியில் பல்கலைக்கழகக் கல்வியைப் பரப்பும் அரசாங்கக் கொள்கையின் விளைவாக இவை ஏற்படுத்தப்பட்டன. அண்மைக்காலங்களில் ஏற்படுத்தப்பட்ட பல்கலைக்கழகங்களே சிறியவையாகக் காணப்படுகின்றன. தமிழ்ப் பேசும் மக்கள் பெரும்பான்மையாக வாழும் வடக்கிழக்கு மாகாணங்களில் உள்ள மூன்று பல்கலைக்கழகங்களில் எல்லாமாக 9549 மாணவர்கள் பயிலுகின்றனர் (யாழ் - 6084, கிழக்கு - 2242, தென்கிழக்கு - 1223; இது மொத்த பல்கலைக்கழக மாணவரில் 13%).

அட்டவணை VII
தேசியப் பல்கலைக்கழகங்களில் பயிலும் மொத்த மாணவர் தொகை (2007)

பல்கலைக்கழகங்கள்	மாணவர்தொகை	சதவீதம்
கொழும்பு	12158	17%
பேராதனை	11736	16%
ஸ்ரீ ஜயவர்த்தனபுர	9291	13%
களனி	8071	11%
மொறட்டுவை	4718	07%
யாழ்ப்பாணம்	6084	08%
ருகுணை	7203	10%
கிழக்கு	2242	03%
தென்கிழக்கு	1223	02%
ரஜரட்டை	3269	05%
சப்பிரகமுவா	2668	04%
ஊவா வெல்லச	362	01%
வயம்பா	1833	03%
கட்டுலக்கலைகள்	2633	04%
மொத்தம்	73491	100%

ஆதாரம் : பல்கலைக்கழக மாணியங்கள் ஆணைக்குழு ஆவணங்கள்

வெளிவாரிப் பட்டங்கள்

சில பல்கலைக்கழகங்கள் தமது பட்டப்படிப்புகளுக்குச் சமூகத் தில் உள்ள தேவையைக் கருத்திற் கொண்டு வெளிவாரிப் பட்ட நிகழ்ச்சித் திட்டங்களை நடாத்தி வருகின்றன. குறிப்பிட்ட தகுதிகளைக் கொண்ட மாணவர்கள் சில பல்கலைக்கழகங்களில் வெளிவாரி மாணவர்களாகப் பதிவு செய்து பரீட்சைகளுக்கு அமர்ந்து பட்டங்களைப் பெற முடியும். தற்போது எட்டுப் பல்கலைக்கழகங்கள் கலை, வர்த்தகமும் முகாமைத்துவமும், விஞ்ஞானமும் தகவல் தொழில்நுட்பமும் ஆகிய துறைகளில் இவ்வெளிவாரி நிகழ்ச்சித் திட்டங்களை நடாத்தி வருகின்றன. “முழுநேரக் கற்கையுடன் ஒப்பிடும்போது இவை இரண்டாந்தரக் கல்வியை வழங்குகின்றன; இவற்றின் கல்வித்தராதரங்கள் குறைவு; மாணவர்களுக்குக் கற்பதற்கான உதவி எதுவும் வழங்கப்படுவதில்லை; அவற்றுக்கான நிதிவசதிகளும் ஒழுங்கமைப்பு ஏற்பாடுகளும் போதுமானவையல்ல” என்பது உலக வங்கி ஆய்வாளர்களின் கருத்து.

- ❖ 2007இல் இந்நிகழ்ச்சித் திட்டங்களில் சேர்ந்து கொண்ட மொத்தமாணவர் தொகை 226,000
- ❖ 2007இல் புதிதாகப் பதிவு செய்து கொண்ட மாணவர் தொகை 42,277
- ❖ இவர்களில் கலைத்துறைக் கற்கை நெறிகளில் பதிவு செய்து கொண்ட மாணவர் தொகை 166,000
- ❖ மொத்த மாணவர்களில் 80% மாணவர்கள் பேராதனை, களனி, ஸ்ரீஜயவர்தன பல்கலைக்கழகம் ஆகியவற்றில் பதிவு செய்துள்ளனர்.

கலைத்துறை தவிர்ந்த வர்த்தகம், முகாமைத்துவம், விஞ்ஞானம், தகவல் தொழில்நுட்பம் ஆகிய துறைகளிலும் மாணவர் பதிவுகள் இடம்பெற்றுள்ளன.

எவ்வாறாயினும் வெளிவாரிப் பட்டங்களுக்குப் பதிவு செய்துள்ள மாணவர் தொகைக்கும் (225,000) வெளிவாரிப் பட்டங்களைப் பெறுவோர் தொகைக்கும் (5,324) இடையில் உள்ள வேறுபாட்டைக் காண்க; ஏராளமானோர் சிற்றி பெறுவதில்லை அல்லது பரீட்சைகளுக்கு அமர்வதில்லை அல்லது இடையில் கல்வியைக் கைவிட்ட வர்கள் என்றே கொள்ளப்படல் வேண்டும். ஆயினும், இன்று உயர்கல்வியில் மாணவர் சேர்வு பற்றிய மொத்த விகிதத்தைக்

கணக்கிடுவோர், வெளிவாரிப் பட்டத்துக்குப் பதிவு செய்தோரையும் (225,000) உயர்கல்வியிலும் மாணவர்களாகவே கருத்திற் கொள்கின்றனர் (உலக வங்கி ஆய்வாளர்கள் உட்பட)

“வெளிவாரிப் பட்டக்கற்கை நெறிகளை நடத்தும் ‘தொழிற் சாலைகளை’க் (தனியார் போதனை நிலையங்களை) கண்காணித்து ஒழுங்குபடுத்த விதி முறைகள் உருவாக்கப்படும். தேசிய பல்கலைக்கழகங்களின் வெளிவாரிப்பட்டக்கற்கை நெறிகள் தொடர்பாக பமா. ஆணைக்குழு கவலை கொண்டுள்ளது. களனிப் பல்கலைக்கழகத்தில் 70,000 பேர் வெளிவாரிக் கற்கை நெறிகளில் பதிவு செய்துள்ளனர். குறைந்த வளங்களுடன் இம்மாணவர்களுக்கு இக்கற்கை நெறிகளை எவ்வாறு நடத்துவது? இதனைக் கட்டுப்படுத்தாவிடில் உள்வாரிக் கற்கை நெறிகள் பாதிப்படைய நேரிடும்.

தனியார் போதனை நிலையங்கள் மாணவர்களைச் சுரண்டுகின்றன.

வெளிவாரி மாணவர்கள் பயிலும் பாடங்கள் வேலைவாய்ப்புக்குப் பொருத்தமற்றவை”

பேராசிரியர் விஸ்வர்ணபால
(Daily Mirror, July 29, 2009)

அட்டவணை IX

பல்கலைக்கழகங்களில் பதிவுசெய்துள்ள மொத்த வெளிமாணவர் தொகையும் (2007) பட்டம் பெற்றவர்கள் தொகையும் (2006)

பல்கலைக்கழகங்கள்	2006இல் பட்டம் பெற்றவர்கள்	2007 பதிவு செய்தவர்கள்
பேராதனை	1889	25,435
ஸ்ரீ ஜயவர்த்தனபுர	1587	97,244
களனி	1089	58,360
கிழக்கு	52	5,325
நகுண	592	20,527
யாழ்ப்பாணம்	-	15,489
சப்பிரகமுவா	-	406
மொறட்டுவை	-	89
கணினிப்பள்ளி	115	2,289
(கொழு.பல்கலைக்கழகம்		
மொத்தம்	5,324	225,208

அட்டவணை X

பல்கலைக்கழக வகைப்படி வெளிவாரிக் கற்கை நெறிகள், மொத்த மாணவர் தொகை

பல்கலைக்கழகங்கள்	கற்கை நெறி	2007
பேராதனை	கலை	25435
ஸ்ரீ ஜயவர்த்தனபுர	கலை	48933
	முகாமைத்துவம்	38188
	வர்த்தகவியல்	5293
		97244
களனி	கலை	54377
	வர்த்தகம்	1784

கிழக்கு	விஞ்ஞானம் முகாமைத்துவம்	600
		1599
		58360
	வர்த்தகம், முகாமைத்துவம்	1323
	விஞ்ஞானம்	351
	விவசாயம்	219
	கலை கலாசாரம்	3430
	கலை	20573
ருகுணை		
	யாழ்ப்பாணம்	12900
	கலை	2337
	நண்கலை	252
		15489
சப்பிரகமுவா	கலை	406
	விவசாயம்/முகாமைத்துவம்	-
கணினிப்பள்ளி		
(கொழு.பல்கலை)	கணினித் தொழில்நுட்பம்	2289
மொத்தம்		225119

பல்கலைக்கழகக் கல்விக்கான அரசாங்கச் செலவு

பல்கலைக்கழகக் கல்விக்கான வாய்ப்புகளை விரிவு செய்யவும் உயர்கல்வித் தராதரங்களில் மேம்பாடு காணவும் உயர்கல்வியில் பொருத்தப்பாட்டை ஏற்படுத்துவதும் ஏராளமான வளங்கள் தேவை. அன்மைக்காலங்களில் அரசாங்கத்தின் உயர்கல்விச் செலவு ரூ.2008 கோடியாக அதிகரித்துள்ளது (2007இல் ரூ.1510 கோடி). இதில் வெளிநாட்டு நிதி உதவியும் அடங்கும் (2007இல் ரூ 184 கோடி, 2008இல் 279 கோடி). இத்தொகைகள் 2011இல் ரூ 2323 கோடி ரூபாவாக அதிகரிக்கப்பட உள்ளன.

இலங்கையில் உயர்கல்வி: பல்கலைக்கழகக் கல்வியின் வளர்ச்சியும் பிரச்சினைகளும்

முக்கிய ஒரு குறிப்பு என்னவெனில் பல்கலைக்கழகங்களில் பயிலும் 70,000 மாணவர்களுக்கான செலவு 2007இல் ரூ 1345 கோடி; அதாவது அவ்வாண்டில் ஒரு மாணவருக்கான (அலகுச்) செலவு ரூ.203,011; அதேவேளையில் பாடசாலைக் கல்வியைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு மாணவருக்கான (அலகுச்) செலவு ரூ 15082 மட்டுமே. பல்கலைக்கழகக் கல்வி எந்த அளவுக்குச் செலவுமிக்கது என்பதை இப்புள்ளி விபரம் காட்டுகின்றது.

இலங்கையில் உள்ள பல்கலைக்கழகங்களில் செலவு மிகக் பல்கலைக்கழகங்கள் கொழும்புப் பல்கலைக்கழகம் (ரூ 121கோடி), பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம் (ரூ 216 கோடி), ஸ்ரீ ஜயவர்த்தனபுர பல்கலைக்கழகம் ரூ 103 கோடி, களனி பல்கலைக்கழகம் (ரூ 115 கோ) பிற பல்கலைக்கழகங்களுக்கான செலவுகளை உரிய அட்டவணை எயில் காண்க.

பல்வேறு உவகநாடுகள் உயர்கல்விக்குச் செலவிடும் நிதியுடன் ஒப்பிடும்போது இவ்விடயத்தில் இலங்கையின் பின்தங்கிய நிலை புலப்படும் மொத்த தேசிய உற்பத்தி (GNP), மொத்த அரசாங்கச் செலவு என்பவற்றில் உயர்கல்விக்குச் செலவிடும் சதவீதம் இவ்விடயத்தில் கருத்திற் கொள்ளப்படுகின்றது. இலங்கை தனது மொத்த தேசிய உற்பத்தியில் 2.8% த்தையும் அரசாங்கச் செலவில் 8.3% த்தையும் கல்வியில் செலவிடுகின்றது. ஆனால், மலேசியா, தாய்லாந்து, சராண், இந்தோனேசியா முதலிய நாடுகள் கல்விக்காகச் செலவிடும் சதவீதம் இதனைவிட அதிகம். அரசாங்கச் செலவைப் பொறுத்தவரையில் கல்விக்கு இலங்கை செலவிடும் சதவீதம் 8.3 எனின் பாகிஸ்தான் (12.2%) இந்தோனேசியா (17.2%), பிலிப்பைன்ஸ் (15.2%), சராண் (18.6%), தாய்லாந்து (15%), மலேசியா (25%) ஆகிய நாடுகள் கல்விச் செலவில் முன்னணியில் நிற்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

மொத்த கல்விச் செலவில் உயர்கல்விக்கு இலங்கை ஒதுக்கும் செலவு 11.5% மாக இருக்குமிடத்து மலேசியா (34%), சராண் (19.9%), பிலிப்பைன்ஸ் (13.8%), இந்தியா (19.3%) ஆகிய நாடுகள் அதிக நிதி வளங்களை ஒதுக்குவது குறிப்பிடத்தக்கது. எல்லா வகையிலும், இலங்கையில் பொதுக்கல்வி, உயர்கல்வி என்பவற்றுக்கான அரசாங்க நிதி ஒதுக்கீடுகள், ஒப்பிட்டளவில் திருப்திகரமாக இல்லை.

பேராசீரியர் சோ.சந்திரசேகரன்

**அட்டவணை XI
பல்கலைக்கழகங்கள் நிதி ஒதுக்கீடு - 2007**

பல்கலைக்கழகங்கள்	தொகை
கொழும்பு	ரூ.121 கோடி
பேராதனை	ரூ.206 கோடி
ஸ்ரீ ஜயவர்த்தனபுர களனி	ரூ.103 கோடி
மொற்றட்டுவை	ரூ.115 கோடி
யாழ்ப்பாணம்	ரூ.100 கோடி
ருகுணை	ரூ.82 கோடி
திறந்த பல்கலைகழகம்	ரூ.113 கோடி
கிழக்கு	ரூ.55 கோடி
தென்கிழக்கு	ரூ.56 கோடி
ரஜரட்டை	ரூ.37 கோடி
சப்பிரகமுவா	ரூ.55 கோடி
வயம்பா	ரூ.56 கோடி
அரங்கக்கலை	ரூ.46 கோடி
ஊவா வெல்லச	ரூ.28 கோடி
	ரூ.46 கோடி

**அட்டவணை XII
அரசாங்க உயர்கல்விச் செலவு (கோடி ரூபாய்களில்)**

	2007	2008
மூலதனச் செலவு	543	870
நடைமுறைச் செலவு	966	11383
மொத்தம்	1510	2009
உள்நாட்டு நிதி	1326	1730
வெளிநாட்டு நிதி	184	279

(இச்செலவுகள் சகல பொதுத் துறை நிறுவனங்களுக்கும் பல்கலைக்கழகங்கள், பட்டப்பின் படிப்பு நிறுவகங்கள் உட்பட)

பல்கலைக்கழக அனுமதிக் கொள்கை

1970கள் வரை க.பொ.த உ/த பர்ட்சையின் பெறுபேறுகளின் அடிப்படையில் உயர்சித்தி பெற்றவர்களின் மொத்தப் புள்ளிகளைக் கொண்டு பல்கலைக்கழக அனுமதி மூங்கப்பட்டது. அதன் பின்னர், விஞ்ஞான கற்கை நெறிகளில் (குறிப்பாக, மருத்துவம், பொறியியல்) தமிழ் மாணவர்கள் தமது இனவிகிதாசாரத்துக்கு அதிகமாக இத்தொழில்வாய்ப்பு மிக்க கற்கை நெறிகளில் சேரும்நிலை ஏற்பட்டதால், பல்கலைக்கழக அனுமதியில் இனவிகிதாசாரத்தைப் பேணும் முகமாக அனுமதிக் கொள்கைகள் மாற்றம் பெற்றன. “திறமை சித்தி” என்னும் தகுதிவிதி கைவிடப்பட்டு, பெரிதும் கண்டனத்துக்கு உட்பட்ட “புள்ளிகளைத் தரப்படுத்தும்” முறை பின்பற்றப்பட்டது. சிங்களமொழி மூல மாணவர்களுக்கும் தமிழ்மொழி மூல மாணவர்களுக்கும் வெவ்வேறு வெட்டுப்புள்ளிகள் (முறையே 229,250) தீர்மானிக்கப்பட்டன. 1970-1978 வரை இவ்வாறான தரப்படுத்தல் முறையானது, தமிழ் மாணவர் அனுமதியைப் பெரிதும் குறைத்தமையால், அவர்கள் தாம் இனர்தியாகப் பாரபட்சமாக நடத்தப்படுவதாகத் தமது விரக்தியைத் தெரிவித்தனர். இவ்விரக்தியும் ஏமாற்றமும் வடபகுதியில் ஆயுதம் ஏந்திய இளைஞர் போராட்டம் தீவிரமடைய ஒரு பிரதான காரணம் எனப் பல ஆய்வாளர்கள் தெரிவித்தனர்.

1978இல் இத்தரப்படுத்தல் முறை கைவிடப்பட்டு, திறமை சித்தி யின் அடிப்படையில் 30% மாணவர்களும் மாவட்ட அடிப்படையில் 55% மாணவர்களும் தெரிவு செய்யப்படும் ஒரு புதிய ஏற்பாடு அறிமுகம் செய்யப்பட்டது; 15% அனுமதி சில கல்வியில் பின்தங்கிய மாவட்டங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டது. (1979) பின்னர் 1990இல் திறமை சித்தி 40%, மாவட்ட அனுமதி 55%, பின்தங்கிய மாவட்டங்களுக்கு 5% என அனுமதிக் கொள்கை சற்று மாற்றி அமைக்கப்பட்டது. படிப் படியாக கலைத்துறைக்கு சகல மாணவர்களும் திறமை சித்தியின் அடிப்படையில் தெரிவு செய்யப்படலாயினர். ஏனைய துறைகளில் திறமை சித்தியின் அப்படையிலான அனுமதி பின்வருமாறு அமைந்தது (முகாமைத்துவம் 38%, வர்த்தகம் 37%, சட்டம் 32%, பெளதீக் விஞ்ஞானம் 52%, உயிரியல் விஞ்ஞானம் %, மருத்துவம் 38%, பொறியியல் 31%, மொத்தத்தில் 55.5% மாணவர்கள் திறமை சித்தி அடிப்படையில் தெரிவு செய்யப்பட்டனர்.

1970களின் இறுதிப் பகுதியில் அறிமுகம் செய்யப்பட்ட திறமைச்சித்தி, மாவட்ட அனுமதி முறை இன்றும் தொடர்கின்றது.

கலை தவிர்ந்த ஏனைய துறைகளில் திறமை சித்தியால் அனுமதி பெறுபவர்களை விட மாவட்ட ரதியாக அனுமதி பெறுவோர் தொகையே அதிகம்.

**அட்டவணை XIII
பிரதான கற்கை நெறிகளில் மாணவர் அனுமதி (திறமை சித்தி, மாவட்ட அனுமதி) 2006-2007**

கற்கை நெறி	திறமை சித்தி	மாவட்ட அனுமதி
கலை	4187	1047
முகாமைத்துவம்	1055	1697
வர்த்தகம்	132	223
சட்டம்	85	131
பெளதீக் விஞ்ஞானம்	701	1166
உயிரியல் விஞ்ஞானம்	399	807
மருத்துவம்	433	678
விவசாயம்	333	545
பொறியியல்	473	747

கல்வி வசதிகளில் மாவட்டங்களுக்கிடையே காணப்பட்ட ஏற்ற தாழ்வுகளைக் கருத்திற் கொண்டே மாவட்ட அனுமதி அறிமுகம் செய்யப்படுவதாகக் கூறப்பட்டது. 1976 தொடக்கம் தெரிவுசெய்யப் பட்ட பின்தங்கிய மாவட்டங்களுக்கு (1990இல் அம்பாறை, கிளிநோச்சி, மூல்வைத்தீவு, அன்றாடபுரம், பதுளை, அம்பாந் தோட்டை, மண்ணார், மொன்றாகலை, வவுனியா, திருகோணமலை, பொலன்றுவை, நுவரெலியா ஆகிய 12 மாவட்டங்கள்) 5% அனுமதி ஒதுக்கப்பட்டது. பின்னர் யாழ்ப்பாணம், புதுளைம், இரத்தினபுரி, மட்டக்களப்பு ஆகிய மாவட்டங்களும் இப்பட்டியலில் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டன. (மொத்தமாக 16 மாவட்டங்கள்).

மாவட்ட அனுமதி முறை அறிமுகம் செய்யப்பட்டபோது (1978) அது தற்காலிகமானது; பின்தங்கிய பிரதேசங்களில் கல்வி வசதிகளில் முன்னேற்றம் ஏற்படும் வரை மட்டுமே இவ்வனுமதி முறை நடை முறையில் இருக்கும் எனக் கூறப்பட்டது. ஆனால், தற்போது “சமூக

நீதியை நிலைநாட்டும் நோக்குடன் இவ்வனுமதி முறை நிரந்தரமாகி விட்டது போலத் தெரிகிறது.

1970களில் இடம்பெற்ற மொழிவாரியான தரப்படுத்தல் முறையாக் மாவட்டத் தமிழ் மாணவர்களைப் பாதித்தவிட்டது, மாவட்ட அனுமதிமுறை தென்மாவட்ட மாணவரையும் பாதித்தது. மாவட்டர்தியான அனுமதி முறையில் சுகல மாவட்டங்களைச் சேர்ந்த மாணவர்களையும் அனுமதிக்க வெவ்வேறு வெட்டுப் புள்ளிகள் தீர்மானிக்கப்பட்டன. இதனால் அப்பாதிப்பு ஏற்பட நேர்ந்தது. உதாரணமாக:

- ❖ 1993/94இல் மருத்துவத்துறைக்கு கொழும்பு மாவட்டத்துக்கான வெட்டுப்புள்ளி 271; மொனராகலைக்கான வெட்டுப்புள்ளி 210. இடைவெளி 61புள்ளிகள். இந்திலையில் 210-271க்கிடையிலான புள்ளிகளைப் பெற்ற 662 கொழும்பு மாவட்ட மாணவர்களுக்கு அனுமதி கிட்டவில்லை. 210 புள்ளிகள் பெற்ற 10 மாணவர்கள் மொனராகலையிலிருந்து அனுமதி பெற்றனர்.
- ❖ யாழிப்பாணத்துக்கான வெட்டுப்புள்ளி 266; 210 புள்ளிகளுக்கு அதிகம் பெற்ற 247 யாழி. மாணவர்களுக்கு அனுமதி கிட்டவில்லை.

இவ்வாறான நிலைமை “கல்வியில் முன்னேற்றங்கண்ட” மாவட்டங்களில் வாழ்ந்த பெற்றோர்கள், மாணவர் மத்தியில் விரக்தியை ஏற்படுத்தியது. தற்போதும் இதே நிலை தொடர்கின்றது.

தற்போதைய அனுமதிக் கொள்கை (2008) பின்வருமாறு அமைகின்றது:

- ❖ 40% பல்கலைக்கழக அனுமதிகள் நாடளாவிய அடிப்படையில் Z புள்ளிகளின்படி வழங்கப்படல்;
- ❖ 55% மாண அனுமதிகள், மாவட்டங்களில் வாழும் சனத் தொகை வீதாசாரத்துக்கேற்ப மாவட்டங்களுக்கு ஒதுக்கப்படல்.
- ❖ 5% அனுமதிகள் பின்தங்கிய 16 மாவட்டங்களுக்கு ஒதுக்கப்படல்.

இவ்வாறான அனுமதிக் கொள்கை பலவாறு விமரிசிக்கப்பட்டது.

- ❖ முன்னேறிய மாவட்டங்களில் பயிலும் உயர் சித்தி பெற்ற மாணவர்கள் பலருக்கு அனுமதி மறுக்கப்படுகின்றது;

- ❖ “முன்னேறிய மாவட்டங்களிலும்” பின்தங்கிய பாடசாலைகள் உண்டு; வெளிமாவட்டங்களில் இவற்றைவிட சிறந்த பாடசாலைகள் உண்டு. உயர்ந்த வெட்டுப்புள்ளி இப்பாடசாலை மாணவர்களுக்குப் பொருத்தமற்றது.
- ❖ அதாவது, முன்னேறிய மாவட்டத்துக்குள்ளேயே பல பாடசாலைகளில் காணப்படும் வளப்பற்றாக்குறையானது மாவட்ட அனுமதி முறையை அர்த்தமற்றதொன்றாகின்றது.
- ❖ மேலும், இம்மாவட்ட அனுமதி முறையானது பின்தங்கிய பாடசாலைகளின் வளர்ச்சியை ஊக்குவிப்பதாயில்லை.

இப்பின்புலத்தில் 2003ஆம் ஆண்டின் தேசிய கல்வி ஆணைக்குமுவின் அறிக்கை திறமை சித்தி அனுமதியானது 2006இல் 80 சதவீதமாகவும் மாவட்ட அனுமதி 20 சதவீதமாகவும் ஆக்கப்படல் வேண்டும் என திறமை சித்தி அனுமதிக்குச் சாதகமாகப் பரிந்துரை செய்தது. மாவட்டத்தில் உள்ள மக்கள் தொகையை விடுத்து, க.பொ.த உ/த பரிட்சைக்கு அமரும் மாணவர் தொகையின் அடிப்படையிலேயே ஒவ்வொரு மாவட்டத்துக்குமான பல்கலைக்கழக இடங்கள் தீர்மானிக்கப்படல் வேண்டும் என்ற மற்றொரு பரிந்துரையையும் தே.க.ஆணைக்குமு செய்திருந்தது.

பல்கலைக்கழக அனுமதிக் கொள்கைகள்

1965 முதல் 2002 வரையிலான ஓர் தொகுப்பு

* 1965க்கு முன்னர் :

பல்கலைக்கழகங்கள் புகுமுகப் பரிட்சைகளைத் தாழே நடத்தின. கோட்பாடு, செய்முறை என்பவற்றைக் கொண்ட பரிட்சையுடன் ஒரு நேர்முகப் பரிட்சையும் இருந்தது. மாணவர்கள் முற்றாகவே திறமை சித்தியின் அடிப்படையில் தெரிவு செய்யப்பட்டனர்.

* 1966 முதல் 1970வரை:

தேசிய உயர்கல்விப் பேரவையைன்று அமைக்கப்பட்டது. பல்கலைக்கழக அனுமதிகளை இவ்வமைப்பு கட்டுப்படுத்தியது. செயல்முறைப் பரிட்சைகள் அகற்றப்பட்டன. க.பொ.த உ/நி பரிட்சையில் பெற்ற மொத்தப் புள்ளிகளின் அடிப்படையில், திறமைச் சித்தியின் அடிப்படையில் அனுமதிகள் வழங்கப்பட்டன.

* 1970:

புள்ளிகள் போதனாமொழி அடிப்படையில் தரப்படுத்தப்பட்டு அனுமதி வழங்கப்பட்டது. புள்ளிகள் ஒரு சீரான அளவுத்திட்டத் திற்கு குறைக்கப்பட்டு, ஒரு போதனா மொழியில் தகுதிபெறு வோர் தொகை, அம்மொழியில் பரிட்சைக்கு அமர்ந்தவர் தொகை யுடன் தொடர்புடுத்தப்பட்டது. 1970ல் சிங்கள மாணவர்கள் 229 புள்ளிகளுடனும் தமிழ் மாணவர்கள் 250 புள்ளிகளுடன் அனுமதி பெறலாம் என விதிக்கப்பட்டது. 1971ல் புள்ளிகள் பாடவாரி யாகவும் போதனா மொழி வாரியாகவும் தரப்படுத்தப்பட்டன.

* 1974 :

மாவட்ட அடிப்படையில் அனுமதி வழங்கும் முறை (District Quota basis) அறிமுகம் செய்யப்பட்டது. தரப்படுத்தப்பட்ட புள்ளிகளைக் கொண்டு திறமை அடிப்படையில் மாணவர்கள் தெரிவு செய்யப்பட்டனர். மாவட்டங்களின் சனத்தொகைக்கேற்ப அவற்றுக்கு இடங்கள் ஒதுக்கப்பட்டன.

* 1976 :

தரப்படுத்தப்பட்ட புள்ளிகளின் அடிப்படையில் திறமை சித்திக்கு இடமளித்து 70% இடங்கள் ஒதுக்கப்பட்டன. 30% இடங்களில் 50% இடங்கள் சலுகை குறைந்த பின்தங்கிய 10 மாவட்டங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டன.

* 1978 :

தரப்படுத்தல் முறை கைவிடப்பட்டது. மூலப் புள்ளிகளின் (Raw marks) அடிப்படையில் 1970க்கு முன்னர் போல் மாணவரை அனுமதிக்க முடிவு செய்யப்பட்டது. எனினும், புள்ளிகள் தரப்படுத்தப்பட்டிருந்தால், அனுமதி பெற்றிருக்கக்கூடிய மாணவர்கள் அனைவரும் அனுமதிக்கப்பட்டனர். பின்தங்கிய மாவட்டங்களின் தொகை 11 ஆகியது.

* 1979 :

மூலப்புள்ளிகளின் அடிப்படையில் அனுமதி வழங்கப்பட்டது. 30% திறமை சித்தி அடிப்படையில்;

55% இடங்கள் சனத்தொகை அடிப்படையில் மாவட்டங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டன;

* 1980 :

பின்தங்கிய மாவட்டங்களின் தொகை 13ஆக உயர்த்தப்பட்டது.

* 1985 :

மாவட்ட அனுமதி 55% இல் இருந்து 65% ஆக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. பின்தங்கிய மாவட்டங்களுக்கு 5% இடம் மட்டும் ஒதுக்கப்பட்டன.

அனுமதிக்கொள்கை - சில ஆலோசனைகள்

- (1) க.பொ.த உ/த பரிட்சையில் பெறும் மூலப் புள்ளிகளை வைத்து மட்டும் அனுமதி வழங்கக்கூடாது. பல்கலைக்கழகக் கல்வியை நாடுவோருக்கு ஒரு உள்சார்புப் பரிட்சை நடாத்தப்பட வேண்டும். பொது உள்சார்புடன் மருத்துவம், பொறியியல், விஞ்ஞானம், விவசாயம் என்னவற்றைப் பயில் விசேட உள்சார்புகள் உண்டா என மாணவர்கள் பரிச்சிக்கப்படல் வேண்டும்.
- (2) மாவட்ட அனுமதி முறையில் பல குறைபாடுகள் உள்ளன. வளர்ச்சியடைந்த மாவட்டங்களில் பயிலும் திறமைமிக்க மாணவர் பலருக்கு அனுமதி கிடைப்பதில்லை. மாவட்டங்களுக்குள்ளும் (Intra District) ஏற்றத்தாழ்வுகள் உண்டு. இவ்விடம் கவனிக்கப்படுவதில்லை. அதாவது, முன்னேறிய மாவட்டங்களுக்குள்ளும் பின்தங்கிய பாடசாலைகள் காணப்படுகின்றன.
- (3) திறமை சித்திக்கு முதலிடம் வழங்கி வசதிகளற்ற பாடசாலைகளில் இருந்து பரிட்சைக்கு அமர்வோருக்கு சில சலுகைகளை வழங்கலாம்.

திறமை சித்தி அடிப்படையில் வழங்கப்படும் 40% அனுமதி மேலும் அதிகரிக்கப்படல் வேண்டும். 2002இல் 60 சதவீதமாகவும் உயர்த்தப்படல் வேண்டும். வசதிகளும் சலுகைகளும் குறைந்த பாடசாலைகள் இனங்காணப்படல் வேண்டும். அதற்கான அளவுகோல்கள் வசூக்கப்படல் வேண்டும். உதாரணமாக ஆசிரியர் வளம், ஆய்வுகூட வசதிகள், மாணவர்களின் செயலாற்றுச் சுட்டெண் (Performance Index) என்பன கருத்தில் கொள்ளலாம்.

அனுமதிக் கொள்கைகள் 3 ஆண்டுக்கு ஒருமுறை பரிசீலனை செய்யப்படல் வேண்டும். இறுதியில் திறமை சித்தி மட்டுமே கருத்தில் கொள்ளப்படல் வேண்டும்.

- (4) மாணவர்கள் இருமுறைகள் மட்டும் பரிட்சைக்கு அமர்ந்து அனுமதியைப் பெற வேண்டும். மூன்றாவது சந்தர்ப்பம் வழங்கப்படமாட்டாது. ஒவ்வொரு அரசாங்க சேவகர்ப் பிரிவிலும் நல்ல வசதிகளை உடைய ஒரு 1AB பாடசாலை உருவாக்கப்படல் வேண்டும்.
- (5) பாட ஏற்பாட்டுக்கப்பால் பல்வேறு தேசிய ரீதியான செயற் பாடுகளில் ஈடுபடும் மாணவர்களுக்கு விசேட இடம் ஒதுக்கப்படலாம்.
- (6) அனுமதிக் கொள்கைகள் பற்றிய புதிய சிந்தனைகள் திறமை சித்திக்கு மீண்டும் (1970க்கு முன்னர் இருந்தது போல்) முதலிடத்தை வழங்குவதில் முனைப்பாக உள்ளன. 80 சதவீத மான மாணவர்கள் அவ்வாறு அனுமதிக்கப்பட்டால் ஏனைய 20 சதவீத இடங்களில் 5 -10 சதவீத இடங்கள் Preferential Policy (PP) இன் அடிப்படையில் மலையக மாணவர்களுக்கும் வடக்கு கிழக்கு பின்தங்கிய மாவட்டங்களில் வாழும் மாணவர்களுக்கும் ஒதுக்கப்படலாம்.
- (7) இதன்படி (PP) ஒரு குறிப்பிட்ட இனப்பிரிவினரைப் பின்தங்கிய வர்கள் என அரசு பிரகடனம் செய்து அரசே அவர்களுக்கு விசேடமாக அனுமதி வழங்கும் முறை ஜக்கிய அமெரிக்காவிலும், இந்தியாவிலும் (முறையே கறுப்பர்கள், தலித் மக்கள்) பின்பற்றப்பட்டது. சர்வதேச ரீதியாக இது ஒரு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட நடைமுறையே ஆகும். அதாவது முன்னுரிமைக் கொள்கையாவது:

"Preferential Polices are government mandated preferences for government - designated groups... affirmative action/ Preferential Police are international Phenomena..."

"Societies contain ethnic... groups at such varying degrees of economic and social development that state intervention is required to help some of them to overcome their disadvantages."

"Indian affirmative action polices designed to benefit backward class people had... a clear caste orientation, in the policies pursued it ameliorate the condition of untouchables.

Sri Lanka's affirmative policies originally designed to provide preferential treatment to students of Sinhalese majority"

K.M.deSilva in Ethnic Studies reports Lolume XV No - 02 July 1997. Page 129-131

இந்த அடிப்படையிலான கொள்கை உருவாக்கம் மலையக தமிழர்களுக்கு உதவக் கூடும்.

- (8) தற்போது மாணவர்கள் பெறுகின்ற மூலப் புள்ளிகள் Z புள்ளி உத்தியால் மாற்றப்பட்டு எல்லாப் பாடங்களிலும் பெறப்பட்ட புள்ளிகள் ஒப்பிடத்தக்க அளவாக மாற்றப்படுகின்றது. இவ்வாறு மாற்றப்பட்ட புள்ளிகளின் (3 பாடங்களில்) கூட்டுத்தொகையின் அடிப்படையில் மொத்தப் புள்ளிகள் வரிசைப்படுத்தப்படுகின்றன.

இயர்கல்வியின் பொருளாதாரப் பயன்

கட்டாயக் கல்விநிலை (தரம் 1-9), சிரேட்ட இடைநிலைக் கல்வி (தரம் 10-13), பல்கலைக்கழகக்கல்வி ஆகிய பிரதான மூன்று கல்வி நிலைகளும் தாராளமாகப் பொருளாதார நன்மைகளை வழங்குவதாக, உலகவங்கியின் ஆய்வுகள் தெரிவிக்கின்றன. இவ்வாய்வுகள் இக்கல்வி நிலைகள் தனியாளுக்கும் சமூகத்துக்கும் எவ்வாறு நன்மை பயக்கும் (Private and Social Returns) என்னும் விடயம் பற்றிப் பல முடிவுகளைத் தந்துள்ளன. (வெவ்வேறு கல்வி நிலைகளுக்குச் செய்யப்பட்ட செலவுகளையும், வெவ்வேறு கல்வித் தகுதி பெற்றவர்களின் வருமானங்களையும் கருத்திற்கொண்டு இவ்வாய்வு நுணுக்கமான புள்ளியியல் முறைகளைப் பயன்படுத்தித் தயாரிக்கப்படுவது)

இவ்வாய்வுகளின்படி ஆண்களுக்கான சமூகப்பயன்: கட்டாயக் கல்விநிலை 15%; சிரேட்ட இடைநிலை 20%; பல்கலைக்கழகக் கல்வியின் சமூகப்பயன் 11%

பெண்களுக்கான சமூகப்பயன் கட்டாயக்கல்வி 20%; சிரேட்ட இடைநிலைக் கல்வி 18%; பல்கலைக்கழகக்கல்வி 10% (2002).

பல்கலைக்கழகக் கல்வியினால் ஆண்கள் பெறும் தனியாளுக்கான பயன் 26%; பெண்களுக்கான தனியாள் பயன் 24%; பல்கலைக்கழகக் கல்விக்கு செலவு அதிகம் என்பதால் அதன் சமூகப் பயன் தனியாள் பெறும் பயனைவிடக் குறைகிறது.

அட்டவணை XIV			
கல்வி மட்டம்	கல்வியின் சமூகப் பயன் %	கல்வியின் தனியாள் பயன் %	
	ஆண் பெண்	ஆண் பெண்	
கட்டாயக் கல்வி	15 20	19 25	
சிரேட்ட இடைநிலைக்கல்வி	20 18	25 22	
பல்கலைக்கழகக்கல்வி	11 10	26 24	

இம்முடிவுகளின்படி, கல்வியானது சமூகப் பயனை அதிகம் கொண்டது; கல்வியின் மீதான முதல்டானது பொருளாதார ரதியாகப் பயன் தருவது. எனவே கல்வியின் மீதான முதல்ட்டை அதிகரிப்பது சிறந்தது. ஆயினும், பல்கலைக்கழகக் கல்வியின் சமூக விளைவும் பயனும் முன்னெய இரு கல்வி நிலைகளைவிடக் குறைவு என்பதால் வள ஒதுக்கீட்டில் பல்கலைக்கழகக் கல்வி முன்னுரிமை பெற முடியாது. பல்கலைக்கழகக் கல்வியின் ஒரு பிரதான அம்சம், அதனால் தனியாள் பெறும் அதிக பயனாகும் (பார்க்க அட்டவணை XIV) இதனை உறுதிப்படுத்தும் ஆய்வுகள் ஏராளம் உள்ளன. இவ்வாறான ஒரு முடிவின் காரணமாகவே, உலக வங்கியின் ஆய்வாளர்கள் பல்கலைக்கழகக் கல்வியானது தனியார் முதல்ட்டைக் கொண்டு வளர்ச்சி பெறவ் வேண்டும் என்ற கருத்தை முன்வைக்கின்றனர்.

கல்வியறிவற்றவர்களை விடப் பட்டதாரி ஆண்கள் மாதத்துக்கு 218% அதிகமாக உழைக்கின்றனர்; பெண் பட்டதாரிகள் 215% அதிகமாக உழைக்கின்றனர்; பட்டப்பின் படிப்புப் படித்தவர்கள் (M.A,ph.d) கல்வியற்றவர்களை விட 262% அதிகம் உழைக்கின்றனர்.

உலக வங்கி ஆய்வுகள்

பல்கலைக்கழக ஆசிரியர்கள்

பல்கலைக்கழகங்களில் உயர்ந்த கல்வித் தராதரங்களைப் பேணுவதற்கு உயர்ந்த கல்வித் தகுதிகளைக் கொண்டவர்களைக் கவருந்தனமை பல்கலைக்கழகங்களுக்கு இருத்தல் வேண்டும். குறைந்த சம்பள மட்டங்களின் காரணமாக அப்படிப்பட்ட தகுதியுடையவர்களை ஈர்க்கும் நிலையில் பல்கலைக்கழகங்கள் இல்லை. கலாநிதிப் பட்டம் பெற்ற விரிவுரையாளர்களுக்கு வழங்கப்படும் அடிப்படைச் சம்பளங்கள் (300-350 பெடாலர்வரை) ஏனைய அரசு ஊழியர்களின் சம்பளங்களுடன் சற்று ஒத்துச் சென்றாலும் தனியார்துறை சம்பளங்களை விடக் குறைந்தவை. உயர்ந்த கல்வித் தகுதிகளை உடையோர் (கலாநிதிப்பட்டம்) அயல்நாட்டுப் பல்கலைக்கழகங்கள் வழங்கும் உயர்ந்த சம்பளங்கள், சிறந்த வேலைச்சுழழல், ஆராய்ச்சி வசதிகள் காரணமாக அவற்றை நாடுகிளின்றனர். விரிவுரையாளர் ஒருவர் இலங்கையில் பெறும் ஒராண்டுச் சம்பளத்தை மேல்நாட்டுப் பல்கலைக்கழகங்களில் ஒரு மாதத்தில் பெற்றுவிட முடியும் என உலக வங்கி யின் ஒரு ஆய்வேடு தெரிவிக்கின்றது. இவ்வாறான சம்பள வேறுபாடுகளின் காரணமாக, இலங்கைப் பல்கலைக்கழகங்கள் உயர்ந்த கல்வித் தகுதிகளை உடைய ஆசிரியர்களை காலப்போக்கில் இழக்க நேரிடுகின்றது.

இது பல்கலைக்கழகங்களுக்குப் பொதுவான பிரச்சினையாயினும் தூரப் பிரதேச பல்கலைக்கழகங்களின் நிலை இதனை விட மோசமாக உள்ளது. பிரதான நகரங்களான கொழும்பு, கண்டி தவிர்ந்த ஏனைய இடங்களில் அமைந்துள்ள பல்கலைக்கழகங்களில் பணி புரிய ஆசிரியர்கள் தயக்கங் காட்டுகின்றனர். ரஜரட்டை, கிழக்கு, கிழக்கிழங்கை, வயம்பா, சப்பிரிகமுவா, ஊவா, வெல்லச பல்கலைக்கழகங்களில் பேராசிரியர்களும் சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர்களும் மிகக் குறைந்த தொகையில் காணப்படுகின்றனர். இதனால் இப்பல்கலைக்கழகங்களின் ஆராய்ச்சி மற்றும் கற்பித்தல் பணிகள் பாதிக்கப்படுகின்றன.

உதாரணமாக :

- ❖ கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தில் பணிபுரியும் 128 ஆசிரியர்களில் பேராசிரியர்கள் 5 பேர்; சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர்கள் 54 பேர்.
- ❖ தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தில் பணிபுரியும் 87 ஆசிரியர்களில் 50 பேர் விரிவுரையாளர்கள் 26 பேர் சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர்கள்;

இலங்கையில் உயர்கள்லி:பல்கலைக்கழகக் கல்வியின் வளர்ச்சியும் பிரச்சினைகளும்

- ❖ ரஜிரட்டைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பணிபுரியும் 76 ஆசிரியர் களில் 40 பேர் விரிவுரையாளர்கள்; 29 பேர் சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர்கள் 3 பேராசிரியாகள்.

பல்கலைக்கழக முறைமையில் பணியாற்றும் 4134 ஆசிரியர் களில் 1554 பேர் விரிவுரையாளர்கள்; 450 பேராசிரியர்கள்; 1800 சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர்கள். ஏற்ததாழ 38% மான ஆசிரியர்கள் இளம் விரிவுரையாளர்கள்; மேலும் உயர் கல்வித் தகுதிகளைப் பெற்று சிரேஷ்ட விரிவுரையாளராக வேண்டியவர்கள். அதற்காக மேலும் படிக்க வேண்டியவர்கள். ஆனால் பல்கலைக்கழகக் கற்பித் தல் பணியில் பிரதானமாக அவர்களே ஈடுபட வேண்டியுள்ளது. பல கற்கை நெறிகளில் ஆசிரியர் பதவி வெற்றிடங்களும் காணப்படுகின்றன.

பல்கலைக்கழக ஆசிரியர்களில் பேராசிரியர்களின் சதவீதம் மிகக்குறைவு; விரிவுரையாளர்களின் சதவீதம் அதிகம் (பார்க்க அட்டவணை)

அட்டவணை XV		
ஆசிரியர் தரம்	தொகை	மொத்தத்தின் %
பேராசிரியர்	377	9.9
இணைப்பேராசிரியர்	93	2.4
சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர்	1801	47.1
விரிவுரையாளர்	1554	40.6
மொத்தம்	3825	100

வன்செயலும் விரயமும்

இன்றைய பல்கலைக்கழகங்களில் இடம்பெற்றுவரும் மாணவர் வன்செயல், அதன் விளைவாக ஏற்படும் சொத்தழிவு, காலவிரயம் ஒரு பெரும் பிரச்சினையாக உள்ளது. மாணவர்களின் ஒழுக்காற்றல் பிரச்சினை காரணமாக ஏற்படும் வன்செயல்கள், படிப்புப் புறக்கணிப்பு என்பன காரணமாக இவ்விரயம் ஏற்படுகின்றது.

பேராசிரியர் கோகந்திரசேகரன்

இவ்வரையை விரிவாக்கி எழுதும்போது மூன்று பல்கலைக்கழகங்கள் வன்செயல் நிகழ்வுகளால் சரியாக இயங்கவில்லை.

மாணவர் நெறிபிறழ்வுடன் இணைந்த இளைஞர் கலாசாரத்தில் அரசியல் பின்புலமும் உண்டு. 1950 களிலும் 1960களிலும் மாணவர் போராட்டங்கள் இடம்பெற்றனவாயிலும் 1971இன் பின்னர் இம்மாணவர் போராட்டங்கள் அராஜகத்தன்மையையும் பெற்றன. இவை பல்கலைக்கழகக் கல்வியில் உறுதியற்ற தன்மையை ஏற்படுத்தின. கடந்த மூன்று தசாப்த காலப்பகுதியில் மாணவர்கள் கிளர்ச்சியானது வலுவடைந்து அழிவுப் பாதையை நோக்கிச் சென்றமையும் அதில் அரசியல் காரணிகள் தொடர்புபட்டமையும் பிரதான அம்சங்களாகும்.

1950களிலும் 1960களிலும் இடம்பெற்ற மாணவர் கிளர்ச்சி களில் மாக்சிய விவாதங்களும் இளைஞர் இயக்கங்களுக்குரிய அம்சங்களும் சர்வதேசப் பரிமாணங்களும் காணப்பட்டன; இளைஞர் இயக்கங்களில் ஒரு சன்நாயகப் பண்பாடும் காணப்பட்டது. ஆனால், இன்றைய மாணவர் இயக்கங்களில் முற்றாகவே அராஜகத் தன்மையும் பாசிஸ போக்குகளும் காணப்படுவதாகவும் ஒருதறப்பட்ட சித்தாந்தமொன்றைத் தினிக்கும் முயற்சிகளும் இருப்பதாக ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர். இவ்வாறான இளைஞர் இயக்கங்கள் பல்கலைக்கழக முறைமையை கிளர்ச்சித் தளங்களாக மாற்றியுள்ளன; மாணவர்கள் வன்செயலில் ஈடுபடத் தூண்டுகின்றன; சிறு சிறு விடயங்களையும் பிரச்சினைகளையிட்டும் மாணவர்கள் ஒன்று திரட்டப்படுகின்றனர். சர்வதேசப் பிரச்சினைகள் எவையும் விவாதிக்கப்படுவதில்லை; பட்டதாரி மாணவரிடம் புலமைசார் சிந்தனை களுக்கு இடமில்லை என்பதையே இது காட்டுகின்றது. மாணவர் வேலை நிறுத்தங்களுக்கு அப்பால் கல்விசாரா ஊழியர்களின் பணிப்புறக்கணிப்பும் அடிக்கடி நிகழ்கின்றது. இதனால் பல்கலைக்கழக வளங்கள் விரயமாக நேரிடுகின்றன என அவ்வாய்வாளர்கள் தெரிவிக்கின்றனர்.

ஒரு மதிப்பிட்டின்படி, பல்கலைக்கழகங்கள் அடிக்கடி மூடப்படுவதன் காரணமாக, 195 வேலை நாட்கள் இழக்கப்பட்டன. இவற்றில் 185 நாட்கள் மாணவர்களின் பணிப்புறக்கணிப்பின் காரணமாக இழக்கப்பட்டவை. (சப்பிரகமுவா 69 நாட்கள், ரஜிரட்டை 66 நாட்கள், பேராதனை 61 நாட்கள், வயம்பா 41 நாட்கள்) இதே மதிப்பிட்டின்படி, பல்கலைக்கழகங்களுக்கான வருடாந்த நடைமுறைச் செலவில் 2.5% விரயமாகின்றது. இவ்வாறான விரயமானது,

இலங்கையில் உயர்கல்வி:பல்கலைக்கழகக் கல்வியின் வளர்ச்சியும் பிரச்சினைகளும்

உயர்கல்வியின் தராதரங்கள் வீழ்ச்சியடையக் காரணமாகின்றது. இவ் வாறான நிலைமைகள் பல்கலைக்கழகங்களின் புலமைசார் சூழலைப் பாதிக்கின்றது; பல்கலைக்கழகங்கள் தமது கால அட்டவணைக் கேற்ப இயங்க முடிவதில்லை. சுதந்திரமான சிந்தனைக்கும் ஆக்கத் திறன்மிக்க பணிகளுக்கும் ஒவ்வாத சூழ்நிலையே பல்கலைக் கழகங்களில் காணப்படுகின்றது என்ற முறைப்பாடும் உண்டு.

பல்கலைக்கழகக் கல்வியின் தராதரமும் பொருத்தப்படும்

உலகளாவிய ரீதியில் உயர்கல்வி முறைகள் துரிதமாக வளர்ச்சி பெறும்போது தராதரங்கள் வீழ்ச்சியடைவதாகக் கூறப்படுகின்றது. இலங்கையின் உயர்கல்வித் தராதரங்கள் வீழ்ச்சி கண்டுவிட்டதாக ஒரு பொதுக் கருத்து உண்டு. ஊடகங்களும் உயர்கல்வி முறையைப் பெரிதும் விமரிசிக்கின்றன. நாடுகளின் பொருளாதார நிலை வளர்ச்சியடைந்து உறுதியடையும்போது, உயர் கல்வித் தராதரங்களும் மேம்பாடுடைய வாய்ப்புண்டு என்ற கருத்தும் தெரிவிக்கப்படுகின்றது. பொருளாதார வளர்ச்சியானது, உயர் கல்வியின் தராதர மேம்பாட்டுக்கான வளங்களைத் தருவதால் இத்தகைய நிலை ஏற்பட வாம். இலங்கையின் பல்கலைக்கழகங்கள் தராதர ரீதியாக வேறுபடுகின்றன. மருத்துவக் கல்வி, தகவல் தொழில்நுட்பக் கற்கை நெறிகளில் சிறந்த தராதரங்கள் பேணப்படுகின்றன. மொற்றுவப் பல்கலைக்கழகத்துக்கும் தராதரங்களைப் பொறுத்தவரையில் உயர்ந்த அந்தஸ்து உண்டு. ஆயினும், மாகாணங்களில் உள்ள புதிய பல்கலைக்கழகங்களின் கல்வித் தராதரம், பொதுவாக கலைத்துறைப் பாடத்துறைகளின் தராதரங்கள் பற்றிய ஜியப்பாடுகள் பல உண்டு. உயர்கல்வித் தராதரங்களை மேம்படுத்தப் பின்வரும் காரணிகள் அவசியமானவை:

- ❖ பொருத்தமான பாட ஏற்பாடு;
- ❖ மாணவரை மதிப்பிடும் முறையான ஏற்பாடுகள்;
- ❖ அனுபவமும் திறனும் மிகக் ஆசிரியர்கள்;
- ❖ தகவல் தொழில்நுட்ப சாதனங்களும் நூல் நிலைய வசதிகளும்;
- ❖ சிறந்த கற்றல், கற்பித்தல் முறைகள்;
- ❖ தராதர உறுதிப்பாட்டு, தராதர மேம்பாட்டு ஏற்பாடுகள்;

பேராசிரியர் சோசந்திரசேகரன்

- ❖ பல்கலைக்கழக வளாகத்தில் வசதிகளும் உட்கட்டமைப்பு ஏற்பாடுகளும்.

நன்கு ஊக்கமுடன் கற்கக்கூடிய மாணவர்களுக்கு இவ் வணைத்து ஏற்பாடுகளும் முழுமையாக இருக்க வேண்டும் என்பதில்லை. ஆனால், பெரும்பாலான மாணவர்களைப் பொறுத்த வரையில் இவ்வாறான ஏற்பாடுகள் தேவை.

வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளிலும் வளர்ச்சியடைந்துவரும் நாடுகளிலும் நாட்டின் திறன் தேவைகளுக்கேற்ப, பாட ஏற்பாடு திருத்தி அமைக்கப்பட வேண்டியுள்ளது. பல்கலைக்கழகங்களிலிருந்து வெளி யேறும் பட்டதாரிகள், தொழில்களுக்குப் பொருத்தமான வாழ்க்கைத் திறன்களைக் கொண்டவர்களாக இருந்ததல் வேண்டும். அவ்வாறாயின் தொழில் வழங்குவோர் அவர்களை நாடி வருவார். இத்தகைய திறன்கள், உயர்கல்வித் தராதரங்கள் பற்றிய குறிகாட்டியாகவும் அமையும். எமது பல்கலைக்கழகங்களிலிருந்து பட்டம் பெற்று வருவோர் படித்தவை, தொழில் உலகுக்குத் தேவையான - தனியார் கம்பெனிகளுக்குத் தேவையான திறன்களை வழங்கும் முறையில் பல்கலைக்கழகக் கல்வியின் அடிப்படையான நோக்கங்களைத் தியாகம் செய்ய முடியுமா என்ற முக்கிய கேள்வியும் உண்டு (இலவிடயம் பற்றிப் பட்டதாரிகளின் வேலை வாய்ப்பு பற்றிய பகுதியில் விரிவாக ஆராயப்படும்) பல பல்கலைக்கழகங்கள் உருவாக்கும் பட்டதாரிகள், பல ஆண்டுகளுக்காக வேலைகளுக்குக் காத்திருக்கும் நிலையும் உண்டு. இவ்விடத்து வேலை வாய்ப்புக்கான உயர்கல்வி என்ற விடயம் உயர்கல்வித் தராதரங்களை வரையறை செய்கின்றது.

மருத்துவம், பொறியியல், சில விஞ்ஞான துறைகள், தகவல் தொழில்நுட்பம் போன்றவற்றில் பட்டம் பெறுவோர் இலகுவாகத் தொழில் வாய்ப்புகளைப் பெறக்கூடியதாக உள்ளது. இவர்களுக்கு வெளிநாட்டு வேலை வாய்ப்புகளும் உண்டு. ஆயினும், சுயமொழி களில் கலைத்துறை, மனிதப் பண்பியல், சமூக அறிவியல் துறைகளில் பட்டம் பெறுவோர் வேலை வாய்ப்புகளைப் பெறுவது கடினம். ஆங்கிலமொழி அறிவு, கணினித் திறன்கள் என்பன இன்றைய தொழில் உலகில் பெரிதும் வேண்டப்படுவன. சில விஞ்ஞானக் கற்கை நெறிகளைப் பயின்றவர்களுக்கும் வர்த்தகவியல், முகாமைத்துவப் பட்டதாரிகளுக்கும் கூட வேலை வாய்ப்புப் பிரச்சினைகள் உண்டு.

இவர்களுடைய ஆங்கிலத்தேர்ச்சி, தகவல் தொழில்நுட்பத் தேர்ச்சி என்பவற்றில் பல குறைபாடுகள் உண்டு.

உயர்கல்வியின் பொருத்தப்பாடு என்பது உயர்கல்வி நிகழ்ச்சித் திட்டங்களும் பாட ஏற்பாடும் எந்த அளவுக்குத் தேசிய மற்றும் சமூக தேவைகளை நிறைவு செய்கின்றன என்பதை உள்ளடக்குகின்றது. பாட ஏற்பாடு இவ்வாறு அமையாவிடில், புதிய கல்வி நிகழ்ச்சித் திட்டங்கள் வரையப்படல் வேண்டும். இவை கோட்பாட்டு அறிவை மட்டுமன்றி செயல்முறைத் திறன்களையும் உள்ளடக்குதல் வேண்டும். இதனால் பட்டப்படிப்பின் இறுதிக்கட்டத்தில், உள்ளகப் பயிற்சிக்கான (*Internship/ Placements*) வாய்ப்புகள் வழங்கப்படல் வேண்டும்.

இன்றைய நிலையில் உயர்கல்வியின் பொருத்தப்பாட்டு அம் சத்தை மேம்படுத்த ஆங்கிலமொழித் தேர்ச்சி, எழுத்துத் திறன்கள், கணினி அறிவு என்பன பாட ஏற்பாட்டில் உள்ளடக்கப்பட வேண்டி உள்ளது. சுதந்திரமான சிந்தனை, படைப்பாற்றல், புத்தாக்கச் சிந்தனை என்பனவும் விருத்தி செய்யப்படல் வேண்டும். தேசிய, பொருளாதார விருத்திக்கான சகல செயற்பாடுகளுக்கும் தகவல், தொடர்பாடல் தொழில்நுட்பம் தேவைப்படும் நிலை இன்று தோன்றியுள்ளது. இதனால் உயர்கல்விக் கற்கை நெறிகள் யாவும் இத்தொழில்நுட்பத்திறன்களை வளர்க்கும் நோக்கத்தையும் உள்ளடக்க வேண்டி உள்ளது. உயர்கல்விக்கற்கை நெறிகளின் பொருத்தப்பாடு தொடர்பான தேசிய கல்வி ஆணைக்குமுனின் புதிய பரிந்துரைகள் பின்வருமாறு:

“எந்தத் தொழிலைச் செய்யவும் தேவையான திறன்களில் செயல்முறை அனுபவத்தைப் போதிய அளவு வழங்குவதற்கான வாய்ப்புகளை கொண்டதாக உயர்கல்வி நிகழ்ச்சித் திட்டங்கள் அமைதல் வேண்டும்” (NEC. 2008)

“உயர்கல்வி முறையையில், சுயமாக வழிகாட்டிக் கற்றல், சுதந்திரமான சிந்தனை, படைப்பாற்றல், பகுப்பாய்வுத் திறன், அறிவைப் பிரயோகிக்கும் திறன், பிரச்சினை தீர்க்கும் திறன், சிறந்த தொடர்பாடல் திறன், குழுவில் பணியாற்றும் திறன் என்பன வளர்க்கப்படல் வேண்டும்.” (NEC, 2008)

பொருத்தமான பல்கலைக்கழகக் கல்விப் பாட ஏற்பாட்டை உருவாக்க உலக வங்கி கூறும் ஆலோசனைகள் (World Bank, 2009):

- ❖ போதனா பீடங்களும் கற்கைத் துறைகளும் கைத்தொழில்துறை ஆலோசனைக் குழுக்களை நிறுவி பாட ஏற்பாட்டை நவீன மயப்படுத்த ஊக்குவிப்பு வழங்கல்;
- ❖ பல்கலைக்கழக ஆசிரியர்கள் பாட ஏற்பாட்டு மறுபரிசீல ணையில் ஈடுபெடத் தேவையான நிதியம் ஒன்றை ஏற்படுத்தல்;
- ❖ தொழில் வழங்குனர் விரும்பும் பொதுத் திறன்களை வழங்கக் கூடிய பாடஏற்பாட்டு மாற்றங்களை செய்ய உதவும் ஆசிரியர் களுக்குச் சன்மானங்களை வழங்குதல்.

உயர்கல்வித் தராதார மேம்பாட்டுக்கான ஒரு பிரதான நிபந்தனை உயர் தகுதிகளைக் கொண்ட தரமான ஆசிரியர்களைத் தெரிவு செய்வதாகும். உலகளாவிய ரீதியில் இன்று வலியுறுத்தப்படுவது கலாநிதிப் பட்டமாகும் கலாநிதிப் பட்டப்படிப்பானது உயர்தரமான புலமை மற்றும் ஆய்வுத் திறன்களை வழங்குவதால், பல்கலைக்கழக ஆசிரியர்களுக்குப் பொருத்தமான கற்கை நெறியாக விளங்குகின்றது. மலேசியாவின் தற்போதைய இலக்கு 75% ஆசிரியர்கள் கலாநிதிப் பட்டம் பெற்றவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்பதாகும். பாகிஸ்தானும் பல புலமைப்பரிசில் ஏற்பாடுகளினாடாக கலாநிதிப் பட்டம் பெற்றவர் தொகையை அதிகரிக்க முயற்சிக்கின்றது.

- ❖ இலங்கைப் பல்கலைக்கழகங்களில் பணிபுரிந்த 3727 ஆசிரியர்களில் (2007) 40% (1476 பேர்) கலாநிதிப்பட்டம் பெற்றவர்கள்;
- ❖ 33.7% முதுமாணிப்பட்டம் பெற்றவர்கள்;
- ❖ 27% முதல்பட்டம் மட்டுமே பெற்றவர்கள்.

பல்கலைக்கழகங்கள்	கல்வித்தகுதிகள்		
	கலாநிதி	முதுமாணி	முதல் மட்டம்
கொழும்பு	245	138	89
பேராதனை	394	136	137
ஸ்ரீ ஜயவர்த்தனபுர	159	163	130
களனி	180	154	100
மொரட்டுவ	98	84	60
யாழ்ப்பாணம்	69	100	80
ருகுண	157	118	111
கிழக்கு இலங்கை	23	63	45
தென்கிழக்கு	09	40	31
ரஜரட்	17	22	31
சுற்கழுவ	22	57	49
வயம்ப	25	36	32
கட்டுல அரங்கக் கலை	06	44	32
ஊவா வெல்லச	01	02	18
தீரந்த பல்கலைக்கழகம்	71	97	52
மொத்தம்	1476	1254	997

ஆசிரியர்கள் உயர்ந்த கல்வித் தகுதிகளுடன் (Ph.d/M.A) மட்டுமன்றி உயர்கல்வி நிலையங்களில் “கற்பிக்கும் தகுதிகளையும்” பெற வேண்டும். இளநிலை ஆசிரியர்கள் சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர் களாகப் பதவி உயர்வு பெற இவ்விரு நிபந்தனைகளும் உண்டு. சில நாடுகளில் பதவியைப் பெறு முன்னரே ஆசிரியர்கள் இத்தகுதிகளைப் பெற்றிருக்க வேண்டும். இலங்கையில் எட்டு ஆண்டுகளுக்குள் இவ்விரு தகுதிகளையும் பெறுதல் வேண்டும். “கற்பிக்கும் தகுதிகளை” வழங்க அதற்கென “பதவியாளர் தொழில் விருத்தி

நிலையங்கள் பல (Staff Development Centres) ஏற்படுத்தப் பட்டுள்ளன. ஆயினும் இவை வெவ்வேறு தராதரங்களையும் ஆற்றல் களையும் கொண்டவை. பல்கலைக்கழகக் கல்வித் தராதரங்களை மேம்படுத்த, ஆசிரியாகளுக்குப் பயிற்சி வழங்கும் இந்திலையங்கள் மேலும் வலுப்படுத்தப்படல் வேண்டும் என உலக வங்கி ஆய்வாளர்கள் தெரிவிக்கின்றனர்.

இந்திலையங்களுக்கு அப்பால் உயர்கல்வி நிலையில் கற்பித்தல் தகுதிகளை வழங்குவதற்கு ஒரு விசேட கல்லூரியை (Staff College) ஒன்றைப் பல்கலைக்கழக ஆணைக்குமுவின் கீழ் நிறுவப்படல் வேண்டும் என்ற பரிந்துரை ஒன்றுண்டு.

தேசிய கல்வி ஆணைக்கும் பல்கலைக்கழக ஆசிரியர்கள் தொடர்பான மற்றுமொரு பரிந்துரையைச் செய்துள்ளது. பல்கலைக்கழகங்களிலிருந்து வெளியேறும் பட்டதாரிகள், தொழில்துறைக்குத் தேவையான திறன்களைக் கொண்டிருப்பதில்லை என்ற முறைப் பாடு உண்டு. இதற்கு ஒரு காரணம் பல்கலைக்கழக ஆசிரியர்கள் தொழில்துறை அனுபவமற்றவர்கள்; வேலை உலகுடன் தொடர்பற்றவர்கள். இந்திலையில் வேலை உலகுக்குத் தேவையான திறன்களை அவர்கள் மாணவர்களுக்கு வழங்க முடியாது. எனவே வேலை உலகு தொடர்பான அனுபவங்களை ஆசிரியர்கள் பெறும் நோக்குடன், “அவர்கள் தொழில் துறையில் ஓராண்டு காலமாவது பணிபுரிய ஊக்குவிக்கப்படல் வேண்டும்; ப.மா. ஆணைக்குமுவின் கட்டுப்பாடுகள் ஏதேனும் இருப்பின் அவை அகற்றப்படல் வேண்டும்” என்பது தே.க.ஆணைக்குமுவின் ஒரு பரிந்துரை. (தொழில்துறையினர் வேண்டும் திறன்கள் பற்றிய விளக்கம் - பார்க்க பெட்டி).

இலங்கை வர்த்தக சங்கம் (Ceylon Chamber of Commerce)

இனங்கண்ட பட்டதாரிகளுக்கு இருக்க வேண்டிய திறன்கள்

1. 1999ஆம் ஆண்டில் கண்டறிந்தவை:

- அடிப்படையான எண்ணறிவு, கணித்தற்திறன், உலக விவகாரங்களில் பொது அறிவு.
- திறந்த மனப்பாங்கு, உடன்பாட்டு மனப்பாங்கு, செயல்முறையில் ஆர்வம் என்பவற்றோடு நுணுகி ஆராயும் திறன்.

- III. பல்வகைப்பட்டவர்களிடமிருந்தும் கற்றுக்கொள்ளும் மனப்பாங்கும் விருப்பமும்.
- IV. சிறந்த தனியாள் தொடர்புகள், வெவ்வேறு குழுக்களில் வெவ்வேறு நபர்களுடன் இணைந்து பணியாற்றும் ஆற்றல்.
- V. ஒரு குறிப்பிட்ட கால எல்லைக்குள், ஒரு அணிக்குத் தலைமைத் தாங்கி, சிறந்த பெறுபேறுகளைப் பெறல்; பயனுள்ள முறையில் நேரத்தைப் பயன்படுத்துதல்.
- (2) 2007 ஆம் ஆண்டு இவ்வமைப்பு இனங்கண்ட பட்டதாரி களுக்குரிய இயல்புகள்:
- ❖ சிறந்த தொடர்பாடல் திறன்; ஆங்கில மொழியில் உரையா டும் திறன்;
 - ❖ சிறந்த தனியாள் தொடர்புத் திறன்கள்; மாறும் வேலைச் சூழலுக்கேற்பத் தமிழை இசைவாக்கிக் கொள்ளல்; வெவ்வேறு குழுக்களில் வெவ்வேறு நபர்களுடன் பணியாற்றும் ஆற்றல்;
 - ❖ குறுகிய காலத்தில், பெறுபேறுகளைப் பெறும் வகையில் குழுக்களுக்குத் தலைமை தாங்கும் ஆற்றல்;
 - ❖ நேரத்தைப் பயனுள்ள முறையில் பயன்படுத்தல்;
 - ❖ ஆபத்துக்களை (Risk) எதிர்நோக்க ஆயத்தமாக இருத்தல்;
 - ❖ பல்வேறுபட்டவர்களிடமிருந்து புதிய விடயங்களைக் கற்க ஆயத்தமாக இருத்தல்.
 - ❖ பொது அறிவு (உலக விவகாரங்களில்)
 - ❖ கணினி அறிவும் எண்ணறிவும்

தரமேம்பாட்டுக்கான அண்மைக்காலச் சீர்திருத்தங்கள்

1990களில் பல்கலைக்கழகங்களில் இரு வகையான சீர்திருத்தங்கள் அறிமுகம் செய்யப்பட்டன. இவை தராதர மேம்பாட்டை இலக்காகக் கொண்டவை.

- (1) “புதிய” பல்கலைக்கழகங்களான ரஜரட்டை, வயம்பா, சப்பிரகமுவா, ஊவா வெல்லச என்பவற்றில் வழமையான கற்கை நெறிகளுக்குப் பதிலாகப் பல புதுவகைக் கற்கை

நெறிகள் (non - standard) அறிமுகம் செய்யப்பட்டன. இவை வழமையான கலை, சமூக அறிவியல், விஞ்ஞானக் கற்கை நெறிகளிலிருந்து வேறுபட்டவை. செயல் முறைப் பண்பும் பிரயோக அம்சமும் கொண்டவையாக அவை விளங்கின. உதாரணமாக:

I. ரஜரட்டை பல்கலைக்கழகம்

விவசாயக் கற்கை, பெருந்தோட்ட விவசாயம், Horticulture என்பன.

II. சப்பிரகமுவா பல்கலைக்கழகம்

கணக்கியலும் நிதியும், உல்லாசப் பயண முகாமைத்துவம், ஏற்றுமதி விவசாயம், விவசாய வியாபார முகாமைத்துவம், பெள்கீத் விஞ்ஞான தொழில்நுட்பம், உணவு விஞ்ஞானமும் தொழில்நுட்பமும், காலநடை உற்பத்தி இயற்கை வளங்கள். புவியியல் தகவல் முறைமை (GIS), Remote Sensing முதலிய கற்கை நெறிகள்.

- (2) கற்கை நெறி அலகுமுறை (Course unit System) அறிமுகம் செய்யப்பட்டது. இதன் நோக்கம் கட்டுப்பாடான முறையில் கற்பிக்கப்படும் ஒரு சில பாடங்களுக்குப் பதிலாக (உதாரணமாக கலைத்துறையில் புவியியல், வரலாறு, அரசியல், பொருளியல், மொழி) நெகிழிச்சியான பாட ஏற்பாட்டு முறையை அறிமுகம் செய்தல்; ஏராளமான தெரிவு பாடங்களை வழங்கல்; பட்டதாரி மாணவர்கள் ஏராளமான பாட நெறிகளைக் கற்க வாய்ப்பளித்து, பரந்த பொது உயர்கல்வியை வழங்குதல், முன்னைய முறையில் ஒரு சில பாடங்களில் சிறப்புத் தேர்ச்சி முறையைக் கைவிட்டு விரிவான பொதுக் கல்வியை வழங்குதல்; உயர்கல்வி ஆண்டு இறுதிப் பரிட்சையுடன் தொடர் மதிப் பீட்டைக் கையாளல் (ஓப்படைகள், வகுப்பறைப் பரிட்சைகள், குழு ஒப்படைகள், மாணவர் சமர்ப்பிப்புகள்); தொடர் மதிப் பீட்டுக்கு 30 புள்ளிகள், இறுதிப் பரிட்சைக்கு 70 புள்ளிகள் வழங்கல்; அரையாண்டில் கற்பித்தவற்றுக்கு அரையாண்டு முடிவில் பரிட்சை வைத்தல்; மாணவர்கள் முழுக் கல்வி காலத்திலும் படிப்பில் அக்கறை செலுத்தச் செய்தல் என்பன புதிய சீர்திருத்தத்தின் அம்சங்களாகும். புதிய சீர்திருத்தங்கள் பழைய உயர்கல்வி முறையிலிருந்து வேறுபடுவதைக் கீழ்வரும் அட்டவணை எடுத்துக்காட்டும்.

பழைய முறை	புதிய சீர்திருத்தங்கள்
பாடங்களைத் தொவிடில் கட்டுப் பாடு (Limited Choice)	ஏராளமான கற்கை நெறிகள்; வெவ்வேறுகற்றை நெறிகள் (More Choice and diversity)
மாணவர்கள் தமது கல்வி நிகழ்ச்சித் திட்டத்தைத் தாமே திட்ட முடியாத அளவுக்கு நெகிழ்ச்சி குறைவு (காலம், சுகவினம், பர்ட்சையில் சித்தியின்மை)	மாணவர்கள் தமது கற்றல் சுமையைக் கட்டுப்படுத்திக்கொள்ள முடியும்; கற்றல் காலத்தையும் திட்டமிட முடியும்
பல்வேறு கற்கை நெறிகள் தொடர் பான பொதுவான அடிப்படைக் கல்வி (Core) இல்லாமை	சுகல பட்டதாரி மாணவர்களுக்கும் வலுவான அத்திவாரக்கல்வி
பரந்த கல்வியில்லாமை; கற்கை நெறி களை ஆழமாகக் கற்றல்; திட்டவட்ட மாக வேறுபடுத்தப்பட்ட பாடங்கள்	பன்னைகிக் கற்கை நெறிகளுக்கான (Multidisciplinary Courses) சாத்தியங்கள்; போதனா பீடங்களுக் கிடையிலான கற்கை நெறிகள்
பாடத்திட்டத்தை மாற்றுவது, இற்றைப் படுத்துவது (Updating) கடினம் ஆசிரியர்களுக்குப் பொறுப்புக்கறும் தன்மை குறைவு	நெகிழ்ச்சியான கற்கை நெறிகள்; அவற்றை விரிவுரையாளர்கள் விரிவாக்கிக் கொள்ளும் வாய்ப்பு
குறைந்த பாடத்திரிவு; எனவே அதிக மாணவர்களைக் கொண்ட பெரிய வகுப்புகள்	கற்கை நெறியை விரிவுபடுத்த வேண்டும் என்பதால், பொறுப்புக்கறும் தன்மை அதிகரிப்பு
மனனம் செய்து கற்றல் சாத்தியம்; வகுப்பறைக்கு சமூகமளிக்காது கற்முடியும்	ஏராளமான தொவிகள்; எனவே சிறிய வகுப்புகள்; ஆசிரியர் - மாணவர் தொடர்பு சாத்தியம்
	தொடர்மதிப்பீடு, மாணவர் பங்கேற்றுக் கற்கும் சாத்தியம்

பல்கலைக்கழகக் கல்வியின் தூருதிப்பாட்டு நடவடிக்கைகள்

பல்கலைக்கழகங்களின் தராதரங்களைப் பேணும் நோக்கில் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகங்கள் சில நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டுள்ளன. 2001ஆம் ஆண்டில் துணைவேந்தர்கள், பணிப்பாளர்களின் குழுவானது (CVCD), ப.மா.ஆணைக்குழுவின் அனுமதி யுடன் தர உறுதிப்பாட்டுக்கான சட்டகம் ஒன்றைத் தயாரித்தது. இவ்விடயத்தில் மேலும் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும் வகையில் உயர்கல்வி அமைப்பின்கீழ் இரு செயற்றிட்டங்கள் இயங்கி வந்தன. அவையாவன:

- (1) பட்டதாரி மாணவர் கல்வியின் பொருத்தப்பாட்டையும் தராதரத்தையும் மேம்படுத்தல்; (*Improving Relevance and Quality of undergraduate Education - IRQUE Project*)
- (2) தொலைக்கல்வியை நவீனமயமாக்கும் செயற்றிட்டம்; 2005ஆம் ஆண்டில் ப.மா. ஆணைக்குழுவின் கீழ் ஒரு தர உறுப்பாட்டு, அங்கீரா பேரவையொன்று (*Quality Assurance and Accreditation Council*) அமைக்கப்பட்டது. அப்பேரவையின் தொழிற்பாடுகளாவன:
 - ❖ புதிய பாடங்களுக்கு கற்கை நெறிகள், புதிய பட்ட நிகழ்ச்சித் திட்டங்கள் என்பவற்றை (தொலைக்கல்வி உட்பட) மதிப்பீடு செய்தல்;
 - ❖ புதிய துறைகள், போதனா பீடங்கள், பட்டப்பின் படிப்பு நிறுவனங்கள் உட்பட்ட நிறுவனங்கள், நிலையங்கள், பள்ளிகள் என்பவற்றை நிறுவுதல்;
 - ❖ பட்டம் வழங்கும் அந்தஸ்துடைய நிறுவகங்கள் என்பவற்றை மதிப்பீடு செய்தல்; அவற்றுக்குப் பட்டப்பின் படிப்பு அந்தஸ்தை வழங்குதல்;
 - ❖ புதிய பல்கலைக்கழகங்களுக்கு அங்கீராம் வழங்கு வதற்கான தகுதி விதிகள், நடைமுறைகள் என்பவற்றை உருவாக்குதல்;
 - ❖ வெளிநாட்டுப் பட்டங்களின் தராதரங்களை மதிப்பீடு செய்தல்;
 - ❖ அரசாங்க மற்றும் தனியார் உயர்கல்வி நிலையங்களில் வெளியக் கணிப்பீடுகளைச் செய்தல்;

- ❖ பாடதெறிகளுக்கு அளவைக்குறிக் (Benchmark) கூற்றுக் களைத் தயாரித்தல்;
- ❖ அரசாங்க பல்கலைக்கழகங்களிலும் மற்றும் தனியார் உயர்கல்வி நிலையங்களிலும் உள்ளக்கத் தரக்கட்டுப் பாட்டு அலகுகளை ஏற்படுத்தல்.

தற்போது இவங்கையின் தரசுறுதிப்பாட்டுச் சட்டகம் பின்வரும் நான்கு கூறுகளைக் கொண்டது:

- (1) செயல்முறைக் கோவை
- (2) பாட அளவைக்குறி
- (3) மதிப்பெண், தகுதிச்சட்டகம்
- (4) வெளிநிலைத் தர மதிப்பீடுகள் (நிறுவனப் பரிசீலனையும் பாடவகைப் பரிசீலனையும்)

இவற்றில் பாடவகைப் பரிசீலனையானது ஒவ்வொரு பாடத் துறையையும் (Departments) ஆராயும். மாணவரின் கற்றல் அனுபவம், மாணவரின் சித்திகள் என்பவற்றின் தராதரம் ஆராயப்படும்.

குறிப்பிட்ட பாடத்துறையினர் தயாரிக்கும் சுய மதிப்பீட்டுத் திட்டத்தின் அடிப்படையில் இப்பரிசீலனை நடைபெறும். அதில் பாடத்தின் நோக்கங்கள், கற்றல் விளைவுகள் (learning outcomes) என்பன பாடத்துறையினால் குறிப்பிடப்படும். வெளிநிலைப் பரிசீலனையாளர்கள், இச்சுயமதிப்பீட்டுத் திட்டத்தை வைத்து, இரு அல்லது மூன்று நாட்களில், பாடத்துறையின் முன்னேற்றத்தை ஆராய்ந்து அறிக்கை சமர்ப்பிப்பார்.

பாடத்துறைக்குரிய பாடத்துறைபாடு, கற்பித்தல் முறைகள், மதிப்பீட்டு (பரிட்சை) முறைகள், மாணவர் தராதரங்கள், அவர்களுடைய முன்னேற்றம், கல்விச்சித்தி, மாணவர் பின்னாட்டல் களைப் பயன்படுத்தல், விரிவுரையாளர்களின் கற்பித்தல் பற்றிய சுகபாடிகள் அவதானம், மாணவர் திறன் விருத்தி, அவர்களுக்கான கல்வி வழிகாட்டல், ஆலோசனை கூறல் முதலிய விடயங்கள் பரிசீலனை செய்யப்படுகின்றன.

பரிசீலனைக் குழுவினர் தமது முடிவுகளை அறிக்கையாகத் தருவார்; அதில் நன்று, திருப்தி, திருப்தியின்மை என்ற மூன்றில் ஒன்றை எடுத்துக்கூறுவார்.

2004இல் தொடங்கப்பட்ட பாடத்துறைப் பரிசீலனை 2008இல் முடிவடையும் என எதிர்பார்க்கப்பட்டது.

அடுத்து நிறுவனப் பரிசீலனை (Institutional Review) பல் கலைக்கழகத்தை உள்ளடக்குவது ஒவ்வொரு பல்கலைக்கழகமும் எவ்வாறு கல்வித் தராதரங்களைப் பேணுகின்றது என்னும் விடயம் பரிசீலனை செய்யப்படுகின்றது.

நிறுவனப் பரிசீலனை உள்ளடக்கும் ஏனைய அம்சங்கள்:

பல்கலைக்கழகத்தின் குறிக்கோள்கள், முன்னேற்றத்துக்கான திட்டம், நிதிவளங்களும் முகாமைத்துவமும், முகாமைத்துவத் தராதரங்கள், கற்றல் வளங்கள், மாணவர்களுக்கான உதவிகள், வெளிவாரிப் பட்ட கற்கை நெறிகள், சமுதாயத் தொடர்புகள், கைத் தொழில் நிலையத் தொடர்புப் போன்றன. ஏற்கனவே சில பல்கலைக் கழகங்களில் நிறுவனப் பரிசீலனை நடைபெற்றுவிட்டது (பேராதனை, மொறுட்டுவை, திறந்த பல்கலைக்கழகங்கள்). 2009ஆம் ஆண்ட எவ்வில் 15 அரசாங்கப் பல்கலைக்கழகங்களும் இப்பரிசீலனைக் குள்ளாகி விடும்.

இவ்வாறு பல்கலைக்கழகங்களும் அங்குள்ள பாடத்துறைகளும் பரிசீலனைக்குள்ளாகும் நடைமுறை அண்மைக்காலத்தது; சர்வதேச பல்கலைக்கழகங்களின் நடைமுறைகளை இது பின்பற்றுகின்றது; பல்கலைக்கழகங்களில் சிறந்த முகாமைத்துவத்தையும் கற்பித்தல் முறைகளையும் ஊக்குவிப்பது;

தற்போது ப.மா.ஆணைக்குழுவின் கீழ் இயங்கிவரும் தராதர உறுதிப்பாட்டுக்கான பேரவையினிடத்தில் பாராளுமன்றச் சட்டப் படியான ஒரு புதிய பேரவை சுதந்திரமான அமைப்பாக ஏற்படுத்தப் படவில் வேண்டும்; நாட்டின் ஜனாதிபதியினால் அதன் உறுப்பினர்கள் நியமிக்கப்பட்டு அவருக்குக் கீழ் இயங்கிவர வேண்டும் என்ற ஒரு பிரதான கொள்கையை தேசிய கல்வி ஆணைக்குழு முன்வைத்துள்ளது.

பல்கலைக்கழகங்களின் ஆராய்ச்சிப் பணி

நாலின் ஆரம்பத்தில் கூறியதுபோன்று பல்கலைக்கழகங்கள் உயர்நிலை அறிவைக் கற்பிப்பதுடன் ஆராய்ச்சி நிறுவனங்களாகவும் விளங்குதல் வேண்டும். இவங்கைப் பல்கலைக்கழகங்கள் முதல் பட்ட நிலையில் பட்டதாரி மாணவர்களுக்கு ஆராய்ச்சித்

திறன்களை வழங்குகின்றன. உயர்பட்ட நிலையில் (M.A, Ph.d) மாணவர்களுக்கு ஆராய்ச்சிகளுக்கு வழிகாட்டுகின்றன; ஆராய்ச்சி முறையில் என்ற பாடத்தைக் கற்பிக்கின்றன; பல்கலைக்கழக இளம் ஆசிரியர்கள் பெறுகின்ற ஆராய்ச்சிப் பட்டங்களின் அடிப்படையில் அவர்களுக்குப் பதவி உயர்வுகள் வழங்கப்படுகின்றன. உலகில் சிறந்த பல்கலைக்கழகங்களைத் தெரிவு செய்யும்போது ஆராய்ச்சிப் பணிகளுக்குப் பிரதான இடம் வழங்கப்படுகின்றது. உலகில் பல பல்கலைக்கழகங்கள் கற்பித்தலைத் தவிர்த்து ஆராய்ச்சியில் மட்டும் ஈடுபடுகின்றன.

இலங்கையில் பல்கலைக்கழகக் கல்வியானது, தொழில் துறைகளுக்குத் தேவையான கல்வியை வழங்கும் முறையில் ஒழுங்குபடுத்தப் படுவதாக இல்லை; புதிய அறிவை உருவாக்குகின்ற பட்டதாரிகளுக்குத் தேவையான பயிற்சியை வழங்குவதில்லை என்ற முறைப் பாடு உண்டு. புதிய பல்கலைக்கழகக் கல்விச் சீர்திருத்தங்கள் உயர்கல்வியின் “பொருத்தப்பாட்டிற்கும்” தராதரத்துக்குமே முக்கியத்துவம் அளிக்கின்றன; ஆராய்ச்சியாளர்களை உருவாக்கும் நோக்கு முக்கியத்துவம் பெறவில்லை; அவை பட்டதாரி மாணவர்களுக்குக் கல்வி வழங்குவதில் மட்டுமே கூடிய அக்கறை செலுத்துகின்றன என்று இம்முறைப்பாடு விரிந்துசெல்லுகின்றது.

இன்று வளர்ச்சி பெறும் “அறிவு சார் பொருளாதாரம்” புதிய அறிவு ஆராய்ச்சிகள் மூலமாக உருவாக்கப்படல் வேண்டும் எனக்கோருகின்றது. உலகளாவிய அறிவை உள்வாங்குதல், நாடு முழுவதும் அதனைப் பறப்புதல், உள்வாங்கிய அறிவை முகாமைப்படுத்தல், சேமித்தல், உற்பத்திக்குப் பயணப்படுத்தல் என்பவற்றோடு புதிய அறிவை ஆராய்ச்சிகளினுடைய உருவாக்குதல் என்பன அறிவுசார் பொருளாதார முறையின் பிரதான பண்புகள்; இவ்வாறான பணிகளைப் பல்கலைக்கழகங்களே செய்ய முடியும் என்பதால், பல்கலைக்கழகங்களின் ஆராய்ச்சிப் பணிகள் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன.

இலங்கைப் பல்கலைக்கழகங்கள் சமூக அறிவியல், இயற்கை அறிவியல், மனிதப் பண்பியல் போன்ற துறைகளில் நீண்ட காலமாக ஆராய்ச்சிகளைச் செய்து வந்துள்ளன; சர்வதேச ரீதியாகவும் தேசிய ரீதியாகவும் புகழ்பெற்ற ஆராய்ச்சிகளை உருவாக்கி வந்துள்ளன (தமிழ் அறிஞர்களைப் பொறுத்தவரையில் நீண்ட பட்டியல் உண்டு). சமூக அறிவியல் துறையில் சின்னப்பா அரசரத்தினம், ஜெயரத்தினம் விஸ்சன், இந்திரபாலா, பஸ்தியாம்பிள்ளை, பத்மநாதன், சிற்றம்பலம், சிவசாமி, பாலகிருஷ்ணன், சின்னத்தம்பி, குவரத்தினம்,

தம்பையாப்பிள்ளை, செல்வநாயகம், தமிழ்த்துறையில் விப்லானந்தர், கணபதிப்பிள்ளை, செல்வநாயகம், வித்தியானந்தன், தனஞ்செயராஜ சிங்கம், வேலுப்பிள்ளை, சதாசிவம், சிவத்தம்பி, நுக்மான், சண்முகதாஸ், தில்லைநாதன் என நீண்ட பட்டியல் ஒன்றைத் தர முடியும். இது சரியான பட்டியல் அல்ல; பலருடைய பெயர்கள் விடுபட்டிருக்கலாம்)

பல்கலைக்கழக ஆய்வாளர்களின் ஆய்வுகள் பற்றிய ஒரு ஆய்வின்படி (1991-2001) 592 ஆய்வுச் சன்மானங்களில் 65% மாணவை (385) பல்கலைக்கழக ஆய்வாளர்களுக்கே சென்றன. எவ்வாறாயினும், பல்கலைக்கழகங்களின் ஆய்வுப்பணி குறித்துப் பல விமரிசனங்கள் உண்டு;

அண்மைக்காலங்களில் தொகை ரீதியாகவும் தராதர ரீதியாகவும் பல்கலைக்கழக ஆய்வுகள் வீழ்ச்சி கண்டுள்ளன என்ற முறைப்பாடு உண்டு.

பல்கலைக்கழக ஆணைக்குழுவின் ஒரு பிரதான முன்னை நாள் உறுப்பினரான பேராசிரியர் சே.பண்டாரனாயக்கா பின்வரும் குறைபாடுகளைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றனர்.

- ❖ அண்மைத் தசாப்தங்களில் பல்கலைக்கழக ஆராய்ச்சிகள் வீழ்ச்சி கண்டுள்ளன;
- ❖ ஆராய்ச்சிப் பணி பற்றிப் பல்கலைக்கழகங்கள் பெரிதும் வலியுறுத்தினாலும், அப்பணிக்குப் போதிய முன்னுரிமையும் அங்கோரமும் வழங்கப்படுவதில்லை;
- ❖ பல்கலைக்கழகங்களின் ஆராய்ச்சிப் பண்பாடு பலவீனமானது; தராதரமும் குறைந்தது; ஒரு சிலரே இப்பணிகளில் ஈடுபடுகின்றனர்;
- ❖ பல்கலைக்கழக வாழ்க்கையில் ஆராய்ச்சிப் பணி முக்கியத்துவம் பெறவில்லை; அவை பற்றிய பாராட்டும் வரவேற்றும் இல்லை.

பல்கலைக்கழகங்களின் ஆராய்ச்சிப் பணி தற்போது வேறு நிறுவனங்களாலும் செம்மையாகச் செய்யப்படுகின்றன என்றும் கூறப்படுகின்றது. ஆராய்ச்சி செய்யும் பணியில் திறமை மிக்கவர்கள் வேறு நாடுகளுக்குப் புலம்பெயர்ந்து செல்லுகின்றனர். அப்படிப்பட்ட வர்களை கவர்ந்திமுக்கும் நிலையில் பல்கலைக்கழகங்களும் இல்லை.

பல்கலைக்கழகங்களில் இடம்பெறும் மேற்பட்டப்படிப்புக் கற்கை நெறிகளே பிரதானமாக ஆராய்ச்சிப் பணியை வலியுறுத்துவன். ஆயினும் இக்கல்வி நிலையில் இடம்பெறும் ஆராய்ச்சிப் பற்றிச் சரியான தகவல்கள் இல்லை. இவ்வாராய்ச்சிகள் பிரசுரிக்கப்படுவது பற்றியும் அவை ஏதேனும் பிரதான சங்கங்களில் சமர்ப்பிக்கப்படுவது பற்றியும் சரியாகத் தெரியவில்லை.

இன்றுள்ள சமூக - பொருளாதார நிலை, வேலைவாய்ப்புக்கள் என்பவை காரணமாக, முதல்பட்டம் பெறுவோர் தொழிலுக்குச் செல்லுகின்றனர். வெளியேறும்போது வயதும் 26ஐ நெருங்கி விடுகின்றது. இதனால் பட்டமேற்படிப்புக்கு வருவோர் அனைவரும் பகுதிநேர மாணவர்களாக உள்ளனர். (இந்தியாவில் தொடர்ந்து கல்வி பெறும்நிலை உள்ளதால் 25-26 வயதில் (உயர் பட்டங்களை (M.A,ph.d) பெற முடிகின்றது. ஆராய்ச்சிகளைத் தவிர்க்கும் பட்டமேற்படிப்புக் கற்கை நெறிகள் பல இலங்கையில் உண்டு. பல்வேறு பாடத்துறைகள் சார்ந்த அறிவில் ஏற்பட்டு வரும் விரிவு, சிறப்புத் தேர்ச்சியின் தேவை, முதற்பட்டக்கற்கை நெறிகளில் உள்ள குறைபாடுகள் முதலிய காரணங்களால் ஆராய்ச்சியைத் தவிர்க்கும் பட்டப்பின் படிப்புக் கற்கை நெறிகள் தேவைப்படுவது உண்மையே. ஆயினும் பட்டப்பின் படிப்பு நிலையில் ஆராய்ச்சிகள் தேவை என்பதை மறுப்பதற்கில்லை.

ப.மா. ஆணைக்குமுானது தனது எதிர்காலத் திட்டத்தில் ஆராய்ச்சிப் பணிக்கு முக்கியத்துவம் அளித்துள்ளது. அத்திட்டத்தில் உள்ளடங்குவன:

- ❖ ஆராய்ச்சிப் பணிக்கு அதிகநிதி ஒதுக்கீடு;
- ❖ ஆசிரியர்களின் பதவி உயர்வுக்கு ஆராய்ச்சிப் பிரசுரங்களுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் வழங்கல்;
- ❖ முதற்பட்ட நிலையிலும் மேற்பட்ட நிலையிலும் ஆராய்ச்சிப் பணிகளுக்கு இடமளித்தல்;
- ❖ பல்கலைக்கழகப் பாடத்துறைகளில் ஆராய்ச்சியாளர் பதவிகளை ஏற்படுத்தல்;
- ❖ உயர்தரமான ஆராய்ச்சித்திறன் கொண்ட மாணவர் குழு வொன்றை உருவாக்கத் தேவையான நிறுவன ஏற்பாடுகளைச் செய்தல்; அவர்களை இளம் விரிவுரையாளர் பதவிகளுக்கு நியமித்தல்;

- ❖ ஆராய்ச்சிப் பணியை மேற்பார்வை செய்ய விசேட பேராசிரியர் பதவிகளை உருவாக்குதல்; பல்கலைக்கழகங்களுக்கு வெளியே உள்ள சிறந்த ஆராய்ச்சியாளர்களின் சேவைகளை உள்வாங்குதல்;
- ❖ சகல பல்கலைக்கழக ஆராய்ச்சிகளை உள்ளடக்கும் தகவல் முறைமையை உருவாக்கி, புலமைசார் சமூகத்துக்குக் கிட்டச் செய்தல்.

தேசிய கல்வி ஆணைக்குமுானின் அறிக்கையிலும் (2008) பரிந்துரைகள் காணப்படுகின்றன. அவையாவன:

- ❖ சகல பட்டக்கற்கை நெறிகளினாடாகவும் ஆராய்ச்சிக் கலா சார்த்தை வளர்த்தல்;
- ❖ விரிவுரையாளர்கள், ஆராய்ச்சிகளை மேற்பார்வை செய்யவும் வழிகாட்டவும் தேவையான பயிற்சியை வழங்கல்;
- ❖ ஒவ்வொரு பாடத்துறையிலும் போதனா பீடத்திலும் பல்கலைக்கழகத்திலும் ஆராய்ச்சிப் பணிகளின் முன்னேற்றத்தை மேற்பார்வை செய்யவும் பரிசீலிக்கவும் குழுக்களை அமைத்தல்;
- ❖ ஆசிரியர்களைத் தெரிவு செய்யும்போது அவர்தம் ஆராய்ச்சித் திறனைக் கருத்திற் கொள்ளுதல்;
- ❖ ஆராய்ச்சி தொடர்பற்ற பின்பட்ட கற்கை நெறிகளுக்கு ஊக்கமளிக்காதுவிடல்;
- ❖ தேசிய அபிவிருத்தியுடன் தொடர்புடைய பிரச்சினைகளை இலக்காகக் கொண்ட ஆராய்ச்சிகளைப் பொறுத்தவரையில் பல்கலைக்கழகம் - தனியார்துறை ஒத்துழைப்பை மேம்படுத்தல்;
- ❖ பல்கலைக்கழகங்கள், ஆராய்ச்சி நிலையங்கள், தனியார் துறை சார்ந்த ஆய்வாளர்களைக் கொண்ட பன்னை ஆய்வுக் குழுக்களை ஏற்படுத்தல்;

பல்கலைக்கழகம் - வெளி உலகத் தொடர்புகள்

மரபுவழிப் பல்கலைக்கழகம் எதுவித வெளி உலகத் தொடர்பும் அற்றது. கொள்கை அளவில் பல்கலைக்கழகங்கள் சமூகத் தொடர்பின்றி, சமூகப் பிரச்சினைகளில் அக்கறை கொள்ளாது “உண்மையைத் தேடுவதை” முழுமுதல் நோக்கமாகக் கொண்டு “தந்தக் கோபுர” (Ivory Tower) நிறுவனமாக இயங்க வேண்டும் என்பது எழுத்திலிடப்படாத ஒரு பல்கலைக்கழகம் மரபு. ஆனால், கால ஒட்டத்தில் இன்று பல்கலைக்கழகங்கள், பொது மக்கள் பணத்தில் (Public Support) இயங்குவதன் காரணமாக, சமூக மேம் பாட்டையும் சமூகப் பிரச்சினைகளையும் கருத்திற் கொண்டு இயங்க வேண்டிய நிலையில் உள்ளன. இதன் காரணமாக, அவை தமக்கு அப்பால் உள்ள நிறுவனங்களுடன் தொடர்பு கொள்ள வேண்டிய நிலையில் உள்ளன. இலங்கைப் பல்கலைக்கழகங்கள் தமக்குள்ளும் தொழில் துறையுடனும் உயர்தொழில் (Professional) சங்கங்களுடனும் ஏனைய உயர்கல்வி மற்றும் தொழில்சார் அமைப்புகளுடன் தொடர்புகளை ஏற்படுத்திக்கொள்ளல் வேண்டும் என்று பெரிதும் வலியுறுத்தப்படுகின்றது. அதற்கான கொள்கைகளும் இன்று வகுக்கப்பட்டு வருகின்றன. வெளிநாட்டுப் பல்கலைக்கழகங்களுடனான தொடர்புகளும் இதில் உள்ளடங்கும் இத்தொடர்புகளை ஏற்படுத்தக் கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத்தில் ஒரு விசேட பிரிவு (Unit) ஏற்படுத் தப்பட்டுள்ளது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஒரு சில பல்கலைக்கழகங்களைத் தவிர மற்றயவை கைத் தொழில் துறையுடன் தொடர்புகளை ஏற்படுத்திக் கொள்ளவில்லை; பாட ஏற்பாட்டு விருத்தி, கற்பித்தல் என்னும் விடயங்களில் கைத் தொழில் துறையின் பங்களிப்பு எதுவுமில்லை. பல்கலைக்கழக அதிகாரிகள், ஆசிரியர்களுடனான பேட்டிகளின்போது, கைத் தொழில் துறையின் பங்களிப்பு, பாட ஏற்பாட்டு விருத்தியில் பொதுவாக இல்லை எனக் கண்டியிப்பட்டது. இதனால் பல பல்கலைக்கழகங்கள் வழங்கும் கற்கை நெறிகள் கைத் தொழிலின் மனித வலுத் தேவைகளுடன் தொடர்பற்றவையாய் உள்ளன. இதனால் கலை, சமூக அறிவியல், மனிதப் பண்பியல் ஆகிய கற்கைத் துறைகளைப் பயின்ற பட்டதாரிகள் மத்தியில் வேலை வாய்ப்பின்மை அதிகம். இவ்விடயம் “பட்டதாரிகளின் வேலைவாய்ப்புப் பிரச்சினை” என்ற பகுதியில் விரிவாக ஆராயப்படும்.

பல்கலைக்கழகம் - கைத் தொழில் தொடர்புகள் ஏராளமான செயற்பாடுகளை உள்ளடக்கும். உதாரணமாக:

- ❖ கற்பித்தல், பாட ஏற்பாடு விருத்தி; (கைத் தொழில் மாணவர்களுக்கு உள்ளகப் பயிற்சி, பாட ஏற்பாட்டு விருத்தியில் கைத் தொழில் துறையின் பங்களிப்பு);
- ❖ கைத் தொழில் துறைக்குப் பல்கலைக்கழக ஆசிரியர்கள் முகாமைத்துவம், பொருளுற்பத்தி போன்ற துறைகளில் ஆலோசனைப் பணியாற்றல் (Consultancies);
- ❖ ஆராய்ச்சி - அபிவிருத்திப் (Research and Development) பணிகள் (இப்பந்த அடிப்படையிலான ஆராய்ச்சிகள், கூட்டு (joint) ஆராய்ச்சிகள், கைத் தொழில் நிலையங்களின் அனுசரணை ஆராய்ச்சிகள், பல்கலைக்கழக ஆராய்ச்சிகளை வணிகமயப்படுத்தல்)
- ❖ பல்கலைக்கழக ஆளுகை அமைப்புகளில் தனியார் அமைப்புகளுக்கு இடமளித்தல்.

உலக வங்கியின் அறிக்கையின்படி (2009) மொற்றட்டுவைப் பல்கலைக்கழகம் கொண்டுள்ள கைத் தொழில் துறைத் தொடர்புகளாவன;

“மொற்றட்டுவைப் பல்கலைக்கழகம் பல வழிகளில் கைத் தொழில் தொடர்புகளை ஏற்படுத்தியுள்ளது. பட்டப்பின் படிப்புக் கற்கை நெறிகள், சிறு கற்கை நெறிகள், உயர்தொழில் (Professional) விருத்தி, போதனாபீடு - கைத் தொழில் துறை ஆலோசனைச் சபைகள் என இப்பணிகள் பலவகைப்படும். இப்பல்கலைக்கழகம் “பல்கலைக்கழகம் - கைத் தொழில் நிலைய இடைத் தொடர்பு அலகு (Cell) ஒன்றையும் அமைத்துள்ளது (2002).

- ❖ இப்பல்கலைக்கழகம் தன்னுடன் தொடர்புகளை ஏற்படுத்தக்கூடிய பொதுத்துறை, தனியார்த்துறை நிறுவனங்களை இனங்காண விரும்புகின்றது.
- ❖ கூட்டு ஆராய்ச்சி, ஆலோசனை வழங்கல் மூலமாக கைத் தொழில் துறையுடன் தொடர்புகளை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

- ❖ கைத்தொழில் துறையில் பணிபுரிவோரின் தொழில் விருத்தியில் அக்கறை காட்டி விடுகின்றது.

- World Bank, *The Towers of Learning* (2009)

அரசாங்கத் துறையில் உள்ள வேலைவாய்ப்புகள் குறைந்துள்ள நிலையில் (மொத்தத்தில் 15% மட்டுமே) “தனியார்/ கைத்தொழில் துறையுடன் பல்கலைக்கழகங்கள் தொடர்புகளை ஏற்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்” என்பது தேசிய கல்வி ஆணைக்குழுவின் கருத்து.

தனியார்துறையானது தேசிய வளர்ச்சிக்கான பொறிமுறையாக அங்கீராம் பெற்றுள்ளது. இத்துறைக்கான தலைமைத்துவத்தை வழங்குபவர்கள் உருவாக்கப்படல் வேண்டும். இத்தனியார் துறைக் கைத்தொழில்/வர்த்தக நிறுவனங்கள் எதிர்காலத்தில் போட்டியையும் சவால் களைத் தரக்கூடிய தொழில் நுட்பங்களையும் எதிர் நோக்குகின்றன. இவ்வாறான தனியார்துறை/ கைத்தொழில் நிறுவனங்களில் வேலைவாய்ப்புகளை எதிர்நோக்கும் இளைஞர்களுக்கும் பயிற்சியையும் கல்வியையும் வழங்கும் பல்கலைக்கழகங்கள், தனியார்/கைத்தொழில் நிறுவனங்களுடன் தொடர்புகளை ஏற்படுத்த வேண்டிய அவசியம் உள்ளது.

பல்கலைக்கழகங்களுக்கிடையிலான தொடர்புகள் பற்றியும் இன்று சிந்திக்கப்படுகின்றது. வேறொரு மட்டத்தில் சகல பல்கலைக்கழகங்களின் மாணவர் ஒன்றியம், கல்விசாரா ஊழியர்களுக்கிடையிலான ஒன்றியம் என்பன சற்று வலுவாக உண்டு. பல்கலைக்கழகங்கள் இலகுவாக இயங்குவதில் இவ்வைமப்புகள் பல தடைகளை ஏற்படுத்துகின்றன; இவை அரசியல் மயப்படுத்தப்பட்ட அம்சமும் பிதானமானது. ஒருவகையில் இவை எதிர்மறைத் தன்மை வாய்ந்த தொடர்புகளாகும். மற்றொரு மட்டத்தில் ஆசிரியர்கள் பல்வேறு பல்கலைக்கழகங்களில் பணியாற்றும் சந்தர்ப்பங்களும் உண்டு. வருகைதரு விரிவுரையாளர்கள், பரிட்சகர், நேர்முகப் பரிட்சைக் குழுவின் உறுப்பினர் என்ற முறையில் பல பங்களிப்புகள் உண்டு.

இவ்விடத்து வலியுறுத்தப்படும் அம்சங்களாவன:

- ❖ அறிவையும் நிபுணத்துவத்தையும் பல்கலைக்கழகங்கள் பகிர்ந்து கொள்ளுதல்; கூட்டுச் செயற்பாடுகளை நடாத்துதல்;

- ❖ சில துறைகளில் சிறப்புத் தேர்ச்சி வாய்ந்த பல்கலைக்கழகங்கள் ஏனைய பல்கலைக்கழகங்களுக்கு உதவுதல்;
- ❖ பல்வேறு பல்கலைக்கழகங்களைச் சேர்ந்த ஆசிரியர்கள் நிபுணர்க்கும் ஒன்றில் பணியாற்றல்; இது வெகு அருமையாகவே நடைபெறுகின்றது. உதாரணம்: பல்கலைக்கழக மாணியங்கள் ஆணைக்குழுவின் சமூக விஞ்ஞான, மனிதப் பண்பியல் நிலையியல் குழு (Standing Committee)
- ❖ ஆசிரியர் பற்றாக்குறையுள்ள பல்கலைக்கழகங்களின் பாட ஏற்பாட்டு விருத்தியில் பிற பல்கலைக்கழக ஆசிரியர்கள் பங்குகொள்ளல்;
- ❖ ஆசிரியர்களின் தொழில்விருத்தி நிகழ்ச்சித் திட்டங்கள்: உதாரணமாக கொழும்புப் பல்கலைக்கழகக் கற்கை நெறிகளில் (Staff Development Programme) பல்வேறு பல்கலைக்கழக ஆசிரியர்கள் பங்குகொள்ளல்;
- ❖ மாணவர்களைப் பொறுத்தவரையில் விளையாட்டுப் போட்டிகள்; விஞ்ஞான கருத்தரங்குகள் போன்றன;
- ❖ கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத்துக்கு வருகை தந்த யாழ். பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் (முதுமாணி), கிழக்கிழங்கைப் பல்கலைக்கழகப் பட்டதாரி மாணவர்களுக்குக் குறுங்கற்கைநெறிகள் நடாத்தப்பட்டுள்ளன.

இப்பின்புலத்தில் “பல்கலைக்கழகங்கள் தமக்குள்ளும் ஏனைய உயர்கல்வி நிறுவனங்களுடனும் தொடர்புகளை ஏற்படுத்துதல் ஒரு பிரதான உயர்கல்விக் கொள்கை. அவ்வாறே பல்கலைக்கழகங்களும் ஏனைய தொழில்நுட்ப, தொழில்சார் உயர்கல்வி நிலையங்களுக்கு மிடையே தொடர்புகளை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்னும் புதிய உயர்கல்விக் கொள்கைக்குப் பெரும் ஆதரவு உண்டு.

பல்கலைக்கழகங்களிலிருந்து சித்திபெற்ற பல துறையினரும் மற்றவர்களும் உயர்தொழில் சங்கங்களை ஏற்படுத்தியுள்ளனர். பொறியியலாளர்கள், இரசாயனத் துறையினர், கணக்காய்வாளர்கள், தொழில்நுட்பவியலாளர், சந்தையியலாளர், கணினித் துறை வெல்லுனர் எனப் பலதரப்பட்டவர்களின் சங்கங்களுடனான தொடர்புகளும் பல்கலைக்கழகங்களின் வளர்ச்சிக்கு உதவ முடியும்.

பிராந்திய மற்றும் சர்வதேச பல்கலைக்கழகங்கள்/ உயர்கல்வி நிலையங்களுடனான தொடர்பும் பல்கலைக்கழகக் கல்வித் தராதர மேம்பாட்டுக்கு அவசியமானது. இதற்காக ஆசிரியர்களின் வெளி நாட்டுக் கல்விக்கென படிப்பு விடுமுறையும் ஓரளவு நிதி உதவியும் வழங்கப்படுகின்றன. ஆயினும் வெளிநாட்டு உயர்கல்வி நிலையங்களுடனான முறையான தொடர்புகள் மற்றொரு விடயம். அதற்கான செயற்றிட்டங்கள் தேவை என்று இன்று பரிந்துரைக்கப்பட்டுள்ளது (NEC, 2008)

வெளிநாட்டுப் பேராசிரியர்களின் வருகைக்கான ஏற்பாடுகள், வெளிநாட்டு ஆராய்ச்சித் திட்டங்களில் ஆசிரியர்களைப் பங்கு கொள்ளச் செய்தல், ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும் நிர்வாக அலு வலர்களும் வெளிநாட்டுப் பல்கலைக்கழகங்களில் குறுங்காலப் பயிற்சி பெறுதல் - இவ்விடயங்கள் ஊக்குவிக்கப்பட வேண்டியுள்ளது.

பல்கலைக்கழக மாணியங்கள் ஆணைக்குழுபு

1978ஆம் ஆண்டின் 16ஆம் இலக்க பல்கலைக்கழகச் சட்டமானது பல்கலைக்கழக மாணியங்கள் ஆணைக்குழுவை ஏற்படுத்தப்பட்டது. பிரித்தானிய மாதிரியைப் பின்பற்றிய ஏற்பாடு இதுவாகும். அரசாங்கத்துக்கும் பல்கலைக்கழகங்களுக்கும் இடையில் நேரடித் தொடர்பு ஏற்படுத்துவதைத் தவிர்க்கும் நோக்குடன் ஒரு இடைநிலை ஏற்பாடாக (Buffer) இவ்வாணைக்குழு ஏற்படுத்தி அரசாங்கத்தின் அல்லது அரசியல் கட்சிகளின் தலையீடு இல்லாமையால் பல்கலைக்கழகங்கள் சுயாதீனமாகவும் (Autonomy) ஆசிரியர்கள் கல்வி சுதந்திரத்துடனும் (Academic Freedom) இயங்க உதவுவதற்காகவே ப.மா. ஆணைக்குழு ஏற்படுத்தப்பட்டது. இதன் உறுப்பினர்கள் அனைவரும் பல்கலைக்கழகங்களில் பணிபுரியும் சிரேஷ்ட பேராசிரியர்களாவர்.

பல்கலைக்கழகச் சட்டப்படி (1978) ப.மா. ஆணைக்குழுவின் பணிகளாவன:

- (1) உயர்கல்வி நிலையங்களுக்கான நிதியை ஒதுக்கீடு செய்தல்;
- (2) உயர்கல்வி நிலையங்களுக்கிடையில் கற்பித்தலையும் ஆராய்ச்சிப் பணிகளையும் ஒருங்கிணைப்புச் செய்தல்;
- (3) உயர்கல்வி நிலையங்களுக்கான மாணவர் அனுமதி, பயிற்றுமொழி முதலிய விடயங்களில் தேசிய ரீதியாக

ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட கொள்கைகளை ஏற்று நடைமுறைப் படுத்தல்;

- (4) ஆசிரியர்கள் மற்றும் ஊழியர்களின் தெரிவு, பதவி உயர்வு, சம்பளம்கள் தொடர்பான தேசிய நியமங்களைத் தீர்மானித்தல்;
- (5) துணைவேந்தர்களின் தெரிவில் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட முறையில் ஆலோசனை வழங்குதல்;
- (6) நிறுவகங்களின் பணிப்பாளர்களை நியமித்தல்;
- (7) கல்விசாரா அதிகாரிகளை நியமித்தல்;
- (8) பல்கலைக்கழகங்களின் ஆளனியினர் (Cadre) தொகை பற்றித் தீர்மானித்தல்; பல்கலைக்கழகங்களின் கோரிக்கைகள் இவ்விடயத்தில் கருத்திற் கொள்ளப்படும்;
- (9) பல்கலைக்கழக சென்டமன்றமும் பேரவையும் (Council) பரிந்துரைக்கும் கற்கை நெறிகளுக்கு அங்கீராம் வழங்கல்;
- (10) புதிய பல்கலைக்கழகங்களை அமைக்கத் திட்டமிடுதல்;
- (11) பல்கலைக்கழகங்கள் இயங்குமாற்றுப் பரிசீலனை செய்தல்; கண்காணித்தல்;

ப.மா.ஆணைக்குழுவின் இலக்குகளாவன:

- ❖ தேசியக் கொள்கைக்கேற்ப பல்கலைக்கழகக் கல்வியைத் திட்டமிடலும் ஒருங்கிணைத்தலும்;
- ❖ உயர்கல்விக்குப் பாராளுமன்றம் வழங்கும் நிதியைப் பல்கலைக்கழகங்களுக்கு ஒதுக்குதல்;
- ❖ உயர்கல்வி நிலையங்களின் கல்வித்தராதரங்களைப் பேணுதல்;
- ❖ உயர்கல்வி நிறுவனங்களின் நிர்வாகத்தை ஒழுங்குபடுத்தல்;
- ❖ உயர்கல்வி நிலையங்களுக்கான மாணவர் அனுமதியை ஒழுங்குபடுத்தல்;
- ❖ ப.மா.ஆணைக்குழுவானது காலத்தின் தேவைகளுக்கேற்ப எத்தகைய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்பது பற்றி ஆராய்ந்து வருகின்றது. இது பற்றி சேனக்க பண்டாரநாயக்கா (2007) கூறும் கருத்துகள் பின்வருமாறு:

இலங்கையில் உயர்கல்வி:பல்கலைக்கழகக் கல்வியின் வளர்ச்சியும் பிரச்சினைகளும்

- ❖ ப.மா.ஆணைக்குழுவின் கீழ் சுதந்திரமான தராதர உறுதிப்பாட்டுப் பேரவை ஒன்றை ஏற்படுத்தல் (இப்பேரவை தற்போது இயங்கி வருகின்றது);
- ❖ நார்வாக ஊழியர்கள் மற்றும் கல்விசாரா ஊழியர்களை தெரிதல், நியமித்தல், பதவி உயர்வு வழங்கல் போன்ற விடயங்களில் ப.மா. ஆணைக்குழுவின் பங்கினைப் பல்கலைக்கழகங்களிடம் ஒப்படைத்தல்;
- ❖ மாணவர் அனுமதிக்கான பொறுப்பை ப.மா.ஆணைக்குழுவின் கீழ் சுதந்திரமான, பல்கலைக்கழகங்களை உள்ளடக்கிய சபை ஒன்றை ஏற்படுத்தல்; சகல பல்கலைக்கழகங்களும் நிறுவகங்களும் இச்சபையில் பிரதிநிதித்துவம் பெறும். இச்சபை அரசாங்கத்தின் பொதுக் கொள்கைக்கேற்ப அனுமதிக் கொள்கையை உருவாக்கும்.
- ❖ பட்டதாரிக் கல்வி தவிர்ந்த ஏனைய கற்கை நெறிகளுக்குக் கட்டணம் அறவிடப் பல்கலைக்கழகங்களுக்கும் நிறுவகங்களுக்கும் அனுமதி வழங்கி அவற்றின் வருமானத்தைப் பெருக்க உதவுதல்; இக்கொள்கை தற்போது நடைமுறையில் உள்ளது.

பல்கலைக்கழகக் கல்வி வாய்ப்புகள் தொடர்பான பிரச்சினை

காலப்போக்கில் நாட்டில் விரிவடைந்த பாடசாலைக் கல்வி யைத் தொடர்ந்து, பல்கலைக்கழகக் கல்விக்கான தேவை அதிகரித்தது. 2002-2006 காலப்பகுதியில் ஒவ்வொரு ஆண்டும் இரண்டு இலட்சத்துக்கும் அதிகமான மாணவர்கள் க.பொ.த. உ/நி பர்ட்சைக்கு அமர்ந்தனர்; அவர்களில் ஒவ்வொரு ஆண்டும் 92000 முதல் 112,000 மாணவர்கள் வரை பல்கலைக்கழக அனுமதிப் பெறத் தகுதி பெற்றனர். இவர்களில் 13000-18000 மாணவர்கள் வரையே பல்கலைக்கழகங்களில் அனுமதி பெற்றனர். இதிலிருந்து பல்கலைக்கழகக் கல்வி எந்தளவுக்குப் போட்டியிருந்தது? எந்த அளவுக்குக் கட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளது? என்பதை விளக்கிக்கொள்ள முடியும்.

பல்கலைக்கழகக் கல்விக்கான சமூகக் கேள்வி/ தேவையின் அதிகரிப்புக்குப் பல காரணங்களைக் கூற முடியும்.

பேராசிரியர் சோசந்தீரசேகரன்

- ❖ பல்கலைக்கழகப் பட்டங்கள் வழங்குகின்ற சமூக அந்தஸ்தும் தொழில் கிடைத்தால் கிட்டக்கூடிய உயர்ந்த வருமானங்களும்; உயர்கல்வியின் தனியாள் விளைவு வீதம் (Rate of Return 25%);
- ❖ முதலாம்தரம் முதல் பல்கலைக்கழகம் வரை இலவசக்கல்வி வழங்கப்படுவதாலும் அனுமதி பெறும் மாணவர்களுக்குப் புலமைப் பரிசில் வசதிகள் இருப்பதாலும் பின்தங்கிய, தூரப்பிரதேச மாணவர்களும் உயர்கல்வி வாய்ப்பினைப் பெறலாம் என்ற நிலைமை;
- ❖ மாவட்ட ரீதியான அனுமதி முறையானது பின்தங்கிய மாணவர்களும் முயற்சித்தால் பலன் கிட்டும் என்பதால் உயர்கல்வி அபிலாணங்களை ஏற்படுத்திக் கொள்ளும் நிலைமை; பார்க்க அட்டவணை (XVIII)
- ❖ காலப்போக்கில் க.பொ.த. உ/த கல்வியை வழங்கக்கூடிய பாடசாலைத் தொகுதியொன்று, முழுநாட்டிலும் விரிவாக ஏற்படுத்தப்பட்டமை; 2007இல் இத்தகைய கல்வியை வழங்கிய பாடசாலைகளின் தொகை 2564 (681 1AB பாடசாலைகள், 1883 1C பாடசாலைகள்).
- ❖ அரசாங்கக் கல்விக்கொள்கையானது பின்தங்கிய பிரிவினருக்குக் கல்வி வாய்ப்புகளை உறுதி செய்யும் வகையில் நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டமை (இலவசக்கல்வி, மத்தியப்பாடசாலைகள், இலவச பாடநூல், இலவசச் சீருடை, ஐந்தாம் வகுப்புப் புலமைப்பரிசில், மாவட்ட ரீதியான பல்கலைக்கழக அனுமதி, பின்தங்கிய மாவட்டங்களுக்கு விசேட அனுமதி, பல்கலைக்கழக மாணவர்களுக்குப் புலமைப்பரிசில் வசதிகள்)
- ❖ பதின்மூன்று ஆண்டு பாடசாலைக் கல்வியின் பின்னர் சிறந்த தொழில் களைப் பெறுவதற்கான வாய்ப்புகள் குறைவு என்பதால் தொடர்கல்வியில் செலுத்தப்பட்ட நாட்டம்.

அட்டவணை -XVI

ஆண்டு	க.பொ.த உ/நி அமர் ந்தோர் தொகை	அனுமதிக்குத் தகுதி பெற்றோர்	அனுமதி பெற்றோர்	சதவீதம்
2002	208503	92226	12431	12.6
2003	213201	93292	13396	14.1
2004	199652	108357	14520	14.3
2005	203688	118770	17287	14.6
2006	201398	119869	17196	14.3

சதவீதம் : அனுமதி பெறத் தகுதி வாய்ந்தவர்களில் அனுமதி பெற்றோர் சதவீதம்.

ஆதாரம்: ப.மா.ஆணைக்குமு ஆவணங்கள்

அட்டவணை -XVIII

மாவட்ட ரீதியான மாணவர் அனுமதி 2006-2007

மாவட்டம்	மாணவர் தொகை
கொழும்பு	2046
கம்பஹா	1075
களுத்துறை	714
மாத்தளை	284
கண்டி	1121
நுவரெலியா	351
காவி	1289
மாத்தறை	890
அம்பாந்தோட்டை	585
யாழ்ப்பாணம்	869
கிளிநொச்சி	109

மன்னார்	113
முல்லைத்தீவு	116
வானியா	172
திருகோணமலை	233
மட்டக்களப்பு	391
அம்பாறை	511
புத்தளம்	422
குருணாகல்	1398
அனுராதபுரம்	517
பொலந்துவை	212
பதுளை	525
மொன்றாகலை	269
கேகாலை	611
இரத்தினபுரி	857
விசேட அனுமதி	1066
மொத்தம்	17169

இலங்கையின் இலவசக் கல்விமுறையின் ஒரு முரண்பாட்டினை ஒரு ஆய்வாளர் சுட்டிக்காட்டுகின்றார் (Chandrasiri, 2008), பாடசாலைகளில் தரம் 1 முதல் தரம் 13 வரை இலவசக்கல்வி; இறுதி வகுப்பில் பயிலும் அனைவரும் பல்கலைக்கழகம் நுழையும் முயற்சியில் க.பொ.த உ/நி பரிட்சைக்கு அமர்கின்றனர்; இதன் பின்னரான பல்கலைக்கழகக்கல்வி இலவசமாயினும், அனுமதி பெறும் மாணவர் தொகையும் இலவசக் கல்வியும் சுருங்குகின்றது. பரிட்சைக்கு அமரும் 218000 பேரில் (2005) 16600 பேர் மட்டும் (ஏற்தாழ 8%) பல்கலைக்கழக அனுமதி பெறுகின்றனர். பல்கலைக்கழகத்துக்கு அனுமதி பெறத்தகுதி பெறுவோரின் 85% மாணவர்களுக்கு அனுமதி கிடைப்பதில்லை.

இவர்களுக்கான உயர்கல்வி வாய்ப்புகள்:

- ❖ தனியார் உயர்கல்வி நிலையங்களை நாடுதல்; (ஆண்டு தோறும் 9,500 மாணவர்கள்)
- ❖ உயர் தொழில் நிறுவனங்களை நாடுல் (கணக்கியல், கட்டடவியல், தகவல் தொழில்நுட்பம், வங்கியியல் போன்ற துறைகளில் (ஆண்டுதோறும் 25,000 பேர் வரை சேருகின்றனர்)
- ❖ பல்கலைக்கழகங்கள் வழங்கும் வெளிவாரிக் கற்கை நெறிகளிலும் திறந்த பல்கலைக்கழகத்தையும் நாடுதல் (திறந்த பல்கலைக்கழகத்தில் மொத்த மாணவர் 25,000 பேர்)
- ❖ வெளிநாட்டுப் பல்கலைக்கழகங்களில் உயர்கல்வி பெறச் செல்லல் (ஆண்டுதோறும் 5000 பேர்)
- ❖ அரசாங்கத் தொழில்நுட்பக் கல்வி நிறுவனங்களில் அனுமதி பெறல்.
- ❖ தொழில்களை நாடுதல் (41208 பேர்)

திறந்த பல்கலைக்கழகக் கற்கை நெறிகளும் வெளிவாரிக் கற்கை நெறிகளும் முழுநேரக்கற்கை நெறிகள் அன்று; அத்துடன் சித்தி பெறுவோர் தொகையும் குறைவு; முறையே 10%, 1.2% மாணவர்களே கற்று முடிப்பதாக ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர். படிப்பை இடையில் நிறுத்துவோரும் அதிகம். இக்கற்கை நெறிகளின் கல்வித் தராதரம் பற்றி ஐயம் தெரிவிக்கின்றவர்கள் உள்ளனர். பல்கலைக்கழக உள்ளக்குக் கற்கை நெறிகளின் தராதரத்தையும் பொருத்தப்பாட்டையும் மேம்படுத்த உலக வங்கியின் உதவியுடன் செயற்றிட்டங்கள் நடைமுறைப்படுத்தப்படுகின்றன. இந்திலையில் வெளிவாரிக் கற்கை நெறிகள் தராதரமானவையாக இருக்க முடியுமா எனப் பலர் கேள்வி எழுப்புகின்றனர்.

இவங்கையில் உயர்கல்வியின் அமைப்பு

க.டோ.த 2 /தி மாணவர் (2005)
பரிசீலக்கு அமருவோர் 218000

பல்கலை. செல்வத் தகுதி
பெறுவோர் (120,898)

பல்கலை. செல்வத் தகுதி
தகுதியில்லோர் (106,275)

பல்கலை அனுமதி உள்வாரிப் படிப்பு 16598	திறந்த பல்கலை வெளிவாரிப் படிப்பு 5000	முன்றாம் நிலை தொழில்கள் கல்வி (2026)	1. தொழில் பெறுவோர் 2. வேளையாற் றோர் (41475)	முன்றாம் நிலை, தொழில்கள் கல்வி 27660
---------------------------------------	---------------------------------------	--------------------------------------	---	--------------------------------------

- பல்கலைக்கழக மாணியங்களால் நிதி உதவி வழங் கப்படாத பல உயர்கல்வி நிலையங்களுக்குப் பட்டம் வழங்கும் அந்தஸ்து ப.மா. ஆணைக்குழுவால் வழங்கப் பட்டுள்ளது. அவையாவன:
- ❖ சேர் ஜோன் கொத்தலாவல பாதுகாப்பு அக்கடமி
 - ❖ தொழில்நுட்பவியல் கற்கைநிறுவனம்
 - ❖ அளவீட்டு படமாக்கல் நிறுவனம்
 - ❖ இலங்கைத் தகவல் தொழில்நுட்ப நிறுவனம்
 - ❖ இலங்கை அபிவிருத்தி நிர்வாக நிறுவனம்
 - ❖ தேசிய கடற்றொழில், கடற்றுறைப் பொறியியல் நிறுவனம்
 - ❖ சமூக அபிவிருத்தி நிறுவனம்
 - ❖ அக்கியுளாய் உயர்கல்வி நிறுவனம்

இவ்வாறான ஏற்பாடுகள் பல்கலைக்கழக உள்ளகக் கற்கை நெறிகளுக்குச் சரியான மாற்று ஏற்பாடல்ல என்பது பலரது கருத்து.

இலங்கையில் பல்கலைக்கழகக் கல்வி வாய்ப்புகள், மாணவர் தேவைக்கேற்ப விரிவுபடுத்தாத நிலையில் சர்வதேசக் கல்வி (வெளிநாட்டுப் பல்கலைக்கழகக் கல்வி) இலங்கையில் பிரசித்தி பெற்று வருகின்றது. இவ்வாறான கல்வி முறைமையில் இருவகையான மாணவர் குழுக்களை இனக்காண முடிகின்றது.

- (1) வெளிநாட்டுப் பல்கலைக்கழகங்களில் அனுமதி பெறுவோர்;
- (2) வெளிநாட்டுப் பல்கலைக்கழகங்களுடன் இணைக்கப்பட்ட உள்ளுர் கல்லூரிகளில் சேர்ந்து வெளிநாட்டுப் பட்டங்களைப் பெறுதல்.

2001ஆண்டில் 4803 மாணவர்களும் 2003இல் 7271பேரும் வெளிநாட்டுப் பல்கலைக்கழகங்களில் அனுமதி பெற்றனர் (2003இல் பிரித்தானியாவில் அனுமதி பெற்றோர் 1574 பேர், அவுஸ்திரேலியா வில் 1132பேர், ஐக்கிய அமெரிக்காவில் 1000 பேர் வரை) இந்தியா, மலேசியா ஆகிய நாடுகளுக்குச் செல்வோரும் உண்டு.

செலவாணிக் கட்டுப்பாட்டாளரின் தரவுகளின்படி வெளி நாட்டுக் கல்விக்கான ஆண்டுச் செலவு 700 கோடி ரூபாய் டொலர் கள் ஆயினும் குறைந்த மதிப்பீடு என்றே கூறுவேண்டும்; உயர்கல்வி அமைச்சக்காகத் தயாரிக்கப்பட்ட அறிக்கையொன்றின் படி, இலங்கையில் உயர் கல்விக்கான நடைமுறைச் செலவு ரூ.1000 கோடி. உள்ளாட்டில் வெளிநாட்டுப் பட்டக் கல்வியை மேற்கொள்ள வோர் ரூ.600000 முதல் ரூ.9,00000 வரை செலவிட வேண்டும் என்று.

இவ்வாறு வெளிநாட்டுக் கல்விக்காக இழக்கப்படும் வெளி நாட்டுச் செலவாணி, உயர்கல்விக்கான சமூகத் தேவை/ கேள்வி, பொருளாதார துறைகளின் எதிர்கால மனித வளத்தேவைகள் என்பவற்றைக் கருத்திற் கொண்டு, பல்கலைக்கழகங்களில் அனுமதி பெறும் மாணவர் தொகையை அதிகரிக்கும் திட்டமொன்றை உயர்கல்வி அமைச்சின் புதியவரிக்கை வெளியிட்டுள்ளது. இத்திட்டத்தின் பிரதான அம்சங்கள் பின்வருமாறு:

- ❖ பல்கலைக்கழக மொத்த மாணவர் தொகை 65000 இலிருந்து (2006) 174,000 மாக அதிகரிக்கும் (2016);
- ❖ கலைத்துறை மாணவர்கள் தொகை 21,000 இலிருந்து (2005), 19,000 மாகக் குறையும் (2016); வர்த்தகவியல் துறை மாணவர் எண்ணிக்கையும் குறையும் (2317 இலிருந்து 1608 ஆக (2016இல்). சட்டத்துறை மாணவர் தொகையில் சிறிய அதிகரிப்பே இருக்கும் (1024 இலிருந்து 1313வரை - 2016)
- ❖ மருத்துவத்துறை மாணவர் தொகையில் கணிசமான அதிகரிப்பு (5366 இலிருந்து 57000 வரை)
- ❖ பல்மருத்துவம் 395 இலிருந்து 3814வரை (2016இல்)
- ❖ பொறியியல் 5016 இலிருந்து 15000 வரை)
- ❖ விவசாயம் 3400 இலிருந்து 6060 வரை)
- ❖ கணினிக் கல்வி /தகவல் தொழில்நுட்பம் 1099 இலிருந்து 21670 வரை - 2016 இல்)
- ❖ அவ்வாறே உணவு வினானம், உள்ளாட்டு மருத்துவம், துணை மருத்துவத்கல்வி போன்ற துறைகளிலும் கணிசமான அதிகரிப்பு பரிந்துரைக்கப்பட்டுள்ளது.

- ❖ இப்பரிந்துரையின்படி பல்கலைக்கழக ஆசிரியர்கள் தொகை நகர்த் திட்டம் (2006) 18923 ஆக (2016) இல் அதிகரிக்கப்படவில் வேண்டும்.
- ❖ கலைத்துறை, வர்த்தகவியல் துறை ஆசிரியர்கள் தொகை குறைய நேரிடும். ஏனைய கற்கைத் துறைகளில் மாணவர் அதிகரிப்பிற்கேற்ப ஆசிரியர்கள் தொகை கணிசமாக அதிகரிக்கும். 2006-2016க்கிடையிலான அதிகரிப்பிற்குச் சில உதாரணங்கள்.
 - மருத்துவம் : 807 இலிருந்து 8140
 - பொறியியல் : 540 இலிருந்து 1501
 - விஞ்ஞானத்துறை : 959 இலிருந்து 1435
 - துணை மருத்துவத்துறை : 36 இலிருந்து 989 வரை
 - உள்நாட்டு மருத்துவம் : 41 இலிருந்து 538 வரை

இப்பரிந்துரைகளைச் செய்த நிபுணர் குழுவினர் பல்கலைக்கழகக் கல்வி வாய்ப்புகளைக் கணிசமாக விரிவு செய்ய வேண்டிய அவசியத்தை ஏற்றுக்கொண்டுள்ளனர். அதேவேளையில் எதிர்காலத்தில் எத்துறைகளில் தேவைகளும் வேலை வாய்ப்புகளும் அதிகமோ அவ்வாறான துறைகளிலேயே அதிகரிப்பைப் பரிந்துரை செய்துள்ளனர். கலைத்துறையில் எதுவித அதிகரிப்பும் தேவை இல்லை என்பது அவர்களுடைய முடிவு. பல்கலைக்கழகக் கல்வி வாய்ப்புகளில் அரசாங்கம் கட்டுப்பாட்டைத் தொடர்ந்து கடைப்பிடித்து மைக்கு சில காரணங்களைக் கூற முடியும்.

- ❖ பாடசாலைக் கல்வி போலன்றி பல்கலைக்கழகக் கல்வி செலவு மிக்கது. ஒரு பாடசாலை மாணவனுக்கான ஆண்டுச் செலவு ரூ. 12,668 என்றால் ஒரு பல்கலைக்கழக மாணவனுக்கான ஆண்டுச் செலவு ரூ.185000; (2005) வேறுவகையில் கூறுவதாயின் 40 இலட்சம் மாணவர்களுக்கான ஆண்டுச் செலவு ரூ. 8000 கோடி; 65,000 பல்கலைக்கழக மாணவர்களுக்கான ஆண்டுச் செலவு ரூ.1000 கோடி (2006). இந்நிலையில் இவ்வசமாகப் பல்கலைக்கழகக் கல்வி வழங்கப்படுவதால் மாணவர் தொகையை அதிகரிக்கும் போது செலவுகளும் அதிகரிக்கும். அரசாங்க நிதி ஒதுக்கீடுகளில் பல மட்டுப்பாடுகள் உண்டு.

- ❖ பல்கலைக்கழக மாணவர் தொகையை சமூக தேவைக்கேற்ப அதிகரிக்கும்போது - தகுதி பெறும் சகல மாணவர்களுக்கும் பல்கலைக்கழகக் கல்வி வாய்ப்பினை வழங்கும்போது தீர்வுகாண முடியாத வேலை வாய்ப்புப் பிரச்சினையை அரசாங்கம் எதிர்கொள்ள வேண்டி வரும்.

இதனால் சமூக ரீதியாகவும் அரசியல் ரீதியாகவும் பல நெருக்கடிகளுக்கு உள்ளாக வேண்டிவரும் (தற்போது கிழக்கு மாகாணத்தில் வேலையற்ற பட்டதாரிகளின் தொடர் போராட்டம் ஒரு உதாரணம்)

பல்கலைக்கழகக் கல்வியை விரிவாக்க இன்று பல புதிய ஆலோசனைகள் கூறப்படுகின்றன. அவையாவன:

- ❖ உயர்கல்வியை வழங்கப் பல்கலைக்கழகங்களுக்கு அப்பால் பல்வகை ஏற்பாடுகளைச் (Multiple Modes) செய்தல்; உதாரணமாகப் பல்கலைக்கழகங்கள் தொலைக்கல்வி ஏற்பாடுகளைச் செய்தல்;
- ❖ பல்கலைக்கழகங்களுடனான இணைப்புக் கல்லூரிகளை ஏற்படுத்தல்; மாணவர்கள் இக்கல்லூரி களில் பயின்றாலும் பல்கலைக் கழகங்கள் பட்டங்களை வழங்கும்.
- ❖ பல்கலைக்கழக மானியங்கள் ஆணைக்குழுவின் மேற்பார்வைக்கு அப்பால் பட்டம் வழங்கும் நிறுவனங்களை ஏற்படுத்தல்; ப.மா.ஆணைக்குழு அங்கீராம் வழங்கியுள்ள அத்தகைய நிறுவனங்கள்; (கொத்தலாவல (பாதுகாப்பு) பல்கலைக்கழகம், அக்குழுவினால் கல்லூரி, SLIDA, ITS, SLIIT நிறுவனம், தேசிய கல்விநிறுவனம், பெளத்தபாளி பல்கலைக்கழகம்)

திறந்த பல்கலைக்கழகம்

1980ஆம் ஆண்டில் இலங்கையில் நிறுவப்பட்ட திறந்த பல்கலைக்கழகம் பெருமளவுக்கு மரபுவழிப் பல்கலைக்கழகங்களால் நிறைவு செய்ய முடியாத உயர்கல்விக்கான கேள்வியை நிறைவு செய்யும் நோக்குடன் அமைக்கப்பட்டது. மரபுவழி பல்கலைக்கழகங்களில் இடம்பெற முடியாத ஒரு இலட்சம் மாணவர்களுக்குத் திறந்த பல்கலைக்கழகம் உயர்கல்வி வாய்ப்புகளை ஓரளவுக்கேணும் வழங்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. அவர்களுக்கு மட்டுமன்றி, சமூகத்தில் வாழ்கின்ற வயது வந்தவர்கள், தொழில் புரிவோர் போன்றவர்களுக்கும் திறந்த பல்கலைக்கழகம் உயர்கல்வி பெறுவதற்கான மற்றொரு வாய்ப்பினை வழங்குகின்றது.

மரபுவழிப்பல்கலைக்கழகங்கள் முதலாம் ஆண்டில் வழங்கும் அனுமதிகள், சில அனுமதிக் கட்டுப்பாடுகளைக் கொண்டவை. க.பொ.த. உ/நி பரிட்சையில் உயர்ந்த கல்விச் சித்தி ஒரு பிரதானமான கட்டுப்பாடு; வயதுக்கட்டுப்பாடு முறையாக விதிக்கப்படாவிட்டாலும் 18-19 வயது மாணவர்களே பெரும்பாலும் அனுமதி பெறுகின்றனர். தேசிய ரீதியான திறமைச் சித்தி, மாவட்ட ரீதியான திறமைச் சித்தி, Z புள்ளி எனப்பல கட்டுப்பாடுகள் உண்டு. இந்திலையில் ப.மா. ஆணைக்குமுன்வே அனுமதிகளைத் தீர்மானிக்கின்றது. இவற்றுக்கு மாராக, திறந்த பல்கலைக்கழகம் சில அடிப்படைத் தகுதிகளை உடைய உயர்கல்வி ஆர்வவர்களுக்கு உயர்கல்வி வாய்ப்புகளை வழங்கி வருவது ஒரு பிரதான விடயம்.

மரபுவழிப் பல்கலைக்கழகங்கள் போன்று, பல்கலைக்கழகப் பேரவை, செனட் மன்றம், போதனா பீடங்கள் போன்ற அமைப்புகள் திறந்த பல்கலைக்கழகத்தில் உண்டு; அரசாங்க நிதி உதவியும் வழங்கப்படுகின்றது. (2007 இல் 55கோடி ரூபாய் அதில் நடைமுறைச் செலவு 45 கோடி ரூபாய், மூலதனச் செலவு 10 கோடி ரூபாய்) பல சிறிய பல்கலைக்கழகங்களுக்கு ஈடான அரசாங்க உதவியைத் திறந்த பல்கலைக்கழகம் பெறுகின்றது (உதாரணமாக ரஜரட்டைப் பல்கலைக்கழகம் - 55 கோடி ரூபாய், சப்பிரிகமுவ பல்கலைக்கழகம் - 55 கோடி ரூபாய், தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம் 37 கோடி ரூபாய்) அரசாங்கம் திறந்த பல்கலைக்கழகக் கல்வியில் அக்கறை கொண்டுள்ளதை அதன் நிதி உதவி எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

திறந்த பல்கலைக்கழகத்தின் ஒரு பிரதான அம்சம், மரபுவழிப் பல்கலைக்கழக மாணவர் தொகையைவிட அங்கு மாணவர் சேர்வு

அதிகம். எவ்வாறாயினும் அவர்கள் முழுநேர மாணவர்கள் அல்லவர்; அனைத்து மாணவர்களும் தொலைக்கல்வி முறைமூலம் பயிலுவதற்கான என்பதால் அங்கு சேர்ந்து பயிலும் மாணவர்கள் தொகை மரபுவழிப் பல்கலைக்கழகங்களை விட அதிகம். தற்போது 2007 திறந்த பல்கலைக்கழகத்திலும் மாணவர் தொகை 28,600; மேலோட் டாகா நோக்குமிடத்து, இலங்கையின் 15 அரசாங்கப் பல்கலைக்கழகங்களில் திறந்த பல்கலைக்கழகமே அதிக மாணவர்களைக் கொண்டுள்ளது. உதாரணமாக இலங்கையின் “பெரிய” பல்கலைக்கழகங்களில் பயிலும் மாணவர் தொகை இதனை விடக் குறைவு (கொழும்புப் பல்கலைக்கழகம் -12,000, பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம் 11,700). ஆயினும், திறந்த பல்கலைக்கழகத்தின் 28,000 மாணவர்கள் உள்வாரி மாணவர்கள் அல்லவர். அவர்களில் பலர் உயர்கல்வியைக் கைவிட்டவர்களாகவும் இருக்கக்கூடியும்; சேர்ந்து பயிலும் மாணவர்கள் 2006இல் 23,990; ஆனால், அவ்வாண்டில் பட்டம் பெற்றவர்கள் 1992பேர்; 2007இல் சேர்ந்து பயின்றவர்கள் 28,600 பேர், ஆனால், அவ்வாண்டில் பட்டம் பெற்றவர்கள் 936 பேர் மட்டுமே.

எவ்வாறாயினும் திறந்த பல்கலைக்கழகம் சாதாரண சான்றிதழ் கற்கை நெறிகளையும் மேற்பட்ட கற்கை நெறிகளையும் வழங்கி வருவது ஒரு சிறந்த அம்சம். அத்துடன் மரபுவழிப் பல்கலைக்கழகங்களை விட நவீனமான கற்கை நெறிகளையும் வழங்கி வருகின்றது.

சான்றிதழ் கற்கை நெறிகள்

அடிப்படை ஆங்கிலம், முன்பள்ளிக்கல்வி, தொழில்முறை ஆங்கிலம், கைத்தொழில் கற்கை, அடிப்படைச் சிங்களம், சுற்றாடல், விஞ்ஞானம், சிறுதொழில் முகாமைத்துவம், காட்டுவாழ்க்கைப் பாதுகாப்பு; இத்துறைகளில் பயில அனுமதி பெறுவோர் தொகை 5000 வரை;

திப்ளோமாக் கற்கை நெறிகள்

ஆங்கில மொழி, முகாமைத்துவம், இளைஞரும் அபிவிருத்தி யும், தொழில்நுட்பவியல், கைத்தொழில் கற்கை நெறிகள்; இத்துறைகளில் 2007இல் அனுமதி பெற்றோர் தொகை 4,075.

முதல் பட்டக்கற்கை நெறிகள்

கல்வியியல், சட்டம், விஞ்ஞானம், தொழில்நுட்பவியல், மருத்துவத்தாதிமார் கற்கை நெறி, முகாமைத்துவம், சமூக அறிவியல்,

ஆங்கிலம், கைத்தொழில் கற்கை நெறிகள்; இத்துறைகளில் 18000 மாணவர் சேர்ந்து பயிலுகின்றனர்.

(உதாரணமாக, 2007இல் அனுமதி பெற்றவர்கள் சட்டத் துறையில் 2127பேர், விஞ்ஞானம் 3970 பேர் தொழில்நுட்பவியல் 725பேர்)

பட்பின் படிப்பு திப்ளோமா

கைத்தொழில் பொறியியல், சுற்றாடல் விஞ்ஞானம், கல்வியியல், முகாமைத்துவம், அபிவிருத்திக் கற்கை நெறி; இவற்றில் கல்வியியல் துறையில் மட்டும் 2007இல் 2078 மாணவர்கள் அனுமதி பெற்றனர்.

உயர்பட்டங்கள்

நிர்மாண முகாமைத்துவம், கல்வியியல், கைத்தொழில் பொறியியல், ஆசிரியர் கல்வி, இரண்டாம் மொழியாக ஆங்கிலம் பொதுநலவுமைப்பு MBA கற்கைநெறி, சுற்றாடல் கற்கை நெறி போன்ற துறைகளில் 500 மாணவர்கள் வரை சேர்ந்து பயிலுகின்றனர்.

திறந்த பல்கலைக்கழகம் கல்வித் தகுதி குறைந்தவர்களுக்குச் சான்றிதழ் கற்கை நெறிகளை வழங்குவதால் அதன் திறந்த தன்மை அதிகரிக்கின்றது. அத்துடன் மரபுவழிப் பல்கலைக்கழகங்களுக்குச் செல்ல முடியாத மாணவர்கள் சட்டம், விஞ்ஞானம், கல்வியியல் போன்ற துறைகளில் பயில வாய்ப்புக் கிட்டுகின்றது. ஏற்கனவே பட்டம் பெற்றவர்களுக்கான பின்பட்டக்கற்கை நெறிகளும் நடாத்தப் படுகின்றன. சமூக அறிவியல் கற்கை நெறிகள் மட்டுமன்றி, பொறியியல் கற்கை நெறிகளும் நடைபெற்று வருவது குறிப்பிடத்தக்க அம்சம்.

பட்டதாரிகளின் வேலைவாய்ப்புப் பிரச்சினை

இலங்கையில் பல்கலைக்கழகக் கல்வியின் ஒரு முரண்பாடான அம்சம், உயர்கல்வி வயதினரில் மிகக் குறைந்த கல்வி வாய்ப்புக் கிட்டினாலும் அவர்களுக்கும் முறையான வேலைவாய்ப்புக் கிட்டாமையாகும். 1942இன் பின்னர் பொதுவாகவே அரசாங்கத்துறை வேலைவாய்ப்புகள் கிட்டிய போதிலும், 1960களில் காணப்பட்ட பட்டதாரிகள் அரசாங்க வேலை பெற்றுக்கொள்வது சிரமமாக இருந்தது. எமது சொந்த அனுபவத்தில் 1960களில் பல பட்டதாரிகள் பல ஆண்டுகள் வேலையற்ற நிலையில் கஷ்டங்களை அனுபவித்தனர்.

தனியார் துறையானது தற்போது போன்று விரிவடையாத காலப்பகுதியில் அரசாங்கத்துறை சுலப பட்டதாரிகளையும் உள்வாங்கும் நிலையில் இருக்கவில்லை. பட்டதாரிகளின் வேலையின் மைப் பிரச்சினை தீவிரமடைந்து, அது ஒரு பெரும் சமூகப் பிரச்சி னையாக உருவெடுத்தபோது, பதற்றத்தை தனிக்கும் முறையில் பெருவாரியான பட்டதாரிகள் உள்வாங்கப்பட்டதுண்டு. 1970களில் பட்டதாரி பயிலுனர்கள் என்ற பெயரில் குறைந்த சம்பளங்களுடனும் அவர்கள் உள்வாங்கப்பட்டதுண்டு. அரசாங்கம் பல்கலைக்கழக வாய்ப்புகளை விரிவு செய்யாமைக்கு, குறிப்பாக கலைத்துறை வாய்ப்புகளை விரிவு செய்வதில் அக்கறை காட்டாமைக்கு இவ்வாறான வேலை வாய்ப்புப் பிரச்சினையும் அதனால் உருவாகும் சமூக அமைதி யின்மையும் காரணமாக அமைந்தன.

மற்றொரு காரணம், பாடசாலைக் கல்வியை விட பல்கலைக்கழகக் கல்வி பன்மடங்கு செலவுமிக்கதாகும். அதிக செலவில் வேலையற்ற பட்டதாரிகளை ஏன் உருவாக்க வேண்டும் என்று கொள்கை வகுப்போர் பலர் கருத்துத் தெரிவித்தனர்.

அட்டவணை :XIX						
பல்கலைக்கழகத்தில் ஒரு மாணவனுக்கான அலகுச் செலவும் உயர்கல்வி வயதெல்லையில் மாணவர் சேர்வு வீதமும்						
ஆண்டு	1980	1985	1990	2000	2003	2005
பல்கலை அலகுச் செலவு ரூ	14996	32332	37544	112000	126000	185000
பாடசாலை அலகு செலவு ரூ	448	951	2003	6436	8504	12668
பல்கலை மாணவர் சேர்வு%	1.2	1.1	1.6	2.3	2.9	3.1

ஆதாரம் : ப.மா.ஆணைக்குழு ஆவணங்கள்

உயர்கல்வி அமைச்சின் ஆவணம் ஒன்றின்படி, 2005ஆம் ஆண்டில் வேலையற்ற குறைந்த தரமான வேலையிலிருந்த (underemployed) பட்டதாரிகள் தொகையானது கலை, முகாமைத் துவம், வர்த்தகம், சட்டம், மற்றும் விஞ்ஞானம், பொறியியல் பட்டதாரிகளை உள்ளடக்கி இருந்தது.

அட்டவணை :XX

**வேலையற்று / குறைந்த தரமான வேலையிலிருந்து
பட்டதாரிகள் (1999-2005)**

	1999	2005
கலைத்துறை	8574	25419
முகாமைத்துவம்		1546
வர்த்தகவியல்	2607	2901
சட்டவியல்		319
விஞ்ஞானம்	2708	6337
பொறியியல்		331
விவசாயம்		16

ஆதாரம்: உயர்கல்வி அமைச்சின் ஆவணங்கள்

2005 ஆம் ஆண்டில், பட்டதாரிகளின் வேலையின்மைப் பிரச்சினை தீவிரமடைந்ததைத் தொடர்ந்து, பட்டதாரிகளுக்கான பயிற்சி, வேலைவாய்ப்பு தொடர்பான விளம்பரத்துக்கு விண்ணப்பித் தவர்களின் விபரங்களைக் கொண்டு மேற்கண்ட அட்டவணை தயாரிக்கப்பட்டது. அவ்வாண்டின் பின்னர் சித்தி பெற்று வேலை யற்றவர்களின் தொகை 30,000 மாக இருக்கக்கூடும்.

வேலையற்ற பட்டதாரிகள் குறித்து இரு பிரதான கருத்துக்கள் உண்டு.

1. பட்டதாரிகள் இன்றைய வேலை உலகின் தேவைகளுக்கு ஏற்ற திறன்களைக் கொண்டவர்கள் அல்லர்; 40% வேலை வாய்ப்புகள் தனியார் துறையில் காணப்படும் நிலையில், பல்கலைக் கழகப்பட்டதாரிகள் தனியார் துறை வேண்டும் திறன்களை (ஆங்கிலம், தகவல் தொழில்நுட்பம், சமூகத்திறன்கள், தொடர்பாடல் திறன்கள், தொடர்ந்து கற்கும் ஆர்வம் போன்றன) கொண்டவர்கள் அல்லர். அவர்கள் வேலை செய்ய முடியாதவர்கள் (*Unemployable*)

ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக்காலத்தில் மக்கள் ஆங்கிலக் கல்வியைப் பெரிதும் விரும்பினாலும் ஆட்சியாளர்கள் வேலை வாய்ப்புப் பிரச்சினை காரணமாக, ஆங்கிலக் கல்வியைக் கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத்திருந்தனர். சுதந்திரத்துக்குப் பின் (1960களில்) சுயமொழிகளில் வழங்கப்பட்ட உயர்கல்வி கலைத்துறையில், சிந்திக்கும் திறனையும் அறிவாற்றல் உள்ளவர்களையும் உருவாக்கவில்லை. விரிவுரைக் குறிப்புகளே அவர்களது பாடநூல்; சிறந்த ஆங்கில நூல்களைப் படிக்கவும் அவர்களால் முடியாது. இதனால் பண்பட்ட படித்தவர் களையும் சமூகப் பிரச்சினைகளை நுணுகி ஆராயும் திறனூடையவர்களையும் உருவாக்க முடியவில்லை; அதேவேளையில், தேவையான தொழில் திறன்களிலும் அவர்களிடம் இல்லை. பரந்த அறிவை வழங்கிப் பண்பட்ட மனிதனை உருவாக்குவதே கல்வியின் நோக்கமென்றால், அவ்வாறு உருவாகும் பட்டதாரிகள் வேலை வாய்ப்புகளை எதிர்பார்க்கக்கூடாது.

இவ்வாறான வாதத்தை முன்வைப்பவர்கள் சமூக அறிவியல் மற்றும் கலைத்துறை மாணவர்களின் தொகை குறைக்கப்படல் வேண்டும் என்பர்; அவ்வாறான கல்வியினால் மாணவனுக்கும் நாட்டிற்கும் பயனில்லை என்பது அவர்கள் கருத்து. 2007 இல் கல்வி பயின்ற மொத்த பல்கலைக்கழக மாணவர்களில் (68,000) 35% கலைத்துறை மாணவர்களாவர் (24400). அவ்வாண்டு பட்டம் பெற்ற மாணவர்களில் (11,500) 37% கலைத்துறைப் பட்டதாரிகளாவர் (4400) 1981-2005 காலப்பகுதியில் கலைத்துறை மாணவர் சதவீதம் 46 இலிருந்து 35 க்கு வீழ்ச்சியடைந்தது.

2. பட்டதாரிகளின் வேலையின்மை தொடர்பான மற்றொரு கருத்து பின்வருமாறு அமைகின்றது; ஒருபுறம், உயர்கல்வியானது மனிதவளத்தைத் தொகை ரீதியாகவும் தராதர ரீதியாகவும் பாதிக்கின்றது; மற்றும் உயர்ந்த பொருளாதார வளர்ச்சியானது மனித வளத்தின் தேவையை அதிகரிக்கின்றது. உயர்கல்வியானது மனிதவளத்தின் நிரம்பலையும் (*Supply*) பொருளாதார வளர்ச்சியானது மனித வளத்தின் கேள்வியைத் தீர்மானிக்கின்றது. அதாவது, உயர்கல்வி, பொருளாதார வளர்ச்சி, தொழிற்சந்தை என்பவை ஒன்றில் ஒன்று தங்கி உள்ளன.

பழம்பொருளியலாளர்கள் உயர்கல்வியானது திறன்களின் தராதர வளர்ச்சிக்கு உதவும் என்னும் கருத்தை வலியுறுத்தியிருந்தனர். தற்போது சர்வதேச நாடுகளில் உருவாகவிவரும் அறிவுசார் பொருளாதார முறைகளின் பிரதான துண்களில் ஒன்று நன்கு பயிற்றப்பட்ட,

கல்விகற்ற மனிதவளமாகும். உயர்கல்வியானது விரிவடையும் பொருளாதார முறைக்குத் தேவையான மனிதவளத்தை வழங்குவதுடன், உழைப்பினரின் உற்பத்தித் திறன்களை மேம்படுத்த உதவுகின்றது. மறுபறும், கேள்வியைக் கருத்திற்கொண்டு நோக்குமிடத்து, பொருளாதார முறையின் வளர்ச்சியானது, பொருளாதாரத்தின் உழைப்பினரை உள்வாங்கும் ஆற்றலை மேம்படுத்துகின்றது; பொருளாதார வளர்ச்சி வீதம் அதிகரிக்கும்போது, அதிக வளங்கள் உயர்கல்வித்துறைக்கு வழங்கப்பட வாய்ப்புண்டு. இதனால் உயர்கல்வித் துறை உயர்தரமான மனிதவளத்தைப் பயிற்ற முடியும்; இதனாலும் பொருளாதார வளர்ச்சி அதிகரிக்க இடமுண்டு.

பல்கலைக்கழகக்கல்வியானது, தொழில் பயிற்சியை விட கல்விசார் கற்கை நெறிகளில் அக்கறை செலுத்தும். அத்துடன் பல்கலைக்கழகக் கல்விப் பயிற்சி பல்வேறு தொழில் துறைகளில் இடமாற்றம் செய்யக்கூடிய திறன்களை வழங்கும், உயர்தொழில், முகாமைத்துவம், தொழில்நுட்பம் சார்ந்த திறன்களைப் பல்கலைக்கழகக் கல்வி வழங்கும் இவ்வகையில் பல்கலைக்கல்வி உயர்நிலைத் தொழில்சார் கல்வியிலிருந்து வேறுபடும். ஏனெனில் இவ்வாறான உயர்தொழில்சார் கல்வி குறிப்பிட்ட ஒரு துறைக்குத் தேவையான (மருத்துவம், பொறியியல்) திறன்களை வழங்கும்.

இவ்வாறு நோக்குமிடத்து பொருளாதார வளர்ச்சியின் விளைவாக உழைப்பினருக்கான கேள்வி அதிகரிக்கின்றது. இலங்கையைப் பொறுத்தவரையில் கடந்த ஐம்பது ஆண்டுகாலப்பகுதியில் தொழில் வாய்ப்புகளில் பல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன.

- ❖ 1953இல் விவசாயத் துறையில் 53% மானவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு; 2006இல் இது 32% மாகக் குறைகின்றது;
- ❖ கைத்தொழில் துறை வேலைவாய்ப்புகள் 10% இலிருந்து 19% மாக அதிகரித்தன;
- ❖ சேவைத்துறை வேலைவாய்ப்புகள் 37% இலிருந்து 49% மாக அதிகரித்தன;

விவசாயத்துறையை விட கைத்தொழில் மற்றும் சேவைத் துறைகளே பட்டதாரிகளுக்கு வேலைவாய்ப்பு அதிகமாக வழங்கும் நிலையில் உள்ளன. இவ்விரு துறைகளின் வளர்ச்சியிலேயே எதிர்காலத்தில் பட்டதாரிகளின் வேலைவாய்ப்பு தங்கியுள்ளது.

உதாரணமாக சேவைத்துறையில் ஏற்பட்ட வளர்ச்சியின் காரணமாக, 2007இல் 42% வேலைவாய்ப்புகள் அத்துறையில் கிடைக்கப்பெற்றன. (விவசாயம் 31%, கைத்தொழில் 27% வேலைவாய்ப்புகள் -2007) சேவைத்துறையில் இயற்கை விண்ணானங்கள், பொறியியல், மருத்துவம், வியாபார முகாமைத்துவம், தகவல் தொழில்நுட்பம், நிதியியல் போன்ற துறைகளுக்கான அறிவு ஊழியர் தேவைப்பட்டனர். அத்துடன் வழக்கறிஞர்கள், கணக்காளர்கள், கல்வியாளர்கள், சுகாதார ஊழியர்கள் போன்றோரும் சேவைத் துறையின் வளர்ச்சியினால் நன்மையடைந்தனர்.

கடந்த மூன்று தசாப்த காலப்பகுதியில் நாட்டின் தொழில் அமைப்பிலும் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன.

- ❖ உயர்தொழில், துணை உயர்தொழில், தொழில்நுட்பத்துறை, முகாமைத்துவம், நிர்வாகம் ஆகிய துறைகளில் பணிபுரிவோரின் சதவீதம் 4.7 இலிருந்து (1953), 20.1% மாக அதிகரித்தது (2005). இம்மாற்றமும் பட்டதாரிகளின் வேலைவாய்ப்பை அதிகரித்தது.

அடுத்து பிரதானமாக அரசாங்கத்துறை, தனியார்துறை வேலை வாய்ப்புகளில் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றங்களைக் கருத்திற் கொள்ள வேண்டும். 1960களிலும் 1970களிலும் அரசாங்கத்துறையானது பட்டதாரிகளுக்கும் பல்வேறு திறனுடையவர்களுக்கும் அதிக வேலை வாய்ப்புக்களை வழங்கியிருந்தது. 1970களில் 70% மான வேலை வாய்ப்புகள் அரசாங்கத்துறையில் காணப்பட்டன; இன்று நிலைமை மாறி 13% வேலைவாய்ப்புகளே அத்துறையில் காணப்படுகின்றன. இவற்றில் அரசாங்க ஊழியர்கள் 36% பாதி அரசாங்கச் சார்புடைய அமைப்புகளில் 30% ஊழியர்கள், மாகாண மட்டத்தில் 34% ஊழியர்கள்; இவர்கள் அனைவரிலும் 4% உயர் அதிகாரிகள்; நிர்வாகிகள்; இப்பணிகளுக்கு மட்டுமே பட்டதாரிகள் தேவைப்படுகின்றனர். இந்நிலையில் தற்போது சந்தைத் தத்துவத்துக்கு ஆதரவான பொருளாதாரச் சீர்திருத்தங்கள் தனியார் துறைக்குப் பொருளாதார வளர்ச்சியில் முக்கிய இடத்தை வழங்கியிருக்கின்றன; வேலைவாய்ப்பு களை வழங்குவதிலும் தனியார் துறையே இன்று முக்கியத்துவம் பெற்று வருகின்றது. இன்று 42% வேலைவாய்ப்புகள் தனியார் துறையால் வழங்கப்படுகின்றன. (பொதுத்துறை 13.4% சுயவேலை வாய்ப்பு 33%)

இலங்கையில் உயர்கல்வி: பல்கலைக்கழகம் கல்வியின் வளர்ச்சியும் பிரச்சினைகளும்

- ❖ 1990-2006 காலப்பகுதியில் அரசாங்கத்துறை வேலைவாய்ப்பு 22% இலிருந்து 13% மாக வீழ்ச்சியடைந்தது.
- ❖ இதே காலப்பகுதியில் தனியார் துறை வேலைவாய்ப்பு 34% இலிருந்து 42% மாக அதிகரித்தது.
- ❖ எனினும், 2006இன் இறுதியில் அரசாங்கம் 42,000 பட்ட தாரிகளுக்கு வேலை வழங்கியமையால் அரசாங்கத்துறை வேலை வாய்ப்புகள் சற்று அதிகரித்தன; தனியார்துறை வேலைவாய்ப்புகள் 44.3% இலிருந்து (1995) 42.1% சற்று வீழ்ச்சியடைந்தது.
- ❖ 42,000 பட்டதாரிகளுக்கு அரசாங்க வேலை வழங்கப்பட்டமை ஒரு “அரசியற் பொருளாதார” செயற்பாடு; அரசாங்கத் துறையின் மனித வளத்தேவைகளுடன் தொடர்பற்ற ஆட் சேர்ப்பு எனவாம்.

பட்டதாரிகள் வேலையின்மை தொடர்பான வேறு சில ஆய்வு முடிவுகள் சில:

- ❖ பட்டதாரிகளில் ஆண்களைவிடப் பெண்களே அதிக அளவில் வேலை வாய்ப்பினைப் பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்குகின்றனர்;
- ❖ கற்கைத் துறைகளைப் பொறுத்தவரையில், கலைத்துறை மற்றும் வர்த்தகத் துறைப் பட்டதாரிகளே வேலையின்மைப் பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்குகின்றனர்; இப்பட்டதாரிகளில் பெரும்பான்மையானவர்கள் பெண்கள்;
- ❖ வேலையற்றோரைக் கல்வித் தகுதிகளின் அடிப்படையில் நோக்குமிடத்து, அவர்களில் 26.9% (2005) சதவீதமானவர்கள் க.பொ.த உ/நி கல்வி அல்லது அதற்கு அதிகமான கல்வித்தகுதி படைத்தவர்கள். வேலையற்றவர்களில் பாடசாலை செல்வாதோர் சதவீதம் 4.6% மட்டுமே (2007);
- ❖ பொதுப்பட்டதாரிகள், சிறப்புப் பட்டதாரிகள் என்று பார்க்குமிடத்து, சிறப்புப் பட்டதாரிகள் மத்தியில் வேலையின்மை அதிகம்; சிறப்புப் பட்டதாரிகள் மேலதிகமாக ஒருவருடம் (மொத்தமாக நான்கு ஆண்டுகள்) உயர்கல்வி பெறுவதால் அவர்களுடைய வேலை வாய்ப்புகள் அதிகரிப்பதில்லை என்பது உலக வங்கியின் ஆய்வு முடிவு (2008)

ஸ்ரோதரியர் சோகந்திரசேகரன்

- ❖ வேலையற்ற பட்டதாரிகளில் 20.6% மாணவர்கள் 30-41 வயது கையவர்கள்; 2.6% மாணவர்கள் 45 வயதுக்கு மேற்பட்ட வர்கள் (2001) என்ற ஆய்வு முடிவும் உண்டும்.
- ❖ கொழும்புப் பல்கலைக்கழகப் பட்டதாரிகள் தொடர்பான ஆய்வொன்றின்படி:
 - (1) 55% விஞ்ஞான, முகாமைத்துவப் பட்டதாரிகள் பட்டம் பெற்ற மூன்று மாதங்களில் வேலை வாய்ப்பைப் பெற்றனர்;
 - (2) ஆயினும், 12% கலைப்பட்டதாரிகளும் 16% வர்த்தகப்பட்ட தாரிகள் மட்டுமே மூன்று மாதங்களில் வேலை பெற முடிந்தது.
- ❖ முதல் பட்டம் பெற்றவர்கள் தொடர்ந்து கற்று உயர்பட்டங் களைப் பெறும் போது (M.A,M.Sc) வேலைவாய்ப்புகள் கிட்டுகின்றனவா எனப்பார்த்தால், உலக வங்கியின் ஆய்வு களின்படி, இவ்வுயர் பட்டங்கள் வேலை வாய்ப்புகளை அதிகரிக்கவில்லை; எனினும் 26% பட்டதாரிகள் இவ்வாறு உயர்பட்டம் பெறக் கல்வியைத் தொடர்ந்துள்ளனர்.
- ❖ பட்டம் பெற்றுத் தொழிற் சந்தையில் நுழைந்த பின்னர் தொழில் வாய்ப்புகளைத் துரிதமாகப் பெற முடியவில்லை என்பது பட்டதாரிகளின் கவலையாகும் (ஏற்கனவே சுட்டிக் காட்டியபடி, 2005இல் வேலையற்ற பட்டதாரிகள் 42,585 பேர்; இவர்களில் 63% கலைப்பட்டதாரிகள்; வர்த்தகவியல் பட்டதாரிகள் 17% விஞ்ஞானப் பட்டதாரிகள் 20%)
- ❖ பட்ட மேற்படிப்புப் படித்து உயர்பட்டங்களைப் பெறுவதால் பட்டதாரிகளின் தொழிற்தகைமை கூடுகின்றது; அத்துடன் மனித மூலதன இருப்பும் (Stock) அதிகரிக்கின்றது. ஆயினும், கிடைத்துள்ள தரவுகளின்படி 27 சதவீதமான பட்டதாரிகளே பட்ட மேற்படிப்பில் ஈடுபட்டனர். இவர்களில் கல்வியியலில் மேற்பட்டங்கள்/ திப்ளோமாக்களைப் பெற்றவர்கள் அதிகம். அதிகமான பட்டதாரிகள் மேற்பட்டங்களைப் பயிலுவதனால் வேலை வாய்ப்புகள் அதிகரிக்கும் எனக் கருதவில்லை. பட்டம் பெற்று வேலையில் சேர்ந்த பின்னரே மேற்பட்டப்படிப்பை மேற்கொள்வது இலங்கைப் பட்டதாரிகளுக்குரிய ஒரு இயல்பாகும். முதல் பட்டம் பெற்றவுடன் வேலையில் சேராது மேற்பட்டப் படிப்பில் ஈடுபடுவோர் குறைவு. இதனால் பல

- பல்கலைக்கழகங்கள் தொழில் புரியும் பட்டதாரிகளின் வசதி கருதி வார இறுதிக் கற்கை நெறிகளை அறிமுகம் செய்துள்ளன.
- ❖ இலங்கையில் கற்றோர் வேலையின்மைக்கான பல விளக்கங்களை ஆய்வாளர் சனில் சந்திரசிரி (2008) தொகுத்துக்கூறுகின்றார்.
 - ❖ ஒரு பரந்த கருத்தில், தொழில்துறை வேண்டும் திறன்களைக் கற்ற இளைஞர்கள் கொண்டிருப்பதில்லை. அதாவது கல்விமுறை வழங்கும் அறிவு, திறன்களுக்கும் தொழிற்சந்தையின் தேவைகளுக்குமிடையில் நிலவும் பொருத்தப்பாடின்மை (Mismatch); கற்றோரின் எதிர்பார்ப்புகளுக்குப் பொருத்தமற்ற வேலை வாய்ப்புகள்; இதற்கான கல்விமுறையின் பாட ஏற்பாட்டைத் தனியார் துறையின் தேவைகளுக்கேற்ப அவர்களுடைய ஆலோசனைகளுடன் மாற்றி அமைப்பது;
 - ❖ மற்றொரு விளக்கத்தின்படி பட்டதாரிகள் அல்லது கற்றவர்கள், தொழிற்சந்தையில் காணப்படும் வேலைவாய்ப்புகளைத் தீவிரமாக ஆராய்கின்றனர். வேலை நிபந்தனைகளைப் பொறுத்தவரையில் இலங்கையின் பொதுத்துறை, தனியார் துறைகளுக்கிடையே வேறுபாடுகள் உண்டு. பொதுத்துறைத் தொழில்களில் பாதுகாப்பு அதிகம்; உயர்ந்த நன்மைகள்; வேலைச் சிரமம் குறைவு; அதிக முயற்சி ஈடுபாடு தேவையில்லை; அதிக மேவிடக் கண்காணிப்பும் இல்லை; கெளரவு மும் மதிப்பும் அதிகம். தனியார் துறை இதற்கு எதிர்மாறானது. எனவே பட்டதாரிகள் பொதுத்துறை வேலை வாய்ப்புகளுக்காகச் சிறிது காலம் காத்திருக்க (Queuing) விரும்புவர்.
 - ❖ மூன்றாவது விளக்கம் தொழிற்சந்தையின் நிபந்தனைகள் பற்றியது. தற்போதைய தொழிற் சட்டங்களும் ஒழுங்கு விதிகளும் கடுமையானவை; பல்வேறு கொடுப்பனவுகளை ஊழியர்களுக்கு வழங்க வேண்டியுள்ளது; ஊழியர்களை அவசரமாக வேலை நீக்கம் செய்ய முடியாது; இதற்கு செலுத்த வேண்டிய இழப்பீடுகள் ஏராளம். இதனால் ஊழியர் தொடர்பான செலவுகள் அதிகரிக்கின்றது; இந்திலையில் ஊழியர்களைக் குறைந்த அளவில் பயன்படுத்தல் அல்லது ஊழியர் செலவைக் குறைத்தல், நவீன தொழில்நுட்பப் பயன்பாட்டை அதிகரித்தல் போன்ற வழிமுறைகள்

கையாளப்படுகின்றன. தொழிலாளர்களுக்கு சார்பான விதிமுறைகள் தனியார் துறையை ஊக்கமிழுக்கச் செய்வதால் அங்கு வேலை வாய்ப்புக் குறைவதாக இவ்விளக்கம் நிருகின்றது.

ராமா (Rama) என்ற ஆய்வாளரின் கருத்தின்படி, இலங்கையில் வேலையின்மைப் பிரச்சினை என்பது கற்றோர் சுயமாக உருவாக்குவது (Voluntary); வேலை வாய்ப்புகளில்

இலங்கையில் 48 தொழிற் சட்டங்கள் உண்டு. இவை பெரும்பாலும் 1970களில் உருவாக்கப்பட்டவை. அப்போது கட்டுப்பாடான, “மூடிய” பொருளாதார முறையை இருந்தது; ஊழியர்களை விலக்க 178 கிழமைச் சம்பளங்களை வழங்க வேண்டும்... சொத்தைப் பதிவு செய்ய 83நாட்களாகும்... சொத்தில் 5 சதவீதச் செலவும் உண்டு. சொத்தைப் பதிவு செய்வதில் உலகில் 174ஆம் இடம் இலங்கைக்கு உண்டு; ஒரு தொழிலைத் தொடங்க 39 நாட்கள் தேவை.

· உலக வங்கியின் ஆய்வுகள்

பற்றாக்குறை எதுவுமில்லை. வேலை வாய்ப்புகளில் “நல்வது, மோசமானது” என்ற செயற்கையான ஒரு இடைவெளி காணப்படுகின்றது. பட்டதாரிகள் “நல்ல” தொழில்களை மட்டுமே நாடுவதால் வேலையற்றிருக்கின்றார்கள் என்ற முறையில் இவ்விளக்கம் விரிவு பெறுகின்றது.

· ஆய்வாளர் வக்ஸ்மனின் (பொருளியல் பேராசிரியர்) விளக்கமொன்றும் மிகப் பிரதானமானது. “இலங்கையின் கடந்த ஐம்பது ஆண்டுகால அனுபவத்தின்படி, மிக மோசமான வேலையின்மைப் பிரச்சினைக்கான அடிப்படைக் காரணம் பொருளாதார வளர்ச்சி மிகவும் மந்த கதியில் சென்றதுதான்” என்பது அவர் கருத்து. உள்ளுர் மற்றும் வெளிநாட்டு மூலதனங்கள் பொருளாதார முறையை வலுப்படுத்தி, விரிவுபடுத்தி வேலை வாய்ப்புகளை உருவாக்கவில்லை. அதாவது கல்வி முறைகளன்றி பொருளாதார வளர்ச்சியே வேலை வாய்ப்புகளை உருவாக்க வேண்டும்.

பொருளியல் ஆய்வாளர் கருத்தின்படி 2006இல் இலங்கையின் சேமிப்பு சதவீதம் 17.1%; முதலீட்டு சதவீதம் 26%; அதாவது மொத்த

தேசிய உற்பத்தியின்படி இந்த அளவு சுதார்தங்கள் கணிக்கப்பட்டுள்ளன; இவை பொருளாதார வளர்ச்சிக்கும் வேலை வாய்ப்பை உருவாக்கவும் போதுமானவையன்று; பெருகி வரும் கற்றவர்களுக்கான வேலை வாய்ப்புகளை உருவாக்க மொத்த தேசிய உற்பத்தியில் (GDP) 32-40% வரை முதலீடு செய்யப்படல் வேண்டும் என்பது பொருளியல் ஆய்வாளர் கருத்து.

இக்கருத்தின்படி பட்டதாரிகளுக்கான வேலை வாய்ப்புகளை உருவாக்க வேண்டுமாயின், சேமிப்பு வீதங்கள், மூலதனத்திரட்டு, தொழில் நுட்ப முன்னேற்றம், பொருளாதாரத்தின் நவீன மயமாக்கம் முதலிய விடயங்களில் அக்கறை செலுத்தப்படல் வேண்டும்.

ஒரு சாதாரண வாதத்தின்படி, வேலையற்றிருக்கும் 30,000 பட்டதாரிகளுக்கும் தனியார் துறை விரும்பும் திறங்களை வழங்கி விட்டால் அவர்கள் அனைவரையும் உள்வாங்கும் முறையில் பொருளாதார முறை வளர்ச்சி பெற்று வருகின்றதா? இவ்வினாவுக்கு பொருளியல் அறிஞர் வழங்கும் விடை இல்லை என்பதாகும். இவ்வாதத்தைச் சற்று விரிவுபடுத்தினால், இன்று பாடசாலைகளில் பயிலும் 40 இலட்சம் மாணவர்களுக்கு ஆங்கில அறிவையும் கணினித் திறங்களையும் வழங்கிவிட்டால் அவர்கள் அனைவருக்கும் வேலைவாய்ப்பு வழங்கும் முறையில் இலங்கையின் பொருளாதார முறை வளர்ச்சி பெற்று வருகின்றதா? இக்கேள்விக்கும் “இல்லை” என்றே விடையே வரும்.

சிறுபான்மையினரின் பல்கலைக்கழகக்கல்வி

நாட்டில் வாழ்கின்ற 25% சிறுபான்மையினர் அரசு பல்கலைக்கழகங்களில் பெறுகின்ற கல்வி வாய்ப்புகள், அவர்களுடைய வளர்ச்சி பெரும்பான்மையினருக்குச் சமமான முறையில் ஏற்படுவதை உறுதி செய்வன. நாட்டின் உயர்மட்ட வேலை வாய்ப்புகள் கல்வித் தகுதிகளின் அடிப்படையில் வழங்கப்படுவதால், உயர்கல்வி வாய்ப்புக்களைச் சமமாகப் பெறாத சமூகங்கள் தமது சமூக-பொருளாதார மேம்பாட்டில் பின்னடைந்து செல்ல ஏராளமான வாய்ப்புகள் உண்டு. இதன் காரணமாக பன்மைச் சமூகங்களில் அல்லது பல இனங்கள் வாழுகின்ற நாட்டில் உயர்கல்வி வாய்ப்புகள் இனங்களுக்கிடையே சமமாகப் பகிர்ந்தனிக்கப்படும் விடயம் நுணுக்கமாக நோக்கப்படுகின்றது.

ஜக்கிய அமெரிக்காவில் உள்ள கறுப்பு இன சிறுபான்மையினர் (ஆபிரிக்க - அமெரிக்கர்), இந்தியாவில் தலைத் மக்கள் ஆகியோ ருக்கான பல்கலைக்கழக வாய்ப்புகளும் வேலை வாய்ப்புகளும் பின்தங்கிய நிலையில் காணப்பட்டமையால் அவர்களுக்கு விசேடமாக இடங்களை ஒதுக்கும் கொள்கைகள் (Positive discrimination) அந்நாடுகளில் பின்பற்றப்பட்டன. குறைந்த பரிசீஸப் புள்ளி களுடன் சிறுபான்மையினருக்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டது. இது சமத்துவக் கொள்கைக்கு மாறானதாயினும், காலங்காலமாகப் பின்தங்கியிருந்து வந்த மக்களுக்குக் கல்வி வாய்ப்புகளை நியாயமாக (Equity) வழங்க வேண்டும் என்பதற்கு விசேட இட ஒதுக்கீடுகள் வழங்கப்பட்டன. அரசியல் யாப்பிழும் அதற்கான ஏற்பாடுகள் காணப்பட்டன.

இலங்கையில் 1970 வரை திறமை சித்தியோன்றே பல்கலைக்கழக அனுமதிக்கான தகுதி விதியாக இருந்தது. தமிழ் சிறுபான்மையினர், குறிப்பாக யாழ். மாவட்ட மாணவர்கள் மருத்துவம், பொறியியல் மற்றும் விஞ்ஞான பீடங்களில் தமது குடித்தொகை வீதாசாரத்துக்கும் அதிகமான இடங்களைப் பெற்றனர்; இதற்கு தமிழ்மொழி விடைத்தாள்களுக்குப் புள்ளியிட்டவர்களும் பொறுப்பு; எனவே பெரும்பான்மையினரின் இன வீதாசாரம் (75%) பல்கலைக்கழக அனுமதியில் பின்பற்றப்படல் வேண்டும் எனப் பெரும்பான்மையினர் சார்பில் கருத்து வலுவாக முன்வைக்கப் பட்டது. (பார்க்க கீழ்வரும் அட்டவணை) அரசாங்கமும் இக்கருத்துக்கு அடிப்பணிந்து பரிசீஸப் புள்ளிகளை மொழி அடிப்படையில் தரப்படுத்தி, தரப்படுத்தப்பட்ட புள்ளிகளின் அடிப்படையில் அனுமதிகளை வழங்கிறது. இவ்வாறு பல்கலைக்கழக அனுமதியில் திறமை சித்தி என்ற தகுதிவிதி முற்றாக நீக்கப்பட்டு தரப்படுத்தல் மூலம் பெரும்பான்மையினரின் வீதாசாரம் பேணப்பட்டது.

ஆனால், விஞ்ஞானம், மருத்துவம், பொறியியல் துறைகளை உள்ளடக்கிய மொத்தப் பல்கலைக்கழக மாணவர் தொகையில் (1970களில்) 16% மட்டுமே தமிழர்களாகக் காணப்பட்டனர். மூலமீல்களின் தொகையும் எப்போதுமே 7% க்கும் குறைவாகவே காணப்பட்டு வந்தது (பார்க்க கீழ்வரும் அட்டவணை)

சில் வாவின் கருத்தின்படி 1970களிலும் 1980களிலும் இலங்கையில் இன உறவுகளைத் திட்டவட்டமாக சீரமித்து வடக்கிழக்குப் பகுதிகளில் தீவிரவாதத்தைக் கடுமையாக்குவதில்

பங்களிப்புச்செய்த காரணிகளுள் பிரதானமானது இத்தறப்படுத்தல் கொள்கையாகும். அக்கால ஜக்கிய முன்னணி அரசாங்கம் (1970-1977) அறிமுகம் செய்த மிகவும் வாதப்பிரதி வாதத்துக்குட்பட்டக் கொள்கை இதுவென அவர் கருதினார். இக்காலப் பகுதி வரலாற்றில் மிகவும் மோசமானது (Bleakest) எனவும் அவர் கடுமையாக வர்ணிக்கின்றார். மேலும் அப்போது திறமை சித்தியைக் கைவிட்டு வேறு கொள்கைகளை நாடியது இலங்கை வரலாற்றில் மிகவும் மோசமான விடயம். மிகவும் ஆபத்தானது (Disastrous) எனக் கடுமையாக அவர் விமரிசித்திருந்தார். (K.M.de Silva, 1995)

1977இன் பின்னர் இவ்வாறான தரப்படுத்தல் கொள்கை கைவிடப்பட்டு திறமை சித்தி, மாவட்ட அனுமதி, பின்தங்கிய மாவட்டங்களுக்கு விசேட ஒதுக்கீடு என்ற புதிய கொள்கை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு இன்று தொடர்ந்தும் நடைமுறையில் உள்ளது. (பார்க்க பல்கலைக்கழக அனுமதிக்கொள்கை பற்றிய முன்னெய பகுதி)

இவை யாவும் வரலாறாகிவிட்டாலும் இப்புதிய கொள்கைகள் வேறு பெயரில் இன்னும் தொடர்கின்றன. ஆனால், இக்கொள்கைகள் தமிழ்ச் சிறுபான்மையினரால் பெரிய கண்டனங்களுக்குள்ளா வில்லை. போர் நிலைமைகள் காரணமாக யாழ்.மாவட்டக் கல்வி முறை பல பாதிப்புகளுக்குள்ளாகி, இறுதியில் கலவியில் முன்னேறிய மாவட்டமாகக் கருதப்பட்ட யாழ்.மாவட்டம், கல்வியில் பின்தங்கிய மாவட்டமாக அங்கீரிக்கப்பட்டு 5% ஒதுக்கீட்டில் இடந்தேடும் நிலை ஏற்பட்டது.

அட்டவணை XXI							
இன வகைப்படியான மொத்த மாணவர் அனுமதி 2006-2007							
இனம்	1975	1977	1978	1979	1980	1981	1983
சிங்களவர்	82.4	80.6	81.9	75.9	79.2	76.4	74.0
தமிழர்	13.7	15.7	14.4	19.7	17.3	19.2	22.0
முஸ்லீம்கள்	3.9	3.7	3.7	4.3	3.5	4.4	3.9

ஆதாரம்: ப.மா.ஆணைக்குழுப்புள்ளி விபரங்கள்

குறிப்பு :

தமிழர் அனுமதியானது தரப்படுத்தல் முறை கைவிடப்பட்டு, மாவட்ட அனுமதிமுறை அறிமுகம் செய்யப்பட்டதைத் தொடர்ந்து (1978 இன் பின்) சற்று அதிகரித்துச் சென்றுள்ளதைக் காண்க.

- இரு சந்தர்ப்பங்களிலும் முஸ்லீம்களின் அனுமதி வீழ்ச்சி கண்டே காணப்பட்டது.

அட்டவணை XXII			
இனவகைப்படியான மாணவர் அனுமதி (1969,1971,1974)			
ஆண்டு	சிங்களவர்	தமிழர்	முஸ்லீம்கள்
பொறியியல்	%	%	%
1969	51.7	48.3	-
1971	62.4	34.7	1.8
1974	78.8	16.3	4.9
மருத்துவம்			
1969	48.9	48.9	0.9
1971	56.1	39.3	2.3
1974	70.1	25.9	3.0

ஆதாரம்: பல்கலைக்கழக செனட் மன்ற அறிக்கைகள்

குறிப்பு :

1974க்கு முன்னர் அதிகரித்துக் காணப்பட்ட தமிழ் மாணவர் வீதாசாரம், தரப்படுத்தல் காரணமாக 1974இல் வீழ்ச்சியடைந்தது; முஸ்லீம் மாணவர் அனுமதியில் ஏற்பட்ட அதிகரிப்பை அட்டவணையில் காண்க.

இப்பின்புலத்தில் அண்மைக் காலத் தரவுகளின்படி தமிழ், முஸ்லீம் சிறுபான்மையினரின் பல்கலைக்கழக அனுமதிப் நோக்குவோம்:

- 2007க்கான தரவுகளின்படி பல்கலைக்கழக வரலாற்றில் முதன் முதலாக தமிழர்களின் மொத்த அனுமதி 2000 ஐயும் முஸ்லீம்களின் மொத்த அனுமதி 1000 ஐயும் எட்டி உள்ளது.

இதற்கு ஒரு காரணம் அனுமதி பெறும் மொத்த மாணவர்கள் தொகையும் அதிகரித்தமையாகும். அதற்கேற்ற வகையில் தமிழ், முஸ்லீம் மாணவர் தொகையும் ஏற்றங்கண்டுள்ளது. (பார்க்க பின்வரும் அட்டவணை).

அட்டவணை XXIII 2003-2007ஆம் ஆண்டுக்கான பல்கலைக்கழக மாணவர் அனுமதி (இனவகைப்படி)						
ஆண்டு	2001		2004		2006	
மொத்த அனுமதி	11383		14459		17159	
தமிழ் மாணவர் அனுமதி	1451	12%	2070	14%	2626	15%
முஸ்லீம் மாணவர் அனுமதி	448	4%	896	6%	1089	5.7%

மேலோட்டமாக நோக்குமிடத்து, மொத்த மாணவர் அனுமதி யில் ஏற்பட்ட அதிகரிப்பைத் தமிழ், முஸ்லீம் மாணவர்கள் சரியாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டார்கள் எனத் தெரிகின்றது.

2001/2002ஆம் ஆண்டு அனுமதியைவிட, வீதாசார நோக்கில் சிறிய அதிகரிப்புகளைக் காண முடிகின்றது. என்றாலும் தமிழ், முஸ்லீம் சிறுபான்மையினரின் அனுமதி வீதாசாரம் 20% மாக உள்ளது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

❖ தமிழ், முஸ்லீம் மாணவர்கள் எத்தனைய மாவட்டங்களிலிருந்து அனுமதி பெறுகின்றார்கள். என்பது பற்றிய முழு விபரங்களை யும் ப.மா.ஆணைக்கும் தரவுகளிலிருந்து பெற முடியாமல் உள்ளது. வடமாகாணத்திலிருந்து அனுமதி பெறுவார்கள் சகலரும் தமிழர்கள். ஆனால், இப்புள்ளி விபரம் ஆய்வு நோக்கங்களுக்குப் போதாது.

- ❖ முஸ்லீம் களைப் பொறுத்தவரையில் அனுமதி பெறும் மாணவர்கள் பற்றிய மாவட்ட ரதியான தரவுகள் கிடைக்கப் பெறாமை ஒரு பெரும் குறையாகும். முஸ்லீம் கல்வியாளர்கள் தமது பல்கலைக்கழக அனுமதிகள் தொடர்பாக எத்தனைய மாவட்டங்களில்/ வலையங்களில் அக்கறை செலுத்த வேண்டும் என்பதற்கான தரவுகளை எம்மால் தர முடியாதுள்ளது. அவற்றை அவர்கள் வேறு வழிகளில் - நேரடியாகப் பாடசாலைகளுடன் தொடர்பு கொண்டு பெற்றுகொள்ள வேண்டிய அவசியம் உள்ளது. இது தமிழ் மாணவர்களுக்கும் பொருந்தும்.
- ❖ தமிழ் மாணவர் அனுமதியைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு முக்கிய கருத்தைத் தர முடியும் அவர்கள் சார்பான தரவுகளைப் ப.மா. ஆணைக்குமு ஆவணங்களிலிருந்து பெற்றுக்கொள்ள முடியும். தமிழர்கள் வட பகுதி மாவட்டங்கள், மட்டக்களைப்பு மாவட்டம் என்பவற்றில் செறிந்து வாழ்கின்றார்கள். எனவே அவர்கள் அனுமதி பெறும் மாவட்டங்கள் தொடர்பான சில தகவல்களைக் கண்டறிய முடியும். ஆனால், இம்மாவட்டங்கள் தவிர்ந்த ஏனைய தென்மாவட்டங்களிலிருந்து எத்தனை தமிழ் மாணவர்கள் அல்லது மலையகத் தமிழ் மாணவர்கள் அனுமதி பெறுகின்றார்கள் என்பதை அறிய முடியாது. (உதாரணமாக கொழும்பு, கண்டி, பதுளை மற்றும் மாவட்டங்கள் பற்றிய தரவுகள் “பொதுவாகவே” தரப்படுகின்றன)
- ❖ மாணவர்கள் அனுமதி பெறும் ஆண்டில், இனவகைப்பட்ட புள்ளி விபரங்கள் தரப்படுகின்ற போதிலும் பல்கலைக்கழகங்களின் மொத்த மாணவர் தொகை அவ்வாறு தரப்படுவதில்லை. அத்தரவுகள் பல்கலைக்கழக வகைப்படியே தரப்படுகின்றன. இதனால் பல்கலைக்கழகங்களில் பயிலும் மொத்த தமிழ், முஸ்லீம் மாணவர் தொகைகள், கற்கை நெறிகள் (மருத்துவம், பொறியியல்) என்பவை கிடைப்பதற்கில்லை. பட்டமேற்படிப்புப் பயிலுவோர் பற்றிய தரவுகளிலும் இவ்வாறான குறைபாடு காணப்படுகின்றது.
- ❖ அண்மைக்கால அனுமதி பற்றிய இனவகைப்படியான தரவுகள் தமிழர், முஸ்லீம்களுக்கு ஏற்ததாழ் 20% இடங்கள் கிடைப்பதை எடுத்துக்காட்டுகின்றன. இருசாராரும் 2004- 2005, 2006/2007 காலப்பகுதியில் சில முன் னேற்றங்களைப் பெற்றுள்ளதையும் இத்தரவுகள் காட்டுகின்றன. அனுமதித்

தொகைகள் இன விகிதாசாரத்தை ஒட்டி அமைய வேண்டும் என்ற பிரகடனப்படுத்தப்படாத கொள்கை இத்தரவுகளில் பிரதிபலிக்கின்றது. தற்போதைய திறமை சித்தி/ மாவட்ட அனுமதி முறையானது இயல்பாகவே அவ்விதாசாரத்தைப் பேணக் கொள்கை வகுப்போகுக்கு உதவுவதாகத் தெரிகின்றது. தரப்படுத்தல் ஏற்பாடுகள் பெரிதும் கண்டனத்துக்குள்ளான நிலையில் மாற்று அனுமதிக் கொள்கையும் சமமான விளைவுகளே ஏற்படுத்திய போதிலும் பலத்த கண்டனத்துக்குள்ளாகவில்லை. (பார்க்க கீழ்வரும் அட்டவணை)

அட்டவணை XXIV பல்கலைக்கழகங்களில் இனவகைப்படியான அனுமதி				
ஆண்டு	சிங்களவர்	தமிழர்	முஸ்லீம்கள்	மொத்தம்
1995/96	6250-77.6%	1367-17.0%	443-5.5%	8054
2001/2002	10458-85%	1451-11.7%	448-3.6%	12357
2004/2005	11455-79%	2080-143%	896-6.2%	14459
2006/2007	13410-78%	2626-15.3%	1088-6.3%	17159

ஆதாரம்: ப.மா.ஆணைக்குமு ஆவணங்கள்

❖ அடுத்து பிரதான கற்கை நெரிவகைப் படியான சிறுபான்மையினர் அனுமதி பற்றி நோக்குவோம். இதற்கு 2006/2007 ஆண்டுக்கான தரவுகளை நோக்குவோம்.

அட்டவணை XXV 2006/2007 சிறுபான்மையினர் அனுமதி பிரதான கற்கை நெரி வகைப்படி									
	கலை சமூக	முகா மை	வாந்த தகம்	சட்ட தீகம்	பெள டம்	உயிரி யல்	மருத் துவம்	பொறி யியல்	
தமிழர்	1020	300	44	21	232	122	143	170	
முஸ்லீம்கள்	488	166	16	16	68	59	59	45	

இவ்வாண்டில் அனுமதி பெற்ற மொத்த தமிழ் மாணவர்கள் 2626; இவர்களில் ஏற்ததாழ 50% கலை, முகாமைத்துவத்துறைகளில் அனுமதி பெற்றனர்; அனுமதி பெற்ற மொத்த முஸ்லீம் மாணவர்கள் 1088; இவர்களில் 60% இவ்வாறான கற்கை நெரிகளில் அனுமதி பெற்றனர்.

அடுத்து மருத்துவம், விஞ்ஞானம், பொறியியல் ஆகிய துறைகளில் தமிழ், முஸ்லீம் மாணவர்களின் அனுமதியை நோக்குவோம்:

அட்டவணை XXVI						
சில விஞ்ஞான பாங்கான (மருத்துவம், பொறியியல்) துறைகளில் சிறுபான்மை மாணவர் அனுமதி (2006/2007)						
	பொறியியல்	%	மருத்துவம்	%	விஞ்ஞானம்	%
மொத்தம்	1215		1103		3073	
தமிழர்கள்	170	21%	143	15.7%	354	10.8%
முஸ்லீம்கள்	45	5.4%	59	6.5%	145	4.4%

ஆதாரம் : ப.மா.ஆணைக்குமு ஆவணங்கள்

மேற்கண்ட அட்டவணையானது, தற்போதைய அனுமதிக் கொள்கைகளின்படி, சிறுபான்மையினரின் அனுமதி விஞ்ஞானக் கற்கை நெரிகளில் மட்டுப்படுத்தப்படுகின்றது என்பது தெளிவாகின்றது. முஸ்லீம்களின் பங்கேற்பிலும் அம்மட்டுப் பாட்டைக் காண முடிகின்றது.

- தமிழர்களின் அனுமதியில் ஒரு முக்கிய அம்சத்தைக் குறிப்பிட வேண்டும். அவர்கள் வட கிழக்கின் சகல மாவட்டங்களிலும் மட்டுமன்றி மலையக மாவட்டங்களிலும் கொழும்பிலும் பரந்து வாழ்கின்றனர். கொழும்பைத் தவிர்த்து நோக்குமிடத்து ஏனைய மாவட்டங்களில் யாழ். மாவட்டமே தமிழர் கல்வியில் சிறந்த சித்திகளைப் பெற்று வந்தது. அதன் காரணமாகவே 1960களின் இறுதியில் விஞ்ஞானப் பாங்கான துறைகளில் (மருத்துவம், பொறியியல்) 40% அனுமதியைப் பெற முடிந்தது. அத்துடன் மாணவர் அனுமதியில் சகல மாவட்டங்களிலும் இரண்டாம் இடத்தைப் பெற்றிருந்தது. உதாரணமாக 1995/1996இல் 993 மாணவர்களை அனுப்பி நாட்டில் இரண்டாம் இடத்தைப் பெற்றிருந்தது. திறமை சித்தி, மாவட்ட அனுமதி என்ற இருவகை அனுமதியில் யாழ்.

இலங்கையில் உயர்கல்வி: பல்கலைக்கழகக் கல்வியின் வளர்ச்சியும் பிரச்சினைகளும்

பேராசீரியர் சோசந்திரசேகரன்

மாவட்டம் திறமை சித்தியின் அடிப்படையில் 641 மாணவர்களை அனுப்பி இரண்டாம் இடத்தைப் பெற்றது.

மேலும் மொத்த தமிழ் மாணவர் அனுமதியை நோக்குமிடத்து, 1995/96 அனுமதியை நோக்குமிடத்து, 1995/96 இல் 63% மாணவர்கள் யாழ்.மாவட்டத்திலிருந்து அனுமதி பெற்றமை குறிப்பிடத் தக்கது (1993/94 இல் 55.4% 1994/95 இல் 55.2%) வட, கிழக்கு மாகாணங்களிலிருந்து சுகல மாவட்டங்களிலிருந்து அனுமதி பெற்ற மாணவர் தொகையைவிட யாழ்.மாவட்ட மாணவர் தொகை அதிகமாக இருந்தது. அந்த அளவுக்கு யாழ்.மாவட்டக் கல்வி நிலை மேலோங்கி இருந்தது.

இனி, ஏற்றதாழ 10 ஆண்டுகளின் பின்னர், போர்நிலை மக்களின் உள்ளாட்டு, வெளிநாட்டுக் குடியகல்வு, பல பாடசாலைகளில் கல்விச் செயற்பாடுகளில் ஏற்பட்ட பாதிப்பு - இவற்றின் பின்னர் மாணவர் செயலாற்றும் எவ்வாறு இருந்ததெனப் பார்ப்போம். 1990களிலும் பிரச்சினைகள் காணப்பட்ட போதிலும் யாழ்.சமூகம் காலங்காலமாகக் கட்டி வளர்த்த கல்விப் பாரம்பரியம் அதன் கல்விச் சாதனங்களுக்கு உதவியது.

அட்டவணை XXVII

அன்றைக் காலங்களில் மாவட்ட ரீதியாகத் தமிழ் மாணவர் அனுமதி

	2005/2006	2006/2007
தமிழ் மாணவர் அனுமதி (மொத்தம்)	2268	2626
யாழ்.மாவட்ட மாணவர் அனுமதி	736	869
மொத்த தமிழ் மாணவர் அனுமதி யில் யாழ் மாணவர் %	32.4%	33.0%

ஆதாரம் : ப.மா.ஆணைக்குழு ஆவணங்கள்

இந்த இரு தரவுகளின்படி, தமிழ்ப் பிரதேச யுத்த நிலைமையும் அமைதியற்ற வாழ்க்கை நிலைமையும் மக்கள் குடியகல்வும் யாழ்.மாவட்டக்கல்வி நிலையில் ஏற்படுத்தியிருந்த பெருத்த பாதிப்பு நன்கு விளங்கும். பழைய நிலைமையை மீட்டெடுக்க யாழ். மாவட்டத்துக்குரிய கல்வித்தலைமைத்துவம் ஆவன செய்தல் வேண்டும். இவ்வகையில் பெரும்பணியொன்று காத்திருக்கின்றது. இது தவிர தமிழர்கள், முஸ்லீம்கள் வாழும் ஏனைய

அட்டவணை XXVIII

மொத்த மாவட்ட அனுமதியில் யாழ். மாவட்டத்தின் நிலை

மாவட்டங்கள்	2005/2006	2006/2007
கொழும்பு	2585	2496
கம்பஹா	1033	1075
கண்டி	1066	1189
குருநாகல்	1294	1998
காலி	1252	1289
மாத்தறை	891	890
யாழ்ப்பாணம்	736	869

ஆதாரம்: ப.மா.ஆணைக்குழு ஆவணங்கள்

மாவட்டங்களிலும் கல்வியின் மறுமலர்ச்சிக்கான செயற்றிட்டங்கள் தேவை.

மலையக இந்திய வம்சாவழித் தமிழர்கள் பெருமளவில் பல்கலைக்கழகக் கல்வியில் பங்கு கொள்ளவில்லை. இலங்கையின் கல்வி மேம்பாட்டுக்கான பல செயற்றிட்டங்கள் பின்தங்கிய பிரிவினரை இலக்காகக் கொண்டவை (இலவசக் கல்வி, மத்திய பாடசாலைகள், இலவச சீருடை, 5ஆம் வகுப்புப் புலமைப் பரிசில் பல்கலைக்கழகங்களில் மாகாப்பொல புலமைப் பரிசில், மாவட்ட அனுமதி முறை போன்றன) ஆனால், இவை மலையகக் கல்களின் கல்வி மேம்பாட்டில் உரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தவில்லை.

அவர்களுடைய பாடசாலைக் கல்விமுறை தேசிய கல்வி முறையுடன் நீண்ட காலமாக இணைக்கப்படவில்லை. அதற்கான முயற்சிகள் 1980களிலேயே தொடங்கின. க.பொ.த. உ/நி வகுப்புகளும் மெதுவாகவே தொடங்கப்பட்டன. இவ்வகையில் யிகவும் பிந்தியே தேசியக் கல்வி முறையுடன் இச்சமூகத்தவர் இணைக்கப்பட்டமையால், தேசிய ரீதியான திறமை சித்தி, மாவட்ட ரீதியான திறமை சித்தி முதலிய அனுமதிக் கொள்கைகள் இவர்களுக்குப் பொருந்தவில்லை. நீண்ட காலமாக உயர்கல்வியில் ஈடுபட்டு வந்தவர்களுடன் இச்சமூகத்தைச் சேர்ந்த மாணவர்கள் போட்டியிட்டு வெற்றிபெற முடியவில்லை.

70000 மாணவர்கள் பயிலும் 14 தேசிய பல்கலைக்கழகங்களில் மலையக மாணவர்களின் தொகை 300-400 மட்டுமே என மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. மக்கள் தொகையில் 6% மான இவர்கள், ஆண்டுக்கு 1000 மாணவரையாவது பல்கலைக்கழகங்களுக்கு அனுப்ப வேண்டும்; பல்கலைக்கழகங்களில் மொத்தமாக 4000 பேராவது பயில வேண்டும். ஆண்டுக்கு 70-100 பேர்வரை அனுமதி பெறும் நிலையில் இச்சமூகம் பெரும்பாலும் ஆரம்பக் கல்வி அல்லது இடைநிலைக்கல்வி பெற்றவர்களைக் கொண்டதாக இருக்கும். உயர்மட்ட மனித வளமேம்பாட்டுக்கேற்ற உயர்கல்வி வாய்ப்புகள் இல்லாத நிலையில், சமூக- பொருளாதார மேம்பாட்டில் இச்சமூகத்துக்கும் ஏனைய சமூகங்களுக்கும் இடையே பெருத்த இடைவெளி காணப்படுவது இயல்பே!

இம்மக்களின் மொத்த தொகை 12 இலட்சம் - 14 இலட்சம் என மதிப்பிடப்பட்டுள்ள நிலையில் 9 இலட்சம் பேர் பெருந் தோட்டங்களை வாழ்விடமாகக் கொண்டவர்கள். உயர்கல்வி வாய்ப்புகள் போதாமையால் இவர்கள் மத்தியில் சமூக நகர்வும் குறைவு.

இவர்களின் உயர்கல்வி வளர்ச்சிக்கான ஆலோசனைகள் பல்கலைக்கழக அனுமதிக்கு, இச்சமூகத்தவருக்குச் சாதகமான விசேட அனுமதிக்கொள்கை, க.பொ.த உ/நி வகுப்புகளைக் கொண்ட பாடசாலைகளுக்கு மேலதிக வளங்களை வழங்கி வலுப்படுத்தல், திறந்த பல்கலைக்கழகம் மற்றும் வெளிவாரிப்பட்ட நிகழ்ச்சித் திட்டங்களில் சேர்ந்து பயிலுவதை ஊக்குவித்தல், உயர்கல்வியில் சேர்ந்து பயிலும் மாணவர்களுக்கு விசேட புலமைப்பரிசில் போன்றனவாகும்.

தற்போது மலையக மக்களின் அடையாளத்தைப் பிரதிபலிக்கும் “மலையகப் பல்கலைக்கழகம்” ஒன்றின் தேவை பற்றிப் பலரும் வலியுறுத்துகின்றனர். இவ்வாறான பல்கலைக்கழகம், மலையகத்தில் வாழும் க.பொ.த உ/த பயின்று பல்கலைக்கழகம் செல்லாத மாணவர்களுக்கு விசேட ஏற்பாட்டின் மூலம் விரிவாக்கக் கற்கை நெறிகளையும் தொடங்க முடியும். இங்கு கற்பிக்கப்படும் கற்கை நெறிகள், பிராந்தியத்தின் நிலைமைகளுக்கேற்றவாறு பெருந்தோட்ட விவசாய அறிவியல், முகாமைத்துவம், மலையக மக்களின் மொழி, கலாசாரம், வரலாறு தொடர்பானவையாக அமையலாம். இவ்வாறான பல்கலைக்கழகம் மலையகத்தில் உயர்கல்விக் கான கேள்வியையும் ஊக்கத்தையும் ஏற்படுத்திப் பிராந்திய அபிவிருத்

திக்கான உந்து சக்தியாக அமைய முடியுமென மலையகக் கற்றுறிவாளர்கள் கருதுகின்றனர்.

முடிவுரை

ஏழு தசாப்தகாலப் பல்கலைக்கழகக் கல்வி வளர்ச்சியில் சில சிறப்பம்சங்களையும் பிரச்சினைகளையும் இனங்காணக் கூடியதாக உள்ளது. சகல மாகாணங்களிலும் பல்கலைக்கழகங்கள், பின்தங்கிய மாவட்டங்களைச் சேர்ந்த மாணவர்களுக்கான அனுமதி வாய்ப்புகள், நாட்டின் உயர்நிலை மனித வளத்தேவைகளை நிறைவு செய்து வருகின்றமை, அன்மைக்காலங்களில் தேவையான கற்கை நெறிகளில் மாணவர் தொகை அதிகரிப்பு, உயர்கல்வியில் தராதரங்களையும் பொருத்தப்பாட்டையும் உறுதி செய்யும் முயற்சிகள் எனப் பல சிறப்பம்சங்களை எடுத்துக் கூறமுடியும்.

ஆயினும் பல்கலைக்கழக அனுமதிக்கொள்கையில் செய்யப் பட்ட மாற்றங்கள் காரணமாகத் தமிழ் சிறுபான்மையினர் மத்தியில் ஏற்பட்ட விரக்தி, இன்ரீதியான பாரபடசம் என அவர்கள் மத்தியில் எழுந்த உணர்வுகள், உயர்கல்வியை நாடி, உரிய தகுதிகளைப் பெற்றவர்களுக்கு உயர்கல்வி வாய்ப்புகள் முறையாக வழங்கப் படாமை, பல்கலைக்கழகக் கல்வியை விரிவு செய்வதில் பின்பற்றப் பட்ட கட்டுப்பாடுகள், பல்கலைக்கழகக் கல்வியின் தராதர வீழ்ச்சி, அக்கல்விக்கான செலவுகள் மட்டுப்படுத்தப்பட்டமை. உயர்கல்வி வயதெல்லையில் 3% மாணவர்களுக்கு மட்டுமே பல்கலைக்கழகக் கல்வி வழங்கப்பட்டாலும் அவர்களும் வேலையின்மைப் பிரச்சினையை எதிர்நோக்கும் நிலை இவை பல்கலைக்கழகம் எதிர்நோக்கும் பிரதான பிரச்சினைகளாகும்.

இந்நாலில் ஆராயப்பட்ட பல்கலைக்கழகக் கல்வி என்னும் விடயம் நாட்டில் இன்று இடம்பெற்று வரும் சகல உயர்கல்வி நிறுவனங்களையும் உள்ளடக்கமாட்டாது, பல்கலைக்கழகங்களுக்கு அப்பால் உயர்கல்வி வழங்கும் உயர்தொழில் நுட்ப, தகவல் தொழில்நுட்ப நிறுவனங்கள், தனியார் உயர்கல்வி நிலையங்கள், வெளிநாட்டுப் பல்கலைக்கழகப் பட்டங்களுக்கு மாணவர்களை ஆயத்தம் செய்யும் நிறுவனங்கள் என்பனவும் உயர்கல்வி நிறுவனங்களாகக் கருதப்படுகின்றன. உயர்கல்வி பற்றிய ஆய்வுகள் இச்சகல நிறுவனங்களையும் உள்ளடக்க வேண்டும். எவ்வாறா யினும் சகல உயர்கல்வி நிலையங்களிலும் பல்கலைக்கழகங்களே முறையான அமைப்பு, சட்டவரையறைகள், முறைப்படுத்தப்பட்ட

மாணவர் அனுமதி, உயர்தகுதிகளைக் கொண்ட ஆசிரியர்கள், தராதர உறுதிப்பாட்டு அம்சங்கள் என்பவற்றைக் கொண்டு விளங்குவதால் தனிச்சிறப்பு வாய்ந்த, சமூக அங்கீகாரம் பெற்ற நிறுவனங்களாக விளங்குகின்றன. இதன் காரணமாகவே பல்கலைக்கழகங்களின் வளர்ச்சிக்கும் பிரச்சினைகளுக்கும் முக்கியத்துவம் வழங்கி இந்நால் எழுதப்பட்டுள்ளது.

நூற்குறிப்பு

1. *Central Bank of Sri Lanka, Economics and Social statistics of Sri Lanka, 2008.*
2. *Chandrasiri, S. The Labour Market Experience of University Graduates in Sri Lanka, Higher Education Policy, 2008, 21 (405-423)*
3. *CVCD & IRQUE, Proceedings of the Workshop on Quality in Higher Education in Sri Lanka, 2008.*
4. *Indraratna A.D.V. de Economics of Higher Education in Sri Lanka, New Delhi, Navrang, 1992.*
5. *Jayasuriya D.L. Development in University Education, 1942-65, University of Ceylon Review xxiii (1&2) pp 83-153.*
6. *Jayasuriya J.E. Educational Policies and Progress, Associated Educational Publishers, Colombo.*
7. *Ministry of Education Education in Ceylon, A Centenary Vol. 1968.*
8. *National Education Commission, National Policy Framework on University Technical and Vocational Education, 2008*
9. *Silva, K.M.de & Peiris G.H. The University System of Sri Lanka, Int. Centre for Ethnic studies, kandy, 1995.*

இலங்கையில் உயர்கல்வி:பஸ்கலைக்கழக வளர்ச்சியும் பிரச்சினைகளும்

10. *University Grunts Commission, University Statistics, 2006,2007.*
11. *World Bank, Treasures of the Educational System in Sri Lanka 2005.*
12. *World Bank, The Towers of Learning 2009.*
13. *World Bank, Building the Sri Lankan knowledge Economy, 2007*

பேராசிரியர் சோ.சந்திரசேகரம் கல்வித் துறையில் நான்கு தசாப்த காலமாகப் பணியாற்றி வருபவர். தற்போது கொழும்புப் பல்கலைக்கழகக் கல்வி பேரதனா பீடத்தில் பீடத்தலைவராகப் பணியாற்றி வரும் இவர் கல்வியியல் தொடர்பான ஏராளமான நூல் களையும் ஆய்வுக் கட்டுரைகளையும் தமிழ், ஆங்கிலமொழிகளில் எழுதியுள்ளார்.

ஆசிரியர்கள், ஆசிரிய பயிலுனர்கள் மற்றும் கல்வித்துறை ஆசிரியர்கள், பொதுவாசகர்கள் போன்றோரைக் கருத்திற் கொண் தாக இவரது எழுத்துக்கள் அமைந்துள்ளன.

தேசிய கல்வி ஆணைக்குழு, உயர்கல்வி அமைச்சின் உயர்கல்வி ஆய்வுக்குழு, தேசிய கல்வி நிறுவகப் பேரவை, கல்விச்சட்டவாக்கக்குழு தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகப் பேரவை போன்ற கல்வி, உயர்கல்வி தொடர்பான அமைப்புகளில் உறுப்பினராகப் பணியாற்றியவர்.

ISBN 978-955-1810-08-5

9 789551 810085